

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3417 της 7ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2000
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμος του 2000 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 95(I) του 2000

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ
ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμος του 2000. Συνοπτικός τίτλος.

2.—(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

"ακίνητη ιδιοκτησία" έχει την ίδια έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον εκάστοτε ισχύοντα περί Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση) Νόμο·

	Κεφ. 224.
	3 του 1960
	78 του 1965
	10 του 1966
	75 του 1968
	51 του 1971
	2 του 1978
	16 του 1980
	23 του 1982
	68 του 1984
	82 του 1984
	86 του 1986
	189 του 1986
	12 του 1987
	74 του 1987
	74 του 1988
	117 του 1988
	43 του 1990
	65 του 1990
	30(I) του 1992
	90(I) του 1992
	6(I) του 1993
	58(I) του 1994
	40(I) του 1996
	31(I) του 1998.

"αντιπρόσωπος Φ.Π.Α." έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 37·

"αρχή τοπικής διοίκησης" σημαίνει συμβούλιο δήμου, συμβούλιο βελτιώσεως, χωρική αρχή και κοινοτικό συμβούλιο·

"Διευθυντής" σημαίνει το Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων

"εξουσιοδοτημένο πρόσωπο" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί δυνάμει εξουσιοδότησης του Εφόρου·

"Εφορος" σημαίνει τον Έφορο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος καθορίζεται στο άρθρο 4(1)·

"καθορισμένη φορολογική περίοδος" έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 20(1)·

"καθορισμένος" σημαίνει καθορισμένος σύμφωνα με Κανονισμούς·

"Κανονισμοί" σημαίνει Κανονισμούς που εκδίδει το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του παρόντος Νόμου·

"κρατική αρχή" σημαίνει Υπουργείο, Υπηρεσία ή Τμήμα των οποίων οι δαπάνες λειτουργίας προβλέπονται στον προϋπολογισμό της Δημοκρατίας·

"λειτουργός" σημαίνει λειτουργό της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. του Τμήματος Τελωνείων

"Μητρώο Φ.Π.Α." έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 6(3)·

"Νόμος του 1990" σημαίνει τους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμους του 1990 έως (Αρ. 2) του 2000·

246 του 1990
52(1) του 1992
4(1) του 1993
39(1) του 1993
20(1) του 1994
65(1) του 2000
88(1) του 2000.

"πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α." έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 20(3)·

"προμηθευτής" σημαίνει το πρόσωπο που παραδίδει αγαθά και/ή παρέχει υπηρεσίες·

"συναλλαγή" έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 8·

"τιμολόγιο" σημαίνει οποιοδήποτε έγγραφο που χρησιμοποιείται ως τέτοιο·

"τιμολόγιο Φ.Π.Α." έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 9(13)·

"τρίμηνο" σημαίνει περίοδο τριών μηνών που τελειώνει στο τέλος του Μαρτίου, του Ιουνίου, του Σεπτεμβρίου ή του Δεκεμβρίου·

"υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο" σημαίνει πρόσωπο που είναι υποκείμενο στο φόρο δυνάμει του άρθρου 6·

"Φ.Π.Α." σημαίνει φόρο προστιθέμενης αξίας που επιβάλλεται σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο·

"φορολογητέα συναλλαγή" έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 7(2)·

"φόρος" σημαίνει το φόρο προστιθέμενης αξίας·

"φόρος εισροών" έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 19·

"φόρος εκροών" έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 19· και οποιαδήποτε αναφορά σε συγκεκριμένο άρθρο, Μέρος ή

Παράρτημα είναι αναφορά σε αυτό το άρθρο, Μέρος ή Παράρτημα του παρόντος Νόμου.

(2) Οποιαδήποτε αναφορά στον παρόντα Νόμο σε εγγεγραμμένο πρόσωπο, ερμηνεύεται σύμφωνα με το άρθρο 6(3).

(3) Τηρούμενης της παραγράφου 2(2) του Δέκατου Παραρτήματος σε οποιαδήποτε διάταξη που περιέχεται στον, ή που ισχύει με βάση τον, παρόντα

Δέκατο Παράρτημα.

Νόμο "έγγραφο", "αντίτυπο" και "ηλεκτρονικός υπολογιστής" έχει την ίδια έννοια που αποδίδεται στους όρους αυτούς από τον περί Αποδείξεως Νόμο.

Κεφ. 9.
42 του 1978
86 του 1986
54(I) του 1994
94(I) του 1994.

(4) Κατά πόσο, σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών, ο παρέχων ή ο λήπτης της υπηρεσίας ανήκει σε μια χώρα ή σε άλλη καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12.

(5) Αναφορές στον παρόντα Νόμο στο "εσωτερικό της Δημοκρατίας" περιλαμβάνουν και τα χωρικά ύδατα της Δημοκρατίας.

Έννοια του όρου
επιχείρηση.

3.—(1) Στον παρόντα Νόμο "επιχείρηση" σημαίνει οικονομική δραστηριότητα που ασκείται κατά τρόπο ανεξάρτητο και σε οποιοδήποτε τόπο, ανεξαρτήτως του επιδιωκόμενου σκοπού ή των αποτελεσμάτων της δραστηριότητας αυτής.

(2) Οικονομικές δραστηριότητες, κατά την έννοια του εδαφίου (1) πιο πάνω, είναι όλες οι δραστηριότητες του παραγωγού, του εμπόρου ή του παρέχοντος υπηρεσίες, περιλαμβανομένων και των δραστηριοτήτων εξορύξεως, των γεωργικών δραστηριοτήτων, και των δραστηριοτήτων των ελεύθερων επαγγελματιών ή των εξομοιούμενων προς αυτά· ως οικονομική δραστηριότητα θεωρείται επίσης η εκμετάλλευση ενσώματου ή άυλου αγαθού, προς το σκοπό αντλήσεως εσόδων διαρκούς χαρακτήρα.

(3) Μισθωτοί και άλλα φυσικά πρόσωπα, κατά το μέτρο που συνδέονται με τον εργοδότη τους με σύμβαση εργασίας ή με οποιαδήποτε άλλη νομική σχέση που δημιουργεί δεσμούς εξαρτήσεως όσον αφορά τους όρους εργασίας, την αμοιβή και την ευθύνη του εργοδότη, δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα "κατά τρόπο ανεξάρτητο" κατά την έννοια του εδαφίου (1) πιο πάνω.

(4) Χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα οποιασδήποτε διάταξης του παρόντος Νόμου, τα ακόλουθα συνιστούν άσκηση επιχείρησης:

(α) Η παροχή από λέσχη, σωματείο ή άλλη ένωση προσώπων (έναντι συνδρομής ή άλλης αντιπαροχής) των διευκολύνσεων ή ωφελημάτων που είναι διαθέσιμα στα μέλη της- και

(β) η είσοδος προσώπων σε οποιαδήποτε υποστατικά έναντι αντιπαροχής.

(5) Αν κάποιος πρόσωπο αποδέχεται οποιοδήποτε αξίωμα μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση εμπορίου, επαγγέλματος ή επιτηδεύματος, οι υπηρεσίες που παρέχει ως κάτοχος αυτού του αξιώματος θεωρούνται ότι παρέχονται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση του εμπορίου, επαγγέλματος ή επιτηδεύματος.

(6) Οτιδήποτε γίνεται σε σχέση με τον τερματισμό ή τον προτιθέμενο τερματισμό επιχείρησης, θεωρείται ότι γίνεται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση αυτής της επιχείρησης.

(7) Η διάθεση της επιχείρησης ως δρώσας οικονομικής μονάδας ή των περιουσιακών της στοιχείων ή υποχρεώσεων (ανεξάρτητα από το αν γίνεται σε σχέση με την αναδιοργάνωση ή διάλυσή της) αποτελεί συναλλαγή που πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησης.

Έφορος Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ενάσκηση εξουσίας και εκτέλεση καθηκόντων.

4.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει δημόσιο υπάλληλο που κατέχει μόνιμη θέση στη Δημόσια Υπηρεσία ως Έφορο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος με την ιδιότητά του αυτή είναι υπεύθυνος για την πιστή και αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(2) Οποιαδήποτε πράξη ή οτιδήποτε είναι υπόχρεος ή εντεταλμένος να πράξει ο Έφορος δυνάμει οποιουδήποτε νόμου, μπορεί να διενεργηθεί από οποιοδήποτε λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί δυνάμει εξουσιοδότησης του Εφόρου· και οποιαδήποτε δήλωση υπογραμμένη από τον Έφορο που πιστοποιεί ότι πρόσωπο ενεργεί δυνάμει εξουσιοδότησης του είναι δεκτή ως απόδειξη σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία.

(3) Οποιοδήποτε πρόσωπο, είτε λειτουργός είτε όχι, το οποίο με βάση διαταγή ή συναίνεση του Εφόρου μετέχει στην εκτέλεση οποιασδήποτε πράξης ή καθήκοντος που αφορά παραχωρηθείσα αρμοδιότητα η οποία κατά Νόμο απαιτείται να εκτελεστεί από λειτουργό, θεωρείται ότι είναι αρμόδιος λειτουργός για την εκτέλεση εκείνης της πράξης ή του καθήκοντος.

(4) Οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο θεωρείται ως ο αρμόδιος λειτουργός δυνάμει του εδαφίου (3) πιο πάνω έχει όλες τις εξουσίες λειτουργού που αφορούν την πράξη ή το καθήκον που εκτελέστηκε ή πρόκειται να εκτελεστεί όπως αναφέρεται σε εκείνο το εδάφιο.

ΜΕΡΟΣ Ι — Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Επιβολή του Φ.Π.Α.

Φόρος προστιθέμενης αξίας.

5.—(1) Φόρος προστιθέμενης αξίας επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου—

(α) Επί της παράδοσης αγαθών και της παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Δημοκρατίας (συμπεριλαμβανομένου οτιδήποτε θεωρείται ως τέτοια συναλλαγή), και

(β) επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία,

και αναφορές στον παρόντα Νόμο σε Φ.Π.Α. είναι αναφορές στο φόρο προστιθέμενης αξίας.

(2) Ο φόρος επί οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών είναι υποχρέωση του προσώπου που πραγματοποιεί την παράδοση ή παροχή και (τηρουμένων των διατάξεων για απόδοση λογαριασμού και καταβολή) καθίσταται οφειλόμενος κατά το χρόνο της συναλλαγής.

(3) Ο φόρος επί της εισαγωγής αγαθών επιβάλλεται και καταβάλλεται ως να ήταν τελωνειακός δασμός.

Υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα και εγγραφή.

6.—(1) Υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο είναι κάθε πρόσωπο που είναι εγγεγραμμένο ή του απαιτείται να είναι εγγεγραμμένο με βάση τον παρόντα Νόμο.

Πρώτο Παράρτημα.

(2) Για τους σκοπούς της εγγραφής τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του Πρώτου Παραρτήματος.

(3) Πρόσωπα που εγγράφονται δυνάμει των διατάξεων του Πρώτου Παραρτήματος, εγγράφονται σε Μητρώο Φ.Π.Α. που τηρείται από τον Έφορο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου· και αναφορές του παρόντος Νόμου σε εγγεγραμμένο πρόσωπο αποτελούν αναφορές σε πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει των διατάξεων του Πρώτου Παραρτήματος.

(4) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν τη συμπερίληψη ή και διόρθωση πληροφοριών και στοιχείων που περιέχονται στο Μητρώο Φ.Π.Α.

Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών
στο εσωτερικό της Δημοκρατίας

7.—(1) Φ.Π.Α. επιβάλλεται επί οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιείται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας, όταν είναι φορολογητέα συναλλαγή που πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκεί.

Πεδίο εφαρμογής του Φ.Π.Α. επί φορολογητέων συναλλαγών.

(2) Φορολογητέα συναλλαγή είναι κάθε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας και δεν είναι εξαιρούμενη.

8.—(1) Το Δεύτερο Παράρτημα εφαρμόζεται για να καθορίζεται το τι είναι, ή το τι θεωρείται ότι είναι, παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

Έννοια συναλλαγής.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του Δεύτερου Παραρτήματος και οποιωνδήποτε κανονισμών εκδίδονται δυνάμει των εδαφίων (3) μέχρι (6) πιο κάτω-

(α) Ο όρος "συναλλαγή" στον παρόντα Νόμο περιλαμβάνει όλα τα είδη παράδοσης ή παροχής, όχι όμως οτιδήποτε πραγματοποιείται χωρίς αντιπαροχή·

(β) οτιδήποτε δεν αποτελεί παράδοση αγαθών, αλλά πραγματοποιείται έναντι αντιπαροχής (συμπεριλαμβανομένης της παραχώρησης ή εκχώρησης οποιουδήποτε δικαιώματος που πραγματοποιείται έναντι αντιπαροχής), αποτελεί παροχή υπηρεσιών.

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να προβλέπουν σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη ότι—

(α) Θεωρείται ως παράδοση αγαθών, και όχι ως παροχή υπηρεσιών·

(β) θεωρείται ως παροχή υπηρεσιών και όχι ως παράδοση αγαθών· ή

(γ) δε θεωρείται ούτε ως παράδοση αγαθών, ούτε ως παροχή υπηρεσιών·

και χωρίς επηρεασμό των προηγούμενων διατάξεων, οι Κανονισμοί αυτοί μπορούν να προβλέπουν ότι η παράγραφος 4(4) του Δεύτερου Παραρτήματος δεν εφαρμόζεται, σε σχέση με αγαθά οποιασδήποτε περιγραφής που χρησιμοποιούνται ή που καθίστανται διαθέσιμα για χρήση κάτω από καθορισμένες περιστάσεις, έτσι ώστε να καθίσταται αυτή η πράξη παροχή υπηρεσιών δυνάμει της εν λόγω παραγράφου.

Δεύτερο Παράρτημα.

(4) Χωρίς επηρεασμό του εδαφίου (3) πιο πάνω, Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να προβλέπουν, σε σχέση με υπηρεσίες οποιασδήποτε περιγραφής που καθορίζονται στους Κανονισμούς, ότι-

(α) Όταν πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση πραγματοποιεί οτιδήποτε που δεν είναι παροχή υπηρεσιών αλλά θα ήταν, αν πραγματοποιείτο έναντι αντιπαροχής, παροχή υπηρεσιών που περιγράφονται στους Κανονισμούς· και

(β) όταν τέτοιοι άλλοι όροι, που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς, ικανοποιούνται,

τέτοιες υπηρεσίες θεωρούνται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι παρέχονται από εκείνο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση αυτής της επιχείρησης.

(5) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να προβλέπουν ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις που καθορίζονται στους Κανονισμούς, αγαθά που αναφέρονται στους Κανονισμούς τα οποία κατέχονται ή

παράγονται από πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση επιχείρησης που ασκεί· και—

(α) Ούτε παραδίδονται σε άλλο πρόσωπο ούτε ενσωματώνονται σε άλλα αγαθά που παράγονται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση αυτής της επιχείρησης, αλλά

(β) χρησιμοποιούνται από εκείνο για τους σκοπούς της επιχείρησης που ασκεί,

θεωρούνται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι παραδίδονται σε εκείνο το πρόσωπο για τους σκοπούς της επιχείρησής του και συγχρόνως ότι παραδίδονται από το ίδιο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησής του.

(6) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν, σε σχέση με υπηρεσίες που περιγράφονται στους Κανονισμούς, ότι—

(α) Όταν πρόσωπο, μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησης που ασκεί, πραγματοποιεί οτιδήποτε για τους σκοπούς εκείνης της επιχείρησης το οποίο δεν αποτελεί παροχή υπηρεσιών αλλά θα ήταν, αν πραγματοποιείτο έναντι αντιπαροχής, παροχή υπηρεσιών που περιγράφονται στους Κανονισμούς· και

(β) όταν τέτοιοι άλλοι όροι, που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς, ικανοποιούνται,

τέτοιες υπηρεσίες θεωρούνται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι παρέχονται σε εκείνο το πρόσωπο για τους σκοπούς εκείνης της επιχείρησης και συγχρόνως ότι παρέχονται από εκείνο μέσα στα πλαίσια ή για προώθησή της.

(7) Για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου, όταν αγαθά κατασκευάζονται ή παράγονται από οποιαδήποτε άλλα αγαθά, αυτά τα άλλα αγαθά θεωρούνται ως ενσωματωμένα στα προαναφερθέντα αγαθά.

(8) Κανονισμοί δυνάμει του εδαφίου (4) ή (6) πιο πάνω μπορούν να προβλέπουν τη μέθοδο με την οποία υπολογίζεται η αξία οποιασδήποτε παροχής υπηρεσιών που θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα δυνάμει των Κανονισμών.

Χρόνος της συναλλαγής.

9.—(1) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για να καθορίζεται ο χρόνος που μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα για τους σκοπούς επιβολής του Φ.Π.Α.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (4) μέχρι (12) πιο κάτω, μια παράδοση αγαθών θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα—

(α) Αν τα αγαθά πρόκειται να μεταφερθούν, κατά το χρόνο της μεταφοράς·

(β) αν τα αγαθά δεν πρόκειται να μεταφερθούν, κατά το χρόνο που τίθενται στη διάθεση του προσώπου προς το οποίο παραδίδονται·

(γ) αν τα αγαθά (που αποστέλλονται ή λαμβάνονται για έγκριση, ή "για σκοπούς πώλησης ή επιστροφής" ή για άλλους παρόμοιους όρους) μεταφέρονται πριν να γίνει γνωστό κατά πόσο θα λάβει χώρα παράδοση, κατά το χρόνο που καθίσταται βέβαιο ότι η παράδοση έχει λάβει χώρα ή δώδεκα μήνες μετά τη μεταφορά, οποιοδήποτε είναι νωρίτερα.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (4) μέχρι (12) πιο κάτω, μια παροχή υπηρεσιών θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα κατά το χρόνο που εκτελούνται οι υπηρεσίες.

(4) Αν, πριν από το χρόνο που καθορίζεται δυνάμει του εδαφίου (2) ή (3) πιο πάνω, το πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με αυτή ή αν, πριν από το χρόνο που καθορίζεται δυνάμει του εδαφίου 2(α) ή (β) ή (3) πιο πάνω, λαμβάνει πληρωμή σε σχέση με αυτή, η συναλλαγή, κατά την έκταση που καλύπτεται από το τιμολόγιο ή την πληρωμή, θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα κατά το χρόνο που εκδίδεται το τιμολόγιο ή που λαμβάνεται η πληρωμή.

(5) Αν, μέσα σε δεκατέσσερις ημέρες από το χρόνο που καθορίζεται δυνάμει του εδαφίου (2) ή (3) πιο πάνω, το πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή εκδίδει τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με αυτή, τότε, εκτός αν έχει ειδοποιήσει τον Έφορο γραπτώς ότι επιλέγει να μην εφαρμόζεται στην περίπτωση του το παρόν εδάφιο, η συναλλαγή (κατά την έκταση που δε θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα κατά το χρόνο που αναφέρεται στο εδάφιο (4) πιο πάνω) θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα κατά το χρόνο που εκδίδεται το τιμολόγιο.

(6) Ο Έφορος δύναται, ύστερα από αίτημα υποκειμένου στο φόρο προσώπου, να ορίσει με εντολή του ότι το εδάφιο (5) πιο πάνω εφαρμόζεται σε παραδόσεις ή παροχές που πραγματοποιούνται από αυτό (ή σε τέτοιες παραδόσεις ή παροχές που πραγματοποιούνται από αυτό όπως μπορεί να προσδιορίζονται στην εντολή) ωσάν να αντικαθίστατο η περίοδος των δεκατεσσάρων ημερών με μακρύτερη περίοδο που μπορεί να προσδιορίζεται στην εντολή.

(7) Όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο εκδίδει έγγραφο προς τον εαυτόν του το οποίο—

(α) Φέρεται ως τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών προς αυτό από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο· και

(β) θεωρείται, σύμφωνα με Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 1 του Δέκατου Παραρτήματος, ως το τιμολόγιο Φ.Π.Α. που απαιτείται από τους Κανονισμούς να εκδοθεί από τον προμηθευτή, τα εδάφια (5) και (6) πιο πάνω ισχύουν σε σχέση με αυτή τη συναλλαγή ως αν—

(i) η έκδοση του εγγράφου προς τον εαυτό του να ήταν έκδοση τιμολογίου Φ.Π.Α. από τον προμηθευτή σε σχέση με τη συναλλαγή· και

(ii) οποιαδήποτε ειδοποίηση επιλογής που δόθηκε ή αίτημα που υποβλήθηκε από το ίδιο για τους σκοπούς αυτών των διατάξεων να είχε δοθεί ή υποβληθεί από τον προμηθευτή.

(8) Ο Έφορος δύναται, ύστερα από αίτημα υποκειμένου στο φόρο προσώπου, με εντολή του να τροποποιήσει το χρόνο κατά τον οποίο συναλλαγές που πραγματοποιούνται από αυτό (ή τέτοιες συναλλαγές που πραγματοποιούνται από αυτό που μπορεί να προσδιορίζονται στην εντολή) θεωρούνται ότι λαμβάνουν χώρα, είτε—

(α) Ορίζοντας ότι εκείνες οι συναλλαγές θεωρούνται ότι λαμβάνουν χώρα—

(i) Σε χρόνο ή ημερομηνίες που καθορίζονται από, ή με αναφορά προς, την επέλευση κάποιου γεγονότος που περιγράφεται στην εντολή· ή

(ii) σε χρόνο ή ημερομηνίες που καθορίζονται από, ή με αναφορά προς, το χρόνο που κάποιο γεγονός που περιγράφεται τοιουτοτρόπως

θα επερχόταν κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, έτσι ώστε σε κάθε περίπτωση ο χρόνος ή οι ημερομηνίες που προκύπτουν να είναι προγενέστερα εκείνων που διαφορετικά θα ίσχυαν· ή

(β) ορίζοντας ότι, ανεξάρτητα από τα εδάφια (5) και (6) πιο πάνω, εκείνες οι συναλλαγές θεωρούνται, κατά την έκταση που δε θεωρούνται ότι λαμβάνουν χώρα κατά το χρόνο που αναφέρεται στο εδάφιο (4) πιο πάνω, ότι λαμβάνουν χώρα—

(i) κατά την έναρξη της σχετικής περιόδου εργασίας (όπως ορίζεται στην περίπτωση του στην εντολή και για τους σκοπούς της)· ή

(ii) κατά το τέλος της σχετικής περιόδου εργασίας (όπως καθορίζεται τοιουτοτρόπως).

(9) Όταν αγαθά θεωρούνται ότι παραδίδονται δυνάμει Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8(5), η παράδοση θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα όταν υπαχθούν στη χρήση που αναφέρεται στο άρθρο αυτό.

Δεύτερο Παράρτημα.

(10) Όταν υπάρχει παράδοση αγαθών δυνάμει μόνο της παραγράφου 4(1) του Δεύτερου Παραρτήματος, η παράδοση θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα όταν μεταβιβάζονται ή διατίθενται τα αγαθά όπως αναφέρεται στην παράγραφο αυτή.

(11) Όταν υπάρχει παροχή υπηρεσιών δυνάμει μόνο της παραγράφου 4(4) του Δεύτερου Παραρτήματος, η παροχή θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα όταν τα αγαθά υπαχθούν στη χρήση που αναφέρεται σε εκείνη την παράγραφο.

(12) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν ότι σε σχέση με το χρόνο κατά τον οποίο (ανεξάρτητα από τα εδάφια (2) μέχρι (6) και (9) μέχρι (11) πιο πάνω) μια συναλλαγή θεωρείται ότι λαμβάνει χώραν σε περιπτώσεις που—

(α) Είναι παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών έναντι αντιπαροχής το όλον ή μέρος της οποίας προσδιορίζεται ή είναι πληρωτέο περιοδικά, ή από χρόνο σε χρόνο, ή κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου, ή

(β) είναι παράδοση αγαθών έναντι αντιπαροχής το όλον ή μέρος της οποίας προσδιορίζεται κατά το χρόνο που τα αγαθά υπάγονται σε οποιοδήποτε σκοπό, ή

(γ) υπάρχει παροχή υπηρεσιών δυνάμει της παραγράφου 4(4) του Δεύτερου Παραρτήματος ή Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8(4)·

και για οποιαδήποτε τέτοια περίπτωση που αναφέρεται στο παρόν εδάφιο οι Κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν ότι αγαθά ή υπηρεσίες θεωρούνται ότι παραδίδονται ή παρέχονται χωριστά και διαδοχικά σε καθορισμένους χρόνους ή διαστήματα.

(13) Στον παρόντα Νόμο "τιμολόγιο Φ.Π.Α." σημαίνει τιμολόγιο που απαιτείται δυνάμει της παραγράφου 1(1) του Δέκατου Παραρτήματος, ή θα απαιτείτο τοιουτοτρόπως αν το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται η συναλλαγή ήταν το πρόσωπο προς το οποίο τέτοιο τιμολόγιο έπρεπε να εκδοθεί.

Τόπος της συναλλαγής.

10.—(1) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται για να καθορίζεται, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, κατά πόσο αγαθά παραδίδονται ή υπηρεσίες παρέχονται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.

(2) Τηρουμένων των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου, αν η παράδοση οποιωνδήποτε αγαθών δε συνεπάγεται τη μεταφορά τους από ή

προς τη Δημοκρατία, θεωρούνται ότι παραδίδονται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας αν βρίσκονται στη Δημοκρατία και διαφορετικά θεωρούνται ότι παραδίδονται εκτός της Δημοκρατίας.

(3) Αγαθά θεωρούνται—

(α) Ότι παραδίδονται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας όταν η παράδοση τους συνεπάγεται και την εγκατάσταση ή συναρμολόγησή τους σε τόπο στη Δημοκρατία στον οποίο μεταφέρονται· και

(β) ότι παραδίδονται εκτός της Δημοκρατίας όταν η παράδοση τους συνεπάγεται την εγκατάσταση ή συναρμολόγησή τους σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας στον οποίο μεταφέρονται.

(4) Αγαθά των οποίων ο τόπος της παράδοσης δεν καθορίζεται δυνάμει οποιωνδήποτε από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου αλλά των οποίων η παράδοση συνεπάγεται τη μεταφορά τους προς ή από τη Δημοκρατία θεωρούνται—

(α) Ότι παραδίδονται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας αν βρίσκονται στη Δημοκρατία κατά το χρόνο που αρχίζει η μεταφορά τους· και

(β) ότι παραδίδονται εκτός της Δημοκρατίας σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση.

(5) Παροχή υπηρεσίας θεωρείται ότι πραγματοποιείται—

(α) Στο εσωτερικό της Δημοκρατίας αν εκείνος που την παρέχει ανήκει στη Δημοκρατία· και

(β) σε άλλη χώρα (και όχι στο εσωτερικό της Δημοκρατίας) αν εκείνος που την παρέχει ανήκει σε εκείνη την άλλη χώρα.

(6) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν, αναφορικά με αγαθά ή υπηρεσίες γενικά ή αναφορικά με συγκεκριμένα αγαθά ή υπηρεσίες που προσδιορίζονται στους Κανονισμούς, τη διαφοροποίηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου που καθορίζουν τον τόπο όπου πραγματοποιείται μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

11.—(1) Τηρουμένου του εδαφίου (3) πιο κάτω, όταν σχετικές υπηρεσίες—

(α) Παρέχονται από πρόσωπο που ανήκει σε χώρα άλλη από τη Δημοκρατία, και

(β) λαμβάνονται από πρόσωπο ("το λήπτη") που ανήκει στη Δημοκρατία για τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκεί,

τότε οι διατάξεις του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται (και ειδικά εκείνες που επιβάλλουν Φ.Π.Α. επί των παροχών υπηρεσιών και εκείνες που παρέχουν στα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου εισροών) ωσάν ο λήπτης να είχε ο ίδιος παράσχει τις υπηρεσίες στο εσωτερικό της Δημοκρατίας μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησής του, και ωσάν εκείνη η παροχή να ήταν φορολογητέα παροχή.

(2) Στο παρόν άρθρο "σχετικές υπηρεσίες" σημαίνει υπηρεσίες που περιγράφονται στο Τρίτο Παράρτημα και δεν εμπίπτουν στο Έβδομο Παράρτημα.

Αντίστροφη χρέωση για υπηρεσίες που λαμβάνονται από το εξωτερικό.

Τρίτο Παράρτημα.
Έβδομο Παράρτημα.

(3) Παροχές που δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται από το λήπτη δε λαμβάνονται υπόψη ως παροχές που πραγματοποιήθηκαν από αυτόν όταν καθορίζεται οποιαδήποτε έκπτωση φόρου εισροών στην περίπτωση του δυνάμει του άρθρου 21(1).

(4) Κατά την εφαρμογή του εδαφίου (1) πιο πάνω, η παροχή υπηρεσιών που θεωρείται ότι πραγματοποιείται από το λήπτη λογίζεται ότι έχει πραγματοποιηθεί

σε χρόνο που καθορίζεται σύμφωνα με Κανονισμούς για τον προσδιορισμό του χρόνου της παροχής σε περιπτώσεις που εμπíπτουν σε εκείνο το εδάφιο.

(5) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να τροποποιεί το Τρίτο Παράρτημα.

Τόπος όπου ανήκει ο παρέχων υπηρεσίες ή ο λήπτης υπηρεσιών.

12.—(1) Το εδάφιο (2) πιο κάτω εφαρμόζεται για να καθορίζεται, σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών, κατά πόσο ο παρέχων ανήκει σε μια χώρα ή άλλη και τα εδάφια (3) και (4) πιο κάτω εφαρμόζονται για να καθορίζεται, σε σχέση με οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών, κατά πόσο ο λήπτης ανήκει σε μια χώρα ή άλλη.

(2) Ο παρέχων υπηρεσίες θεωρείται ότι ανήκει σε μια χώρα αν—

(α) Έχει εκεί επιχειρηματική εγκατάσταση ή κάποια άλλη μόνιμη εγκατάσταση και δεν έχει τέτοια εγκατάσταση αλλού- ή

(β) δεν έχει τέτοια εγκατάσταση (εκεί ή αλλού) αλλά ο συνηθισμένος τόπος της διαμονής του είναι εκεί- ή

(γ) έχει τέτοιες εγκαταστάσεις και σε εκείνη τη χώρα και αλλού και η εγκατάστασή του η οποία συνδέεται πιο άμεσα με την παροχή βρίσκεται εκεί.

(3) Αν η παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται προς φυσικό πρόσωπο και λαμβάνεται από αυτό για σκοπούς άλλους από τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκεί, το πρόσωπο αυτό θεωρείται ότι ανήκει σε οποιαδήποτε χώρα έχει το συνηθισμένο τόπο της διαμονής του.

(4) Όταν δεν εφαρμόζεται το εδάφιο (3) πιο πάνω, το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται η παροχή θεωρείται ότι ανήκει σε μια χώρα αν—

(α) Ικανοποιείται οποιοσδήποτε από τους όρους που αναφέρονται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (2) πιο πάνω- ή

(β) έχει τέτοιες εγκαταστάσεις όπως αναφέρονται στο εδάφιο (2) πιο πάνω και σε εκείνη τη χώρα και αλλού και η εγκατάστασή του στην οποία, ή για τους σκοπούς της οποίας, χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν πιο άμεσα οι υπηρεσίες βρίσκεται σε εκείνη τη χώρα.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου (αλλά για όχι οποιοσδήποτε άλλους σκοπούς)—

(α) πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση μέσω υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας σε οποιαδήποτε χώρα θεωρείται ότι έχει επιχειρηματική εγκατάσταση εκεί- και

(β) "συνηθισμένος τόπος της διαμονής", σε σχέση με νομικό πρόσωπο, σημαίνει τον τόπο όπου έχει νόμιμα συσταθεί.

Εισαγωγή αγαθών

Εφαρμογή τελωνειακών νομοθετημάτων.
82 του 1967
57 του 1969
4 του 1971
45 του 1973
12 του 1977
104 του 1987
98 του 1989
5 του 1991
77(I) του 1998
14(I) του 1999.

13.—(I) Τηρουμένων τέτοιων εξαιρέσεων και προσαρμογών που μπορούν να θεσπιστούν με Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο και εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες προκύπτει αντίθετη πρόθεση, οι διατάξεις του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου και των άλλων νομοθετημάτων και δευτερογενούς νομοθεσίας που εκάστοτε ισχύουν γενικά σε σχέση με τελωνειακούς δασμούς και φόρους κατανάλωσης οι οποίοι επιβάλλονται επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία εφαρμόζονται (στην έκταση που είναι σχετικές) σε σχέση με οποιοδήποτε Φ.Π.Α. επιβλητέο επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία όπως εφαρμόζονται σε σχέση με οποιοδήποτε τέτοιο τελωνειακό δασμό ή φόρο κατανάλωσης.

(2) Οι ακόλουθες διατάξεις εξαιρούνται από εκείνες που ισχύουν όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1) πιο πάνω, δηλαδή—

(α) Οποιοσδήποτε διατάξεις του εκάστοτε ισχύοντος περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου που προβλέπουν απαλλαγή ή επιστροφή τελωνειακών δασμών ή φόρων κατανάλωσης·

(β) οποιαδήποτε διάταξη οποιουδήποτε νόμου που παρέχει απαλλαγή από την πληρωμή δασμών ή φόρων επί της εισαγωγής αγαθών σε οργανισμούς δημόσιου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς ή κατόχους αδειών δυνάμει του περί Σκυροκονιάματος (Ενθάρρυνση και Έλεγχος Βιομηχανιών) Νόμου·

(γ) οποιαδήποτε διάταξη ή διευθέτηση που παρέχει απαλλαγή από την πληρωμή δασμών και φόρων επί της εισαγωγής αγαθών σε οποιοδήποτε εργολήπτη δημόσιων έργων.

Κεφ. 130.

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 19 του περί Ταχυδρομείων Νόμου (το οποίο προβλέπει την εφαρμογή των τελωνειακών νομοθετημάτων στα ταχυδρομικά δέματα) μπορούν να προβλέπουν ειδικές ρυθμίσεις σε σχέση με το Φ.Π.Α.

Κεφ. 303.
42 του 1968
7 του 1977
43(I) του 1994
68(I) του 1998.

Καθορισμός της αξίας παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών

14.—(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου η αξία οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών καθορίζεται, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από ή με βάση τον παρόντα Νόμο, σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το Τέταρτο Παράρτημα, και για εκείνους τους σκοπούς τα εδάφια (2) μέχρι (4) πιο κάτω ισχύουν τηρουμένων των διατάξεων εκείνου του Παραρτήματος.

Αξία
παραδόσεων
αγαθών ή
παροχών
υπηρεσιών.
Τέταρτο
Παράρτημα.

(2) Αν η συναλλαγή πραγματοποιείται έναντι χρηματικής αντιπαροχής, η αξία της λαμβάνεται ότι είναι τόσο ποσό όσο, με την πρόσθεση του επιβλητέου Φ.Π.Α., είναι ίσο προς την αντιπαροχή, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε επιδότησης που συνδέεται άμεσα με την τιμή της συναλλαγής.

(3) Αν η συναλλαγή πραγματοποιείται έναντι αντιπαροχής μη χρηματικής ή μη εξ ολοκλήρου χρηματικής, η αξία της λαμβάνεται ότι είναι τόσο χρηματικό ποσό όσο, με την πρόσθεση του επιβλητέου Φ.Π.Α., είναι αντίστοιχο προς την αντιπαροχή.

(4) Όταν μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών δεν είναι το μόνο πράγμα με το οποίο σχετίζεται μια χρηματική αντιπαροχή, η συναλλαγή θεωρείται ότι πραγματοποιείται έναντι τόσο μέρους της αντιπαροχής, όσο κανονικά αποδίδεται σε αυτή.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου η αξία στην ελεύθερη αγορά παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών λαμβάνεται ότι είναι το ποσό που θα θεωρείτο ως η αξία της δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω αν η συναλλαγή πραγματοποιείτο έναντι τόσης χρηματικής αντιπαροχής, όση θα ήταν πληρωτέα από πρόσωπο που δεν έχει τέτοια σχέση με οποιοδήποτε πρόσωπο η οποία θα επηρέαζε εκείνη την αντιπαροχή.

15.—(1) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, η αξία αγαθών που εισάγονται στη Δημοκρατία καθορίζεται (τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) πιο κάτω και του άρθρου 16) σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται για τους τελωνειακούς δασμούς, ανεξάρτητα από το αν τα εν λόγω αγαθά υπόκεινται σε οποιοσδήποτε τέτοιους δασμούς ή όχι.

Αξία
εισαγόμενων αγαθών.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου η αξία αγαθών που εισάγονται στη Δημοκρατία λαμβάνεται ότι περιλαμβάνει τα ακόλουθα κατά την έκταση που δεν έχουν ήδη συμπεριληφθεί σε εκείνη την αξία σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στο εδάφιο (1) πιο πάνω, ήτοι—

(α) Όλους τους φόρους, δασμούς και άλλες επιβαρύνσεις που επιβάλλονται είτε εκτός της Δημοκρατίας είτε, λόγω της εισαγωγής, στο εσωτερικό της Δημοκρατίας (εκτός του Φ.Π.Α.)· και

(β) όλα τα παρεπόμενα έξοδα όπως προμήθεια, συσκευασία, μεταφορά και ασφάλιση, μέχρι το λιμάνι ή τον τόπο της εισαγωγής.

Αξία αγαθών που παραδίδονται πριν τον τελωνισμό.

16.—(1) Χωρίς επηρεασμό του εδαφίου (2) του άρθρου 15, όταν αγαθά που εισάγονται στη Δημοκρατία παραδίδονται, πριν τον τελωνισμό τους για εσωτερική κατανάλωση, η αξία τους για σκοπούς επιβολής Φ.Π.Α. επί της εισαγωγής τους καθορίζεται σύμφωνα με την αξία της παράδοσης προς το πρόσωπο που καταθέτει τη σχετική διασάφηση για εσωτερική κατανάλωση στον αρμόδιο τελωνειακό λειτουργό.

(2) Η αξία της παράδοσης που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την αξία που καθορίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 15.

Συντελεστής του Φ.Π.Α.

Κανονικός συντελεστής.

17. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 18 και οποιωνδήποτε διαταγμάτων που εκδίδονται δυνάμει αυτού, Φ.Π.Α. επιβάλλεται με συντελεστή δέκα τοις εκατόν (10%) και επιβάλλεται—

(α) Επί της παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, με αναφορά στην αξία της συναλλαγής όπως καθορίζεται δυνάμει του παρόντος Νόμου· και

(β) επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία, με αναφορά στην αξία των αγαθών όπως καθορίζεται δυνάμει του παρόντος Νόμου.

Μειωμένος συντελεστής. Πέμπτο Παράρτημα.

18.—(1) Ο Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί—

(α) Οποιασδήποτε συναλλαγής που εκάστοτε εμπίπτει στο Πέμπτο Παράρτημα· ή

(β) οποιασδήποτε αντίστοιχης εισαγωγής, επιβάλλεται με συντελεστή πέντε τοις εκατόν (5%).

Πέμπτο Παράρτημα.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να τροποποιεί το Πέμπτο Παράρτημα προσθέτοντας ή διαγράφοντας από αυτό οποιαδήποτε περιγραφή ή τροποποιώντας οποιαδήποτε περιγραφή που εκάστοτε προσδιορίζεται σε αυτό.

Καταβολή του Φ.Π.Α. από υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα

Φόρος εισροών και φόρος εκροών.

19.—(1) Τηρουμένων των ακόλουθων διατάξεων του παρόντος άρθρου, "φόρος εισροών", σε σχέση με υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, σημαίνει:

(α) Το Φ.Π.Α. επί της παράδοσης προς αυτό οποιωνδήποτε αγαθών ή της παροχής προς αυτό οποιωνδήποτε υπηρεσιών· και

(β) το Φ.Π.Α. που καταβλήθηκε ή είναι καταβλητέος από εκείνο επί της εισαγωγής οποιωνδήποτε αγαθών στη Δημοκρατία, τα οποία είναι (σε κάθε περίπτωση) αγαθά ή υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται ή που πρόκειται να ασκηθεί από εκείνο το πρόσωπο.

(2) Τηρουμένων των ακόλουθων διατάξεων του παρόντος άρθρου, "φόρος εκροών", σε σχέση με υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, σημαίνει Φ.Π.Α. επί των συναλλαγών που πραγματοποιείται.

(3) Για τους σκοπούς των εδαφίων (1) και (2) πιο πάνω, όταν αγαθά παραδίδονται ή υπηρεσίες παρέχονται σε εταιρεία, ή αγαθά εισάγονται από εταιρεία στη Δημοκρατία, και τα αγαθά ή οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε σχέση με την παροχή στέγασης από την εταιρεία, δε θεωρούνται ότι χρησιμοποιούνται ή ότι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται από την εταιρεία κατά την έκταση που η στέγαση χρησιμοποιείται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως κατοικία από—

(α) Σύμβουλο της εταιρείας, ή

(β) πρόσωπο που είναι συνδεδεμένο με σύμβουλο της εταιρείας.

(4) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν σε σχέση με οποιαδήποτε περιγραφή αγαθών ή υπηρεσιών ότι, όταν αγαθά ή υπηρεσίες εκείνης της περιγραφής παραδίδονται ή παρέχονται σε πρόσωπο που δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, θεωρούνται, κάτω από τις περιστάσεις που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς, για τους σκοπούς των εδαφίων (1) και (2) πιο πάνω, ότι παραδίδονται ή παρέχονται σε κάποιο άλλο πρόσωπο όπως μπορεί να καθορίζεται στους Κανονισμούς.

(5) Όταν αγαθά που παραδίδονται ή υπηρεσίες που παρέχονται σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ή αγαθά που εισάγονται στη Δημοκρατία από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, χρησιμοποιούνται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μερικώς για τους σκοπούς επιχείρησης που ασκείται ή που πρόκειται να ασκηθεί από αυτό το πρόσωπο και μερικώς για άλλους σκοπούς, ο Φ.Π.Α. επί των συναλλαγών και εισαγωγών επιμερίζεται έτσι ώστε μόνο τόσος Φ.Π.Α. όσος αφορά τους επιχειρηματικούς του σκοπούς να υπολογίζεται ως φόρος εισροών του.

(6) Κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν ότι—

(α) Ο Φ.Π.Α. επί της παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο και ο Φ.Π.Α. που καταβλήθηκε ή είναι καταβλητέος από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία θεωρείται ως φόρος εισροών του μόνο αν και κατά την έκταση που η επιβολή του Φ.Π.Α. αποδεικνύεται και προσδιορίζεται ποσοτικά με αναφορά σε τέτοια έγγραφα που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς ή που δύναται να καθορίσει ο Έφορος είτε γενικά είτε σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ή κατηγορίες περιπτώσεων·

(β) υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο υπολογίζει ως φόρο εισροών του, κάτω από τέτοιες περιστάσεις, σε τέτοια έκταση και τηρουμένων τέτοιων όρων που μπορεί να καθοριστούν, το Φ.Π.Α. επί της παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών προς αυτό ή που καταβλήθηκε από αυτό επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία έστω και αν δεν ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο κατά το χρόνο της συναλλαγής ή της καταβολής·

(γ) υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που είναι νομικό πρόσωπο υπολογίζει ως φόρο εισροών του, κάτω από τέτοιες περιστάσεις, σε τέτοια έκταση και τηρουμένων τέτοιων όρων που μπορεί να καθορίζονται, το Φ.Π.Α. επί της παράδοσης ή εισαγωγής αγαθών που πραγματοποιήθηκε

πριν τη σύστασή του με σκοπό να αποδοθούν σ' αυτό ή την επιχείρησή του ή επί της παροχής υπηρεσιών πριν από εκείνο το χρόνο προς όφελος του ή σε σχέση με τη σύστασή του·

(δ) στην περίπτωση προσώπου που ήταν, αλλά δεν είναι πλέον, υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, καταβάλλεται σε αυτό από τον Έφορο το ποσό οποιουδήποτε Φ.Π.Α. επί της παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε προς αυτό για τους σκοπούς της επιχείρησης που το πρόσωπο αυτό ασκούσε όταν ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(7) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου "σύμβουλος" σημαίνει—

(α) Σε σχέση με εταιρεία της οποίας οι υποθέσεις διευθύνονται από διοικητικό συμβούλιο ή παρόμοιο σώμα, μέλος εκείνου του συμβουλίου ή παρόμοιου σώματος·

(β) σε σχέση με εταιρεία της οποίας οι υποθέσεις διευθύνονται από ένα σύμβουλο μόνο του ή παρόμοιο πρόσωπο, εκείνο το σύμβουλο ή πρόσωπο·

(γ) σε σχέση με εταιρεία της οποίας οι υποθέσεις διευθύνονται από τα ίδια τα μέλη της, μέλος της εταιρείας,

και ένα πρόσωπο είναι συνδεδεμένο με το σύμβουλο αν εκείνο το πρόσωπο είναι σύζυγος του συμβούλου, ή είναι συγγενής, ή σύζυγος συγγενή, του συμβούλου ή του ή της συζύγου του συμβούλου.

Καταβολή με αναφορά σε φορολογικές περιόδους και έκπτωση του φόρου εισροών έναντι του φόρου εκροών.

20.—(1) Κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αποδίδει λογαριασμό και καταβάλλει Φ.Π.Α., σε σχέση με τις συναλλαγές που πραγματοποιεί, αναφορικά με τέτοιες περιόδους (που στον παρόντα Νόμο αναφέρονται ως "καθορισμένες φορολογικές περιόδους") σε τέτοιο χρόνο και με τέτοιο τρόπο που μπορεί να καθορίζεται από ή με βάση Κανονισμούς και τέτοιοι Κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές περιστάσεις.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δικαιούται κατά το τέλος κάθε καθορισμένης φορολογικής περιόδου να εκπέσει τόσο ποσό του φόρου εισροών του, όσο είναι επιτρεπόμενο δυνάμει του άρθρου 21, και ύστερα να αφαιρέσει το ποσό αυτό από οποιοδήποτε φόρο εκροών που είναι οφειλόμενος από αυτό.

(3) Αν δεν υπάρχει φόρος εκροών οφειλόμενος κατά το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου, ή αν το εκπιπτόμενο ποσό υπερβαίνει εκείνο του φόρου εκροών τότε, τηρουμένων των εδαφίων (4) και (5) πιο κάτω, το ποσό της έκπτωσης ή, ανάλογα με την περίπτωση, το ποσό της διαφοράς καταβάλλεται στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο από τον Έφορο· και ποσό που είναι οφειλόμενο δυνάμει του παρόντος εδαφίου αναφέρεται στον παρόντα Νόμο ως "πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α.".

(4) Το όλον ή μέρος του πιστωτικού υπολοίπου μπορεί, σύμφωνα με γενικές ή ειδικές οδηγίες που εκδίδονται από τον Έφορο από καιρό σε καιρό να μεταφερθεί σε πίστη του εν λόγω προσώπου σε μεταγενέστερη περίοδο.

(5) Όταν κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α. είναι οφειλόμενο σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που έχει παραλείψει να υποβάλει δηλώσεις για οποιαδήποτε προηγούμενη περίοδο όπως απαιτείται από τον παρόντα Νόμο, ο Έφορος δύναται να αναστείλει την καταβολή του πιστωτικού υπολοίπου μέχρι να συμμορφωθεί το πρόσωπο αυτό με την εν λόγω υποχρέωσή του.

(6) Αφαίρεση δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω και καταβολή πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α. δε γίνεται παρά μόνο με απαίτηση που υποβάλλεται με

τέτοιο τρόπο και σε τέτοιο χρόνο όπως μπορεί να καθορίζονται από ή με βάση Κανονισμούς· και, στην περίπτωση προσώπου που δεν έχει πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές κατά την εν λόγω περίοδο ή σε προηγούμενη περίοδο, η καταβολή του πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α. γίνεται τηρουμένων τέτοιων όρων (αν υπάρχουν) που ο Έφορος θεωρεί σκόπιμο να επιβάλλει, περιλαμβανομένων όρων για επιστροφή σε καθορισμένες περιστάσεις.

(7) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν ότι, σε σχέση με ορισμένες συναλλαγές και εισαγωγές που μπορεί να καθορίζουν οι Κανονισμοί, ο Φ.Π.Α που επιβλήθηκε σε αυτές θα εξαιρείται από οποιαδήποτε έκπτωση δυνάμει του παρόντος άρθρου· και οποιαδήποτε τέτοια διάταξη μπορεί να διατυπωθεί με αναφορά στην περιγραφή των αγαθών που παραδίδονται ή των υπηρεσιών που παρέχονται ή των αγαθών που εισάγονται, στο πρόσωπο από το οποίο παραδίδονται ή παρέχονται ή εισάγονται, στους σκοπούς για τους οποίους παραδίδονται ή παρέχονται ή εισάγονται, ή σε οποιοσδήποτε περιστάσεις.

21.—(1) Το ποσό του φόρου εισροών το οποίο δικαιούται υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο να εκπέσει κατά το τέλος οποιασδήποτε περιόδου είναι τόσο ποσό του φόρου εισροών του για την περίοδο (δηλαδή του φόρου εισροών επί συναλλαγών και εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν από το πρόσωπο αυτό κατά την περίοδο) όσο είναι επιτρεπόμενο από ή με βάση Κανονισμούς ως αποδιδόμενο σε συναλλαγές που εμπίπτουν στο εδάφιο (2) πιο κάτω.

Φόρος εισροών
επιτρεπόμενος
δυνάμει του άρθρου
20.

(2) Οι συναλλαγές που αναφέρονται στο εδάφιο (1) είναι οι ακόλουθες συναλλαγές που πραγματοποιούνται ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχειρησής του:

(α) Φορολογητέες συναλλαγές·

(β) συναλλαγές εκτός της Δημοκρατίας που θα ήταν φορολογητέες συναλλαγές αν πραγματοποιούνταν στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν την εξασφάλιση δίκαιης και λογικής απόδοσης φόρου εισροών σε συναλλαγές που εμπίπτουν στο εδάφιο (2) πιο πάνω, και τέτοιοι Κανονισμοί μπορεί να προβλέπουν—

(α) Καθορισμό μιας αναλογίας με αναφορά στην οποία ο φόρος εισροών για οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο αποδίδεται προσωρινά σε εκείνες τις συναλλαγές·

(β) αναπροσαρμογή του φόρου που αποδόθηκε προσωρινά για οποιοσδήποτε καθορισμένες φορολογικές περιόδους ή μέρη τους, σύμφωνα με αναλογία που καθορίζεται με παρόμοιο τρόπο για οποιαδήποτε μακρύτερη περίοδο αποτελούμενη από εκείνες τις περιόδους ή μέρη τους·

(γ) την καταβολή πληρωμών σε σχέση με φόρο εισροών, από τον Έφορο σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο (ή σε πρόσωπο που ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο) ή από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο (ή πρόσωπο που ήταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο) στον Έφορο, σε περιπτώσεις που τα γεγονότα αποδεικνύουν ανακριβή τον υπολογισμό με βάση τον οποίο έγινε η απόδοση· και

(δ) αποκλεισμό του φόρου εισροών επί συναλλαγής την οποία, δυνάμει οποιασδήποτε διάταξης του παρόντος Νόμου, πρόσωπο πραγματοποιεί προς τον εαυτό του από το να είναι επιτρεπόμενος επειδή αποδίδεται σε εκείνη τη συναλλαγή.

(4) Κανονισμοί δυνάμει του εδαφίου (3) πιο πάνω μπορεί να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές περιστάσεις και, ιδιαίτερα (αλλά χωρίς επηρεασμό της γενικότητας εκείνου του εδαφίου) για διαφορετικές περιγραφές αγαθών ή υπηρεσιών· και μπορεί να περιέχουν παρεμπόδιτες και συμπληρωματικές διατάξεις που κρίνει το Υπουργικό Συμβούλιο αναγκαίες ή σκόπιμες.

Αγαθά που εισάγονται για ιδιωτικούς σκοπούς.

22.—(1) Όταν αγαθά εισάγονται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο στη Δημοκρατία και—

(α) Κατά το χρόνο της εισαγωγής ανήκουν πλήρως ή μερικώς σε άλλο πρόσωπο· και

(β) οι σκοποί για τους οποίους πρόκειται να χρησιμοποιηθούν περιλαμβάνουν ιδιωτικούς σκοπούς είτε του ιδίου είτε του άλλου,

ο Φ.Π.Α. που καταβλήθηκε ή είναι καταβλητέος από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο επί της εισαγωγής των αγαθών δε θεωρείται ως φόρος εισροών που αφαιρείται ή εκπίπτει δυνάμει του άρθρου 20· αλλά το πρόσωπο αυτό δύναται να υποβάλει χωριστή απαίτηση στον Έφορο για να του τον επιστρέψει.

(2) Ο Έφορος εγκρίνει την απαίτηση που αναφέρεται στο εδάφιο (1) αν ικανοποιηθεί ότι η απόρριψή της θα είχε ως αποτέλεσμα διπλή επιβολή του Φ.Π.Α. και όταν την εγκρίνει, θα την εγκρίνει μόνο κατά την έκταση που είναι αναγκαία για να αποφευχθεί η διπλή επιβολή.

(3) Κατά την εξέταση απαίτησης δυνάμει του παρόντος άρθρου, ο Έφορος λαμβάνει υπόψη τις περιστάσεις της εισαγωγής και, κατά την έκταση που τα θεωρεί σχετικά, τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα ή που επέρχονται σε σχέση με τα αγαθά σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο.

(4) Οποιοδήποτε ποσό της απαίτησης εγκρίνεται από τον Έφορο, καταβάλλεται στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(5) Η αναφορά πιο πάνω σε ιδιωτικούς σκοπούς ενός προσώπου αφορά σκοπούς που δεν είναι εκείνοι της επιχείρησης που ασκείται από εκείνο το πρόσωπο.

Προκαταβολή του Φ.Π.Α.

23.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί, αν κρίνει σκόπιμο, να εκδίδει διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου για το συμφέρον της εθνικής οικονομίας.

(2) Διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορεί να προβλέπει ότι ορισμένες κατηγορίες υποκείμενων στο φόρο προσώπων που καθορίζονται στο διάταγμα έχουν καθήκον—

(α) Να καταβάλλουν, έναντι οποιουδήποτε ποσού Φ.Π.Α. που μπορεί να καταστούν υπόχρεες να καταβάλλουν σε σχέση με καθορισμένη φορολογική περίοδο, ποσά που καθορίζονται σύμφωνα με το διάταγμα, και

(β) να τα καταβάλλουν σε χρόνους που καθορίζονται στο διάταγμα.

(3) Όταν εκδοθεί διάταγμα δυνάμει του παρόντος άρθρου, ο Έφορος δύναται να εκδίδει γνωστοποιήσεις που περιέχουν οποιοδήποτε συμπληρωματικές, παρεμπόδιτες ή συνεπακόλουθες διατάξεις που κρίνει ότι είναι αναγκαίες ή σκόπιμες.

(4) Διάταγμα ή γνωστοποίηση δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορεί να προβλέπει διαφορετικά για διαφορετικές περιστάσεις.

Τιμολόγια που εκδίδονται από λήπτες αγαθών ή υπηρεσιών.

24. Όταν—

(α) Υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ("ο λήπτης") εκδίδει έγγραφο προς τον εαυτό του που υπέχει θέση τιμολογίου σε σχέση με φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών προς αυτό από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ("ο προμηθευτής")· και

(β) στο εν λόγω έγγραφο δηλώνεται λιγότερος Φ.Π.Α. από εκείνο που είναι επιβλητέος στη συναλλαγή,

ο Έφορος δύναται, με γνωστοποίηση που επιδίδεται στο λήπτη και στον προμηθευτή, να ορίσει ότι το ποσό του Φ.Π.Α. που δηλώθηκε λιγότερο στο έγγραφο θεωρείται για όλους τους σκοπούς ως Φ.Π.Α. οφειλόμενος από το λήπτη και όχι από τον προμηθευτή.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ, ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ

25.—(1) Όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες και η συναλλαγή υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή τότε, ανεξάρτητα από το αν θα ήταν επιβλητέος Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το παρόν εδάφιο ή όχι—

Μηδενικός
συντελεστής.

(α) Δεν επιβάλλεται Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής· αλλά

(β) από όλες τις άλλες απόψεις θεωρείται ως φορολογητέα συναλλαγή· και αναλόγως ο συντελεστής με τον οποίο θεωρείται ότι επιβάλλεται Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής είναι μηδέν.

(2) Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή δυνάμει του παρόντος εδαφίου αν τα αγαθά ή οι υπηρεσίες ή η συναλλαγή περιγράφονται στο Έκτο Παράρτημα.

Έκτο
Παράρτημα.

(3) Όταν αγαθά που περιγράφονται στο Έκτο Παράρτημα, ή αγαθά που αποτελούν μέρος περιγραφόμενης στο Έκτο Παράρτημα συναλλαγής, εισάγονται στη Δημοκρατία, δεν επιβάλλεται Φ.Π.Α. επί της εισαγωγής τους, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στο εν λόγω Παράρτημα.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να τροποποιεί το Έκτο Παράρτημα προσθέτοντας ή αφαιρώντας από αυτό οποιαδήποτε περιγραφή ή τροποποιώντας οποιαδήποτε περιγραφή που εκάστοτε προσδιορίζεται σε αυτό.

(5) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν την υπαγωγή στο μηδενικό συντελεστή ή την επιστροφή όλου ή μέρους του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών σε ορισμένα σώματα ή πρόσωπα, τηρουμένων τέτοιων όρων (περιλαμβανομένων όρων που απαγορεύουν ή περιορίζουν τη διάθεση ή την εμπορία των αγαθών) που μπορεί να επιβάλλονται με βάση τους Κανονισμούς, αν κρίνει και στην έκταση που κρίνει το Υπουργικό Συμβούλιο ότι η υπαγωγή στο μηδενικό συντελεστή ή η επιστροφή είναι αναγκαία ή σκόπιμη, λαμβάνοντας υπόψη οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία.

(6) Παράδοση αγαθών υπόκειται στο μηδενικό συντελεστή δυνάμει του παρόντος εδαφίου αν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι το πρόσωπο που παραδίδει τα αγαθά—

(α) Τα έχει εξαγάγει σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας· ή

(β) τα έχει φορτώσει για χρήση ως εφόδια για θαλάσσια διαδρομή ή αεροπορική πτήση με τελικό προορισμό τόπο εκτός της Δημοκρατίας ή ως εμπορεύματα προς πώληση λιανικώς σε πρόσωπα που μεταφέρονται στην εν λόγω διαδρομή ή πτήση σε πλοίο ή αεροπλάνο,

και νοουμένου ότι ικανοποιούνται οποιοδήποτε άλλοι όροι που δυνατό να καθορίζονται σε Κανονισμούς ή να επιβάλλονται από τον Έφορο.

(7) Το εδάφιο 6(β) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αγαθών που φορτώνονται για χρήση ως εφόδια σε θαλάσσια διαδρομή ή αεροπορική πτήση

που πραγματοποιείται από το πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά και η εν λόγω διαδρομή ή πτήση πραγματοποιείται για ιδιωτικούς σκοπούς.

(8) Κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν την επιβολή μηδενικού συντελεστή σε παραδόσεις ορισμένων αγαθών που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς, σε περιπτώσεις όπου—

- (α) Ο Έφορος ικανοποιείται ότι τα αγαθά έχουν εξαχθεί ή πρόκειται να εξαχθούν σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας· και
- (β) ικανοποιούνται τέτοιοι άλλοι όροι, αν υπάρχουν, που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς ή να επιβάλλονται από τον Έφορο.

(9) Κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν την επιβολή μηδενικού συντελεστή σε παροχή υπηρεσιών η οποία πραγματοποιείται όταν αγαθά εκμισθώνονται και ο Έφορος ικανοποιείται ότι τα αγαθά έχουν μεταφερθεί ή πρόκειται να μεταφερθούν από τη Δημοκρατία κατά την περίοδο της μίσθωσης, και νοουμένου ότι τέτοιοι άλλοι όροι ικανοποιούνται, αν υπάρχουν, που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς ή να επιβάλλονται από τον Έφορο.

(10) Όταν η παράδοση οποιωνδήποτε αγαθών που υπόκειται σε μηδενικό συντελεστή δυνάμει του εδαφίου (6) πιο πάνω ή με βάση Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του εδαφίου (8) ή (9) πιο πάνω και—

- (α) Τα αγαθά βρίσκονται στη Δημοκρατία μετά την ημερομηνία κατά την οποία υπήρχε ισχυρισμός ότι είχαν εξαχθεί ή φορτωθεί ή επρόκειτο να εξαχθούν ή να φορτωθούν· ή
- (β) οποιοσδήποτε όρος που καθορίζεται στους σχετικούς Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει των εδαφίων (6), (8) ή (9) πιο πάνω ή που επιβάλλεται από τον Έφορο δεν ικανοποιείται,

και η παρουσία των αγαθών στη Δημοκρατία ύστερα από την εν λόγω ημερομηνία ή η μη εκπλήρωση του όρου δεν είχε εγκριθεί για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου από τον Έφορο, τα αγαθά υπόκεινται σε δήμευση δυνάμει του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου και ο Φ.Π.Α. που θα ήταν επιβλητέος επί της παράδοσης αν δεν υπήρχε ο μηδενικός συντελεστής, καθίσταται αμέσως καταβλητέος από το πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή από οποιοδήποτε πρόσωπο στην κατοχή του οποίου ανευρίσκονται στη Δημοκρατία· αλλά ο Έφορος δύναται, αν το θεωρεί σκόπιμο, να μην απαιτήσει την καταβολή ολόκληρου ή μέρους του ποσού του Φ.Π.Α.

Εξαιρούμενες
συναλλαγές.
Έβδομο
Παράρτημα.

26.—(1) Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών είναι εξαιρούμενη συναλλαγή αν περιγράφεται στο Έβδομο Παράρτημα και η εισαγωγή αγαθών είναι εξαιρούμενη εισαγωγή αν η παράδοση των αγαθών αυτών στο εσωτερικό της Δημοκρατίας σε όλες τις περιπτώσεις είναι εξαιρούμενη.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να τροποποιεί το Έβδομο Παράρτημα προσθέτοντας ή διαγράφοντας από αυτό οποιαδήποτε περιγραφή συναλλαγής ή τροποποιώντας οποιαδήποτε περιγραφή συναλλαγής που εκάστοτε προσδιορίζεται σε αυτό, και το Παράρτημα μπορεί να τροποποιηθεί έτσι ώστε να περιγράφει παράδοση αγαθών με αναφορά στη χρήση τους ή σε άλλα θέματα που δε σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά των ιδίων των αγαθών.

Επισφαλή
χρέη.

27.—(1) Το εδάφιο (2) πιο κάτω εφαρμόζεται όταν— (α) Πρόσωπο έχει παραδώσει αγαθά ή έχει παράσχει υπηρεσίες και έχει αποδώσει και καταβάλει Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής,

(β) το όλον ή οποιοδήποτε μέρος της αντιπαροχής για τη συναλλαγή έχει διαγραφεί στα λογιστικά του βιβλία ως επισφαλές χρέος,

(γ) έχει λάβει τα αναγκαία υπό τις περιστάσεις για την είσπραξη της μέτρα, και

(δ) έχει παρέλθει περίοδος δώδεκα μηνών (που αρχίζει την ημερομηνία της συναλλαγής).

(2) Τηρουμένων των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου και Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του, το πρόσωπο που αναφέρεται στο εδάφιο (1) δικαιούται, αφού υποβάλει απαίτηση στον Έφορο, σε επιστροφή του ποσού του Φ.Π.Α. που είναι επιβλητέος με αναφορά στο οφειλόμενο ποσό.

(3) Στο εδάφιο (2) πιο πάνω "οφειλόμενο ποσό" σημαίνει—

(α) Αν κατά το χρόνο της απαίτησης το πρόσωπο δεν έλαβε πληρωμή ως μέρος της αντιπαροχής που διαγράφηκε στα λογιστικά του βιβλία ως επισφαλές χρέος, ποσό ίσο προς το ποσό της αντιπαροχής που διαγράφηκε-

(β) αν κατά το χρόνο της απαίτησης έχει λάβει πληρωμή ή πληρωμές ως μέρος της αντιπαροχής που διαγράφηκε, ποσό κατά το οποίο το ποσό της αντιπαροχής που διαγράφηκε υπερβαίνει την πληρωμή (ή το άθροισμα των πληρωμών).

(4) Κανένα πρόσωπο δε δικαιούται επιστροφή δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω εκτός αν η αξία της συναλλαγής είναι ίση προς, ή, λιγότερη από, την αξία της στην ελεύθερη αγορά.

(5) Όταν—

(α) Πρόσωπο δικαιούται δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω να του επιστραφεί ποσό Φ.Π.Α., και

(β) εκείνος ο Φ.Π.Α. έχει σε οποιοδήποτε χρόνο περιληφθεί στο φόρο εισροών άλλου προσώπου,

εκείνο το άλλο πρόσωπο θεωρείται, από το χρόνο που υποβάλλεται η απαίτηση για επιστροφή φόρου, ότι δεν εδικαιούτο οποιαδήποτε έκπτωση φόρου εισροών σε σχέση με Φ.Π.Α. που πρέπει να επιστραφεί σύμφωνα με εκείνη την απαίτηση.

(6) Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν—

(α) Να απαιτούν να υποβάλλεται απαίτηση σε τέτοιο χρόνο και με τέτοιο τύπο και τρόπο που μπορεί να καθορίζεται στους εν λόγω Κανονισμούς-

(β) να απαιτούν να αποδεικνύεται και να προσδιορίζεται ποσοτικά η απαίτηση με αναφορά σε αρχεία και άλλα έγγραφα που δυνατό να καθορίζονται με τους εν λόγω Κανονισμούς-

(γ) να απαιτούν να διατηρεί ο αιτητής, για τόση περίοδο και με τέτοιο τύπο και τρόπο που μπορεί να καθορίζεται στους Κανονισμούς, τα εν λόγω αρχεία και έγγραφα καθώς και αρχείο πληροφοριών που σχετίζονται με την απαίτηση και με μεταγενέστερες πληρωμές ως μέρος της αντιπαροχής-

(δ) να απαιτούν την επανακαταβολή των χρημάτων που επιτράπηκε να επιστραφούν δυνάμει του παρόντος άρθρου όταν δεν υπάρχει συμμόρφωση με οποιαδήποτε διάταξη των Κανονισμών-

(ε) να απαιτούν την επανακαταβολή του όλου ή, ανάλογα με την περίπτωση, ανάλογου μέρους των χρημάτων που επιτράπηκε να επιστραφούν

δυνάμει του παρόντος άρθρου όταν ο αιτητής λαμβάνει εκ των υστέρων πληρωμή (ή περαιτέρω πληρωμή) ως μέρος της αντιπαροχής που διαγράφηκε στα λογιστικά του βιβλία ως επισφαλές χρέος·

(στ) να περιλαμβάνουν συμπληρωματικές, παρεμπίπτουσες, παρεπόμενες ή μεταβατικές διατάξεις που το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει ότι είναι αναγκαίες ή σκόπιμες για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου·

(ζ) να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές καταστάσεις.

(7) Οι διατάξεις που μπορούν να περιληφθούν σε Κανονισμούς δυνάμει του εδαφίου (6)(στ) πιο πάνω μπορούν να περιλαμβάνουν κανόνες για εξακρίβωση—

(α) Κατά πόσο, πότε και σε ποιά έκταση εκλαμβάνεται ότι αντιπαροχή έχει διαγραφεί στα λογιστικά του βιβλία ως επισφαλές χρέος·

(β) κατά πόσο εκλαμβάνεται πληρωμή ότι έχει ληφθεί ως μέρος της αντιπαροχής για συγκεκριμένη συναλλαγή·

(γ) κατά πόσο, και σε ποια έκταση, εκλαμβάνεται πληρωμή ότι έχει ληφθεί ως μέρος αντιπαροχής που έχει διαγραφεί στα λογιστικά βιβλία ως επισφαλές χρέος.

(8) Οι διατάξεις που μπορούν να περιληφθούν σε Κανονισμούς δυνάμει του εδαφίου (6) (στ) πιο πάνω μπορούν να περιλαμβάνουν κανόνες που διέπουν συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπως εκείνες που αφορούν μερικές πληρωμές ή αμοιβαίες οφειλές· και ιδιαίτερα τέτοιοι κανόνες-μπορούν να τροποποιούν τον τρόπο με τον οποίο τα ακόλουθα ποσά υπολογίζονται—

(α) Το οφειλόμενο ποσό που αναφέρεται στο εδάφιο (2) πιο πάνω, και

(β) το ποσό οποιασδήποτε επανακαταβολής όταν έχει επιτραπεί επιστροφή χρημάτων δυνάμει του παρόντος εδαφίου.

(9) Για να προσδιορίζεται ο χρόνος που θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα μια συναλλαγή για τους σκοπούς ερμηνείας του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 9.

Απαλλαγή από
Φ.Π.Α. επί της
εισαγωγής
αγαθών.

28.—(1) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν την παραχώρηση απαλλαγής από το όλον ή μέρος του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία, τηρουμένων οποιωνδήποτε όρων (περιλαμβανομένων όρων που απαγορεύουν ή περιορίζουν τη διάθεση ή την εμπορία των αγαθών) που μπορεί να επιβάλλονται με βάση τους Κανονισμούς, αν και στην έκταση που το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει ότι είναι αναγκαίο ή σκόπιμο, λαμβάνοντας υπόψη οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία ή συμφωνίες.

(2) Σε οποιαδήποτε περίπτωση κατά την οποία—

(α) Υπάρχει πρόθεση αγαθά που έχουν εισαχθεί στη Δημοκρατία από οποιοδήποτε πρόσωπο ("τον αρχικό εισαγωγέα") με απαλλαγή από το Φ.Π.Α. δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω, να μεταβιβαστούν σε άλλο πρόσωπο ("τον εκδοχέα"), και

(β) ύστερα από αίτηση του εκδοχέα, ο Έφορος αποφασίζει ότι για την περίπτωση αυτή θα τύχει εφαρμογής το παρόν άρθρο,

εφαρμόζεται ο παρών Νόμος ως εάν, κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης των αγαθών (και στη θέση της μεταβίβασης), τα αγαθά εξήχθησαν από τον αρχικό εισαγωγέα και εισήχθησαν από τον εκδοχέα και, ανάλογα, όπου είναι πρέπον, οτιδήποτε προβλέπεται δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω ισχύει σε σχέση με το Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί της εισαγωγής των αγαθών από τον εκδοχέα.

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν την επιστροφή ή απαλλαγή του όλου ή μέρους του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί της εισαγωγής οποιωνδήποτε αγαθών στη Δημοκρατία για τα οποία ικανοποιείται ο Έφορος ότι είχαν προηγουμένως εξαχθεί από τη Δημοκρατία.

(4) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν την επιστροφή ή απαλλαγή του όλου ή μέρους του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί της εισαγωγής οποιωνδήποτε αγαθών στη Δημοκρατία αν ο Έφορος ικανοποιείται ότι τα αγαθά είχαν επανεξαχθεί ή πρόκειται να επανεξαχθούν από τη Δημοκρατία και το θεωρεί σκόπιμο να ενεργήσει τοιούτοτρόπως σε όλες τις περιπτώσεις και λαμβάνοντας υπόψη το Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί της παράδοσης όμοιων αγαθών στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.

29. Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν την παράδοση ή μεταφορά αγαθών που εισάγονται στη Δημοκρατία από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης ασκείται από αυτό, τηρουμένων τέτοιων όρων και περιορισμών που μπορεί να επιβάλει ο Έφορος για την προστασία των δημόσιων εσόδων, χωρίς την καταβολή του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί της εισαγωγής, και την απόδοση λογαριασμού για εκείνο το Φ.Π.Α. μαζί με το Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών από αυτό το πρόσωπο.

Εισαγωγή αγαθών από υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα.

30.—(1) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν σχέδιο για επιστροφή, σε πρόσωπα στα οποία το παρόν άρθρο εφαρμόζεται, του Φ.Π.Α. επί συναλλαγών προς αυτά στο εσωτερικό της Δημοκρατίας ή επί της εισαγωγής αγαθών από αυτά στη Δημοκρατία ο οποίος θα ήταν φόρος εισροών αν ήταν υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα στη Δημοκρατία.

Επιστροφή του Φ.Π.Α. σε εκείνους που ασκούν επιχείρηση στο εξωτερικό.

(2) Το παρόν άρθρο—

(α) Εφαρμόζεται σε πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και

(β) εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση σε άλλες χώρες υπό τον όρο της αμοιβαιότητας,

αλλά δεν εφαρμόζεται σε πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση στη Δημοκρατία.

(3) Η επιστροφή που αναφέρεται στο εδάφιο (1) γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις μόνο, και τηρουμένων τέτοιων όρων, όπως καθορίζει το σχέδιο (που είναι όροι που καθορίζονται σε Κανονισμούς ή επιβάλλονται από τον Έφορο είτε γενικά είτε σε συγκεκριμένες περιπτώσεις)· και το σχέδιο μπορεί να προβλέπει—

(α) Οι απαιτήσεις και οι επιστροφές να γίνονται μόνο μέσω αντιπροσώπων στη Δημοκρατία·

(β) είτε γενικά είτε για καθορισμένους σκοπούς—

(i) οι αντιπρόσωποι να θεωρούνται δυνάμει του παρόντος Νόμου ως να ήταν υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα· και

(ii) ότι οι απαιτήσεις θα θεωρούνται ως να ήταν δηλώσεις δυνάμει του παρόντος Νόμου και οι επιστροφές ως να ήταν επιστροφές φόρου εισροών και

(γ) γενικά τη ρύθμιση των μεθόδων με τις οποίες καθορίζεται το ποσό οποιασδήποτε επιστροφής και ο τρόπος επιστροφής.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Δημόσιες Αρχές. **31.**—(1) Τηρουμένων των εδαφίων (2) και (3) πιο κάτω οι κρατικές αρχές, οι αρχές τοπικής διοίκησης και οι άλλοι οργανισμοί δημόσιου δικαίου δε θεωρούνται υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα για τις πράξεις ή συναλλαγές που ενεργούν κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας, έστω και αν εισπράττουν τέλη, συνεισφορές ή άλλες επιβαρύνσεις σε σχέση με αυτές τις πράξεις ή συναλλαγές.

(2) Ο Έφορος δύναται να θεωρήσει οποιαδήποτε κρατική αρχή, αρχή τοπικής διοίκησης ή οργανισμό δημόσιου δικαίου ως υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αν οι συναλλαγές τέτοιας αρχής ή οργανισμού μπορούν να δημιουργήσουν κίνδυνο στρέβλωσης των όρων του ανταγωνισμού.

Ένατο Παράρτημα.

(3) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη του παρόντος Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου νόμου, οι κρατικές αρχές, οι αρχές τοπικής διοίκησης και οι άλλοι οργανισμοί δημόσιου δικαίου θεωρούνται υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα σε σχέση με τις συναλλαγές που περιγράφονται στο Ένατο Παράρτημα, εκτός αν είναι αμελητέες.

(4) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να τροποποιεί το Ένατο Παράρτημα προσθέτοντας ή αφαιρώντας από αυτό οποιαδήποτε περιγραφή ή τροποποιώντας οποιαδήποτε περιγραφή που εκάστοτε προσδιορίζεται σε αυτό.

Συγκροτήματα εταιρειών.

32.—(1) Όταν δυνάμει των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου οποιαδήποτε νομικά πρόσωπα θεωρούνται ως μέλη συγκροτήματος, οποιαδήποτε επιχείρηση που ασκείται από μέλος του συγκροτήματος θεωρείται ότι ασκείται από το αντιπροσωπεύον μέλος, και—

(α) Οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών από ένα μέλος του συγκροτήματος σε άλλο μέλος του συγκροτήματος αγνοείται· και

(β) οποιαδήποτε συναλλαγή που είναι συναλλαγή στην οποία η παράγραφος (α) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται και είναι παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών από ή προς μέλος του συγκροτήματος θεωρείται ως συναλλαγή από ή προς το αντιπροσωπεύον μέλος· και

(γ) οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. που καταβλήθηκε ή που είναι καταβλητέος από μέλος του συγκροτήματος επί της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία θεωρείται ότι καταβλήθηκε ή ότι είναι καταβλητέος από το αντιπροσωπεύον μέλος και τα αγαθά θεωρούνται για τους σκοπούς των άρθρων 49(6) και 29 ότι εισήχθησαν από το αντιπροσωπεύον μέλος·

και όλα τα μέλη του συγκροτήματος είναι από κοινού και κεχωρισμένως υπεύθυνα για την καταβολή οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. οφειλόμενου από το αντιπροσωπεύον μέλος.

(2) Η παράγραφος (α) του εδαφίου (1) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται σε σχέση με οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών από ένα μέλος σε άλλο εκτός αν τόσο το πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή όσο και το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται η συναλλαγή συνεχίζουν να είναι μέλη του εν λόγω συγκροτήματος—

(α) Στην περίπτωση παράδοσης αγαθών τα οποία πρόκειται να μεταφερθούν σε εκτέλεση της παράδοσης, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της μεταφοράς·

(β) στην περίπτωση οποιασδήποτε άλλης παράδοσης αγαθών, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο ύστερα από εκείνο κατά το οποίο τα αγαθά είχαν καταστεί διαθέσιμα, σε εκτέλεση της παράδοσης, στο πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται η παράδοση· ή

την περίπτωση παροχής υπηρεσιών, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο ύστερα από την εκτέλεση των υπηρεσιών.

(3) Οποιοδήποτε κανονισμοί εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8(5) ή (6) δύναται να προβλέπουν ότι οποιαδήποτε αγαθά ή υπηρεσίες τα οποία, αν και τα μέλη του συγκροτήματος ήταν ένα πρόσωπο, θα θεωρούνταν δυνάμει εκείνου του άρθρου ότι παραδόθηκαν ή παρασχέθηκαν προς και από εκείνο το πρόσωπο, θεωρούνται ότι παραδίδονται ή παρέχονται προς και από το αντιπροσωπεύον μέλος.

(4) Δύο ή περισσότερα νομικά πρόσωπα μπορούν να θεωρηθούν μέλη συγκροτήματος αν καθένα από αυτά έχει συσταθεί στη Δημοκρατία και—

(α) Ένα από αυτά ελέγχει καθένα από τα άλλα· ή

(β) ένα πρόσωπο (είτε νομικό πρόσωπο είτε φυσικό πρόσωπο) ελέγχει όλα αυτά· ή

(γ) δύο ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση ως συνεταιρισμός ελέγχουν όλα αυτά.

(5) Όταν υποβάλλεται αίτηση στον Έφορο σε σχέση με δύο ή περισσότερα νομικά πρόσωπα ικανά να θεωρηθούν ως μέλη συγκροτήματος, τότε, θεωρούνται ως τέτοια από την έναρξη μιας καθορισμένης φορολογικής περιόδου, και ένα από αυτά είναι το αντιπροσωπεύον μέλος, εκτός αν ο Έφορος απορρίψει την αίτηση για σκοπούς προστασίας των δημόσιων εσόδων.

(6) Όταν οποιαδήποτε νομικά πρόσωπα θεωρούνται ως μέλη συγκροτήματος και υποβάλλεται σχετική αίτηση στον Έφορο, τότε, από την έναρξη μιας καθορισμένης φορολογικής περιόδου—

(α) Ένα ακόμη νομικό πρόσωπο υποψήφιο να θεωρηθεί ως τέτοιο περιλαμβάνεται ανάμεσα στα πρόσωπα που θεωρούνται ως μέλη του συγκροτήματος· ή

(β) ένα νομικό πρόσωπο παύει να περιλαμβάνεται ανάμεσα στα πρόσωπα που θεωρούνται ως μέλη του συγκροτήματος· ή

(γ) το αντιπροσωπεύον μέλος αντικαθίσταται από άλλο μέλος του συγκροτήματος· ή

(δ) τα νομικά πρόσωπα δε θεωρούνται πλέον ως μέλη συγκροτήματος, εκτός αν ο Έφορος απορρίψει την αίτηση δυνάμει του εδαφίου (7) πιο κάτω.

(7) Αν ο Έφορος το κρίνει απαραίτητο για την προστασία των δημόσιων εσόδων, δύναται—

(α) Να απορρίψει οποιαδήποτε αίτηση υποβάλλεται για το σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο (α) ή (γ) του εδαφίου (6) πιο πάνω· ή

(β) να απορρίψει οποιαδήποτε αίτηση υποβάλλεται για το σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο (β) ή (δ) του εν λόγω εδαφίου σε περίπτωση που κρίνει ότι δεν εμπίπτει στο εδάφιο (8) πιο κάτω.

(8) Όταν νομικό πρόσωπο θεωρείται ως μέλος συγκροτήματος που ελέγχεται από άλλο πρόσωπο και ο Έφορος κρίνει ότι έπαυσε να ελέγχεται τοιουτοτρόπως, με γνωστοποίηση που επιδίδεται σε εκείνο το πρόσωπο τερματίζει τη συμπερίληψή του στο συγκρότημα από την ημερομηνία που καθορίζει στη γνωστοποίηση.

(9) Αίτηση δυνάμει του παρόντος άρθρου σε σχέση με οποιαδήποτε νομικά πρόσωπα υποβάλλεται από ένα από εκείνα τα πρόσωπα ή από το πρόσωπο που τα ελέγχει και υποβάλλεται σε χρόνο όχι λιγότερο από 90 μέρες πριν την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της έγκρισής της, ή σε τέτοιο μεταγενέστερο χρόνο που μπορεί να επιτρέψει ο Έφορος.

(10) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νομικό πρόσωπο λογίζεται ότι ελέγχει άλλο νομικό πρόσωπο αν έχει νομική εξουσία να ελέγχει τις δραστηριότητες εκείνου του προσώπου ή αν είναι μητρική εταιρεία εκείνου του προσώπου κατά την έννοια

Κεφ. 113.
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990
41(I) του 1994
15(I) του 1995
21(I) του 1997
82(I) του 1999
144(I) του 1999
2(I) του 2000.

του άρθρου 148 του περί Εταιρειών Νόμου· και φυσικό πρόσωπο ή φυσικά πρόσωπα λογίζονται ότι ελέγχουν νομικό πρόσωπο αν το φυσικό ή τα φυσικά πρόσωπα σε περίπτωση που ήταν εταιρεία, θα ήταν η μητρική εταιρεία του νομικού προσώπου κατά την έννοια του εν λόγω Νόμου.

Επιχείρηση που ασκείται με τμήματα.

33. Η εγγραφή δυνάμει του παρόντος Νόμου νομικού προσώπου που ασκεί επιχείρηση με χωριστά τμήματα μπορεί, αν το επιθυμεί το νομικό πρόσωπο και το κρίνει κατάλληλο ο Έφορος, να είναι στο όνομα εκείνων των τμημάτων.

Συνεταιρισμοί.

34.—(1) Η εγγραφή δυνάμει του παρόντος Νόμου προσώπων που ασκούν επιχείρηση ως συνεταιρισμός, μπορεί να γίνει στην επωνυμία του οίκου· και δε λαμβάνεται υπόψη οποιαδήποτε αλλαγή στο συνεταιρισμό, όταν καθορίζεται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου κατά πόσο αγαθά παραδίδονται ή υπηρεσίες παρέχονται προς ή από τα εν λόγω πρόσωπα.

Κεφ. 116. 77 του 1977.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 38 του περί Ομορρύθμων και Ετερορρύθμων Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμου (δικαιώματα προσώπων που συναλλάσσονται με οίκο εναντίον προσώπων που εμφανίζονται ως μέλη του οίκου), μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία ειδοποιείται ο Έφορος για αλλαγή στο συνεταιρισμό πρόσωπο που έπαυσε να είναι μέλος του συνεταιρισμού θεωρείται ότι συνεχίζει να είναι συνέταιρος για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου και, ιδιαίτερα, για τους σκοπούς οποιασδήποτε ευθύνης γιά την καταβολή Φ.Π.Α. επί παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών από το συνεταιρισμό.

(3) Όταν πρόσωπο παύει να είναι μέλος συνεταιρισμού κατά τη διάρκεια καθορισμένης φορολογικής περιόδου (ή θεωρείται ότι ενεργεί έτσι δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω) οποιαδήποτε γνωστοποίηση, είτε βεβαίωση φόρου είτε άλλη, η οποία επιδίδεται στο συνεταιρισμό και σχετίζεται με εκείνη την περίοδο, ή με οποιοδήποτε θέμα που προκύπτει από εκείνη την περίοδο ή με οποιαδήποτε προηγούμενη περίοδο κατά τη διάρκεια του όλου ή μέρους της οποίας ήταν μέλος του συνεταιρισμού θεωρείται ότι επιδίδεται και σε αυτό.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 19 του περί Ομορρύθμων και Ετερορρύθμων Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμου (ειδοποίηση σε συνέταιρο που εκτελεί εργασίες του συνεταιρισμού συνιστά ειδοποίηση στον οίκο) οποιαδήποτε γνωστοποίηση, είτε βεβαίωση φόρου είτε άλλη, η οποία απευθύνεται σε συνεταιρισμό με την επωνυμία με την οποία είναι εγγεγραμμένος δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω και επιδίδεται σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο θεωρείται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι επιδίδεται στο συνεταιρισμό και, αναλόγως, όταν εφαρμόζεται το εδάφιο (3) πιο πάνω, ότι επιδίδεται επίσης στον πρώην συνέταιρο.

(5) Τα εδάφια (1) και (3) πιο πάνω δεν επηρεάζουν την έκταση κατά την οποία, δυνάμει του άρθρου 9 του περί Ομορρύθμων και Ετερορρύθμων Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμου, συνέταιρος έχει ευθύνη καταβολής του Φ.Π.Α. του οφειλόμενου από τον οίκο· αλλά όταν πρόσωπο είναι συνέταιρος

σε οίκο κατά τη διάρκεια μόνο μέρους της καθορισμένης φορολογικής περιόδου, η ευθύνη του για την καταβολή Φ.Π.Α. επί της παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών από τον οίκο κατά τη διάρκεια εκείνης της φορολογικής περιόδου είναι σε τέτοια αναλογία της ευθύνης του οίκου, όσο αυτή μπορεί να είναι δίκαιη.

35.—(1) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν από ποια πρόσωπα διενεργείται οτιδήποτε απαιτείται από ή με βάση τον παρόντα Νόμο να διενεργηθεί από πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση όταν η επιχείρηση ασκείται από συνεταιρισμό ή από λέσχη ή από άλλη ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα και οι υποθέσεις της οποίας διευθύνονται από τα μέλη ή από επιτροπή ή επιτροπές των μελών της.

Επιχείρηση που ασκείται από ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, προσωπικούς αντιπροσώπους κ.λ.π.

(2) Η εγγραφή δυνάμει του παρόντος Νόμου οποιασδήποτε τέτοιας λέσχης ή άλλης ένωσης προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μπορεί να είναι στο όνομα της λέσχης ή της ένωσης προσώπων· και όταν καθορίζεται κατά πόσο αγαθά παραδίδονται ή υπηρεσίες παρέχονται προς ή από τέτοια λέσχη ή ένωση προσώπων, δε λαμβάνεται υπόψη οποιαδήποτε αλλαγή στα μέλη της.

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν ότι πρόσωπα που ασκούν την επιχείρηση υποκειμένου στο φόρο προσώπου που έχει αποβιώσει ή κηρυχθεί σε πτώχευση ή του οποίου η ιδιοκτησία τέθηκε υπό μεσεγγύηση ή που έχει κηρυχθεί ανίκανο να διαχειρίζεται την περιουσία του θεωρούνται για περιορισμένο χρόνο ως υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα, και ότι εξασφαλίζεται η συνέχεια στην εφαρμογή του παρόντος Νόμου σε περιπτώσεις που πρόσωπα θεωρούνται ως τέτοια.

(4) Σε σχέση με εταιρεία που είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, η αναφορά του εδαφίου (3) πιο πάνω σε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή του οποίου η περιουσία τέθηκε υπό μεσεγγύηση ή που έχει κηρυχθεί ανίκανο, ερμηνεύεται ως αναφορά σε εταιρεία για την οποία διορίστηκε παραλήπτης ή διαχειριστής ή η οποία τέθηκε υπό εκκαθάριση.

36.—(1) Όταν αγαθά εισάγονται στη Δημοκρατία από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που τα παραδίδει ως αντιπρόσωπος προσώπου που δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, τότε, αν το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ενεργεί σε σχέση με την παράδοση στο δικό του όνομα, τα αγαθά θεωρούνται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ότι εισάγονται και παραδίδονται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο ως αντιπροσωπευόμενο.

Αντιπρόσωποι κ.λ.π.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1) πιο πάνω πρόσωπο που δε διαμένει στη Δημοκρατία και του οποίου η έδρα ή η κύρια έδρα της επιχείρησής είναι εκτός της Δημοκρατίας μπορεί να θεωρείται ότι δεν είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αν ως αποτέλεσμα του εδαφίου (1) πιο πάνω δεν απαιτείται να εγγραφεί στο Μητρώο Φ.Π.Α. δυνάμει του παρόντος Νόμου.

(3) Όταν, στην περίπτωση οποιασδήποτε παράδοσης αγαθών για την οποία δεν εφαρμόζεται το εδάφιο (1) πιο πάνω, αγαθά παραδίδονται μέσω αντιπροσώπου που ενεργεί στο δικό του όνομα, η παράδοση θεωρείται τόσο ως παράδοση προς τον αντιπρόσωπο όσο και ως παράδοση από τον αντιπρόσωπο.

(4) Όταν υπηρεσίες παρέχονται μέσω αντιπροσώπου που ενεργεί στο δικό του όνομα η παροχή θεωρείται τόσο ως παροχή προς τον αντιπρόσωπο όσο και ως παροχή από τον αντιπρόσωπο.

37.—(1) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο—

Αντιπρόσωποι Φ.Π.Α.

(α) Είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ή, χωρίς να είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, είναι πρόσωπο που πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές·

(β) δεν έχει οποιαδήποτε επιχειρηματική εγκατάσταση ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση στη Δημοκρατία· και

(γ) στην περίπτωση φυσικού προσώπου, δεν έχει το συνηθισμένο τόπο διαμονής του στη Δημοκρατία,

τότε ο Έφορος μπορεί να δώσει εντολή σε εκείνο το πρόσωπο να διορίσει άλλο πρόσωπο (που στον παρόντα Νόμο αναφέρεται ως "αντιπρόσωπος Φ.Π.Α.") να ενεργεί εκ μέρους του σε σχέση με το Φ.Π.Α.

(2) Με τη συμφωνία του Εφόρου, οποιοδήποτε πρόσωπο από το οποίο δεν έχει απαιτηθεί να διορίσει αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω μπορεί να διορίσει τέτοιο αντιπρόσωπο αν είναι πρόσωπο σε σχέση με το οποίο οι όροι που καθορίζονται στις παραγράφους (α) μέχρι (γ) εκείνου του εδαφίου ικανοποιούνται.

(3) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο διορίζεται δυνάμει του παρόντος άρθρου αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. άλλου ("του αντιπροσωπευομένου"), τότε, τηρουμένων των εδαφίων (4) μέχρι (6) πιο κάτω, ο αντιπρόσωπος Φ.Π.Α.—

(α) Δικαιούται να ενεργεί εκ μέρους του αντιπροσωπευομένου για οποιοδήποτε από τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, οποιουδήποτε άλλου νόμου μεταγενέστερου που σχετίζεται με το Φ.Π.Α. ή οποιασδήποτε δευτερογενούς νομοθεσίας θεσπίζεται δυνάμει του παρόντος Νόμου ή οποιοδήποτε μεταγενέστερου νόμου·

(β) τηρουμένων τέτοιων Κανονισμών που το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει, διασφαλίζει (ενεργώντας εκ μέρους του αντιπροσωπευομένου όταν πρέπει) τη συμμόρφωση του αντιπροσωπευομένου και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και ευθυνών που έχει ο αντιπροσωπευόμενος δυνάμει του παρόντος Νόμου, οποιουδήποτε άλλου τέτοιου νόμου και οποιασδήποτε δευτερογενούς νομοθεσίας· και

(γ) είναι προσωπικά υπεύθυνος σε σχέση με—

(i) οποιαδήποτε παράλειψη να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση ή εκπλήρωση τέτοιων υποχρεώσεων ή ευθυνών από τον αντιπροσωπευόμενο· και

(ii) οτιδήποτε που πραγματοποιείται για σκοπούς που συνδέονται με ενέργειες εκ μέρους του αντιπροσωπευομένου, ωσάν οι υποχρεώσεις και οι ευθύνες που επιβάλλονται στον αντιπροσωπευόμενο να επιβάλλονταν από κοινού και κεχωρισμένως στον αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. και στον αντιπροσωπευόμενο.

(4) Αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. δεν έχει ευθύνη δυνάμει του εδαφίου (3) πιο πάνω να εγγραφεί ο ίδιος δυνάμει του παρόντος Νόμου, αλλά Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται—

(α) Να απαιτούν την εγγραφή των ονομάτων των αντιπροσώπων Φ.Π.Α. έναντι των ονομάτων των αντιπροσωπευομένων σε οποιοδήποτε μητρώο που τηρείται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου· και

(β) να καθιστούν καθήκον του αντιπροσώπου Φ.Π.Α., για τους σκοπούς εγγραφής, να ειδοποιεί τον Έφορο, μέσα σε τέτοια περίοδο που μπορεί να καθορίζεται, ότι ο διορισμός του άρχισε να ισχύει ή έπαυσε να ισχύει.

(5) Αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. δεν είναι ένοχος οποιοδήποτε αδικήματος δυνάμει του εδαφίου (3) πιο πάνω εκτός εάν και στην έκταση στην οποία—

(α) Έχει συναινέσει ή συγκατανεύσει στη διάπραξη του αδικήματος από τον αντιπροσωπευόμενο·

(β) η διάπραξη του αδικήματος από τον αντιπροσωπευόμενο αποδίδεται σε οποιαδήποτε αμέλεια του αντιπρόσωπου Φ.Π.Α.· ή

(γ) το αδίκημα συνίσταται σε παράβαση από τον αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. υποχρέωσης η οποία, δυνάμει του εδαφίου (3), επιβάλλεται τόσο στον αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. όσο και στον αντιπροσωπευόμενο.

(6) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν τον τρόπο και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες πρόσωπο διορίζεται, ή θεωρείται ότι έχει παύσει να είναι, αντιπρόσωπος Φ.Π.Α. άλλου προσώπου· και Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος εδαφίου μπορούν να περιλαμβάνουν διατάξεις που το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει σκόπιμες για τους σκοπούς του εδαφίου (4) πιο πάνω σε σχέση με την καταχώρηση ή διαγραφή οποιωνδήποτε στοιχείων σε οποιοδήποτε μητρώο.

(7) Όταν πρόσωπο παραλείπει να διορίσει αντιπρόσωπο Φ.Π.Α. σύμφωνα με οποιαδήποτε εντολή δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω, ο Έφορος δύναται να απαιτήσει από αυτό να παράσχει εγγύηση, ή περαιτέρω εγγύηση, την οποία κρίνει κατάλληλη για την καταβολή οποιουδήποτε Φ.Π.Α. που είναι ή που μπορεί να καταστεί καταβλητέος από αυτό.

(8) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου πρόσωπο δε θεωρείται ότι έχει λάβει εντολή να διορίσει αντιπρόσωπο Φ.Π.Α., ή ότι έχει απαιτηθεί από αυτό να παράσχει εγγύηση, δυνάμει του εδαφίου (7) πιο πάνω, εκτός αν ο Έφορος-

(α) Έχει επιδώσει γνωστοποίηση της εντολής ή απαίτησης στο πρόσωπο αυτό· ή

(β) έχει λάβει όλα τα άλλα μέτρα που κρίνει εύλογα για να φέρει σε γνώση του την εντολή ή απαίτηση.

38.—(1) Όταν επιχείρηση που ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μεταβιβάζεται σε άλλο πρόσωπο ως δρώσα οικονομική μονάδα, τότε— Μεταβίβαση δρώσας οικονομικής μονάδας.

(α) Για το σκοπό καθορισμού κατά πόσο ο εκδοχέας είναι υπόχρεος να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Νόμου θεωρείται ότι έχει ασκήσει την επιχείρηση τόσο πριν όσο και μετά τη μεταβίβαση και συναλλαγές από το μεταβιβάζοντα τυγχάνουν ανάλογου χειρισμού· και

(β) οποιαδήποτε αρχεία που σχετίζονται με την επιχείρηση τα οποία δυνάμει της παραγράφου 5 του Δέκατου Παραρτήματος, απαιτείται να διατηρούνται για οποιαδήποτε περίοδο μετά τη μεταβίβαση, διατηρούνται από τον εκδοχέα αντί από το μεταβιβάζοντα, εκτός αν ο Έφορος, ύστερα από αίτηση του μεταβιβάζοντος, δώσει διαφορετικές εντολές. Δέκατο Παράρτημα.

(2) Χωρίς επηρεασμό του εδαφίου (1) πιο πάνω, Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν τη συνέχεια στην εφαρμογή του παρόντος Νόμου σε περιπτώσεις που επιχείρηση που ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μεταβιβάζεται σε άλλο πρόσωπο ως δρώσα οικονομική μονάδα και ο εκδοχέας εγγράφεται στο Μητρώο Φ.Π.Α. δυνάμει του παρόντος Νόμου σε αντικατάσταση του μεταβιβάζοντος.

(3) Κανονισμοί δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω δύνανται, ιδιαίτερα, να προβλέπουν—

(α) Ότι οι υποχρεώσεις και τα καθήκοντα δυνάμει του παρόντος Νόμου (εξαιρουμένου του άρθρου 45) του μεταβιβάζοντος καθίστανται, σε τέτοια έκταση που μπορεί να καθορίζουν οι Κανονισμοί, υποχρεώσεις και καθήκοντα του εκδοχέα· και

(β) ότι οποιοδήποτε δικαίωμα καθενός από αυτούς σε επιστροφή ή έκπτωση σε σχέση με Φ.Π.Α. ικανοποιείται με επιστροφή του φόρου ή με παραχώρηση της έκπτωσης στον άλλο·

αλλά ουδεμία τέτοια διάταξη που αναφέρεται στην παράγραφο (α) ή (β) του παρόντος εδαφίου ισχύει σε σχέση με οποιοδήποτε μεταβιβάζοντα και εκδοχέα εκτός αν έχει υποβληθεί αίτηση από αυτούς δυνάμει των Κανονισμών.

Ακίνητη
ιδιοκτησία.
Ογδοο
Παράρτημα.

39.—(1) Αναφορικά με συναλλαγές που αφορούν ακίνητη ιδιοκτησία ισχύουν οι διατάξεις του Ογδοου Παραρτήματος.

(2) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να τροποποιεί το Ογδοο Παράρτημα.

Σχέδια
περιθωρίου
κέρδους.

40.—(1) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν σε σχέση με οποιαδήποτε περιγραφή παραδόσεων για τις οποίες εφαρμόζεται το παρόν άρθρο που μπορεί να καθορίζεται στους Κανονισμούς, ότι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δικαιούται να επιλέξει, όταν πραγματοποιεί παραδόσεις εκείνης της περιγραφής, να επιβάλλεται Φ.Π.Α. επί του περιθωρίου κέρδους επί των παραδόσεων, αντί επί της αξίας τους.

(2) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις ακόλουθες παραδόσεις, δηλαδή—

(α) Παραδόσεις έργων τέχνης, αρχαιοτήτων ή αντικειμένων συλλογών

(β) παραδόσεις μηχανοκίνητων οχημάτων-

(γ) παραδόσεις μεταχειρισμένων αγαθών· και

(δ) οποιαδήποτε παράδοση αγαθών μέσω προσώπου που ενεργεί ως αντιπρόσωπος αλλά στο δικό του όνομα, σε σχέση με την παράδοση.

(3) Επιλογή για τους σκοπούς των Κανονισμών δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορεί να ασκηθεί, και μπορεί να αποσυρθεί, με τρόπο που μπορεί να απαιτείται από τους Κανονισμούς.

(4) Τηρουμένου του εδαφίου (7) πιο κάτω, το περιθώριο κέρδους επί παράδοσης στην οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο λογίζεται, για τους σκοπούς των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου, ότι είναι ίσο προς το ποσό (αν υπάρχει) κατά το οποίο η τιμή στην οποία παραδίδει τα εν λόγω αγαθά το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση υπερβαίνει την τιμή στην οποία τα απέκτησε.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, η τιμή στην οποία πρόσωπο έχει αποκτήσει οποιαδήποτε αγαθά και η τιμή στην οποία τα παραδίδει, υπολογίζονται η καθεμιά σύμφωνα με διατάξεις των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου· και τέτοιοι Κανονισμοί μπορούν, ιδιαίτερα, να προβλέπουν την έκταση κατά την οποία οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί παράδοσης ή εισαγωγής οποιωνδήποτε αγαθών θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στην τιμή στην οποία εκείνα τα αγαθά έχουν αποκτηθεί ή παραδίδονται.

(6) Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν να προβλέπουν ότι η αντιπαροχή για οποιοσδήποτε υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με παράδοση αγαθών από πρόσωπο που ενεργεί ως αντιπρόσωπος, αλλά στο δικό του όνομα, αναφορικά με την παράδοση των αγαθών, θεωρείται για τους σκοπούς οποιωνδήποτε τέτοιων κανονισμών ως ποσό που λαμβάνεται υπόψη όταν υπολογίζεται το περιθώριο κέρδους επί της παράδοσης των αγαθών αντί να υπαχθεί χωριστά στο Φ.Π.Α. η αξία των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν.

(7) Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν να προβλέπουν ότι το συνολικό περιθώριο κέρδους επί όλων των αγαθών συγκεκριμένης περιγραφής

που παραδίδονται από ένα πρόσωπο σε οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο υπολογίζεται—

(α) Αθροίζοντας όλες τις τιμές στις οποίες το πρόσωπο αυτό απέκτησε τα αγαθά της εν λόγω περιγραφής σε εκείνη την περίοδο μαζί με οποιοδήποτε ποσό που μεταφέρθηκε στην ίδια την περίοδο σύμφωνα με την παράγραφο (δ) πιο κάτω·

(β) αθροίζοντας όλες τις τιμές στις οποίες παραδίδει αγαθά εκείνης της περιγραφής σε εκείνη την περίοδο·

(γ) θεωρώντας ότι το συνολικό περιθώριο κέρδους επί αγαθών που παραδόθηκαν σε εκείνη την περίοδο είναι ίσο προς το ποσό (αν υπάρχει) κατά το οποίο το άθροισμα που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο (β) πιο πάνω υπερβαίνει το άθροισμα που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο (α) πιο πάνω· και

(δ) θεωρώντας ότι οποιοδήποτε ποσό κατά το οποίο, για εκείνη την περίοδο, το άθροισμα που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο (α) πιο πάνω υπερβαίνει το άθροισμα που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο (β) πιο πάνω ως ποσό που μεταφέρεται στην επόμενη καθορισμένη φορολογική περίοδο για να περιληφθεί, για την περίοδο στην οποία μεταφέρεται, σε οποιοδήποτε άθροισμα που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο (α) πιο πάνω.

(8) Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν—

(α) Να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές περιπτώσεις· και

(β) να προβλέπουν ότι ο Έφορος μπορεί να δίνει γενικές ή ειδικές εντολές σε σχέση με οποιοδήποτε θέμα στο οποίο αφορούν οι Κανονισμοί.

41.—(1) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν διαφορετικό τρόπο απόδοσης του φόρου σε σχέση με οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων ή σε σχέση με συναλλαγές που μπορεί να καθορίζονται από ή με βάση τους Κανονισμούς.

Οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1) πιο πάνω, Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν να προβλέπουν—

(α) Ότι δύο ή περισσότερες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών από οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων θεωρούνται ως ενιαία παροχή υπηρεσιών

(β) ότι η αξία της ενιαίας παροχής εξακριβώνεται, με τρόπο που καθορίζεται από ή με βάση τους Κανονισμούς, με αναφορά στη διαφορά μεταξύ των ποσών που πληρώθηκαν ή είναι πληρωτέα προς και των ποσών που πληρώθηκαν ή είναι πληρωτέα από τον οργανωτή τουριστικών περιηγήσεων·

(γ) ότι οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο εξαιρείται από την εφαρμογή του άρθρου 32·

(δ) το χρόνο που θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα η παροχή.

(3) Στο παρόν άρθρο "οργανωτής τουριστικών περιηγήσεων" περιλαμβάνει πρακτορείο ταξιδιών που ενεργεί ως αντιπροσωπευόμενος και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που παρέχει προς όφελος επιβατών υπηρεσίες του είδους που συνήθως παρέχονται από οργανωτές τουριστικών περιηγήσεων και πρακτορεία ταξιδιών.

Ειδικό καθεστώς αγροτών.

42.—(1) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη του παρόντος Νόμου, πρόσωπα που ασκούν επιχείρηση που αφορά μια ή περισσότερες οριζόμενες

δραστηριότητες δε θεωρούνται υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα για τις πράξεις ή συναλλαγές που ενεργούν στα πλαίσια τέτοιων δραστηριοτήτων:

Νοείται ότι πρόσωπο που ασκεί οριζόμενη δραστηριότητα μπορεί να καταστεί υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, αν ζητήσει γραπτώς από τον Έφορο να εγγραφεί εθελοντικά στο Μητρώο Φ.Π.Α. σε σχέση με τέτοια δραστηριότητα.

(2) Πρόσωπα που ασκούν οριζόμενη δραστηριότητα και παραδίδουν προϊόντα παραγωγής τους από δικό τους κατάστημα, θεωρούνται ότι ασκούν δύο οικονομικές δραστηριότητες και ότι πραγματοποιούν παράδοση προϊόντων από την οριζόμενη δραστηριότητα στην εμπορική δραστηριότητα.

(3) Στο παρόν άρθρο "οριζόμενες δραστηριότητες" σημαίνει δραστηριότητες ασκούμενες από αγρότη που μπορεί να ορίζονται σε Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

ΜΕΡΟΣ IV — ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Γενικές διατάξεις διαχείρισης

Γενικές διατάξεις που σχετίζονται με τη διαχείριση και είσπραξη του Φ.Π.Α. Δέκατο Παράρτημα.

43. Οποιαδήποτε θέματα αφορούν την είσπραξη και διαχείριση του Φ.Π.Α. καθώς επίσης την εκπλήρωση οποιωνδήποτε υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα Νόμο ρυθμίζονται με βάση τις διατάξεις του Δέκατου Παραρτήματος.

Συμψηφισμός απαιτήσεων.

44.—(1) Οποιοσδήποτε τόκος καταβλητέος από τον Έφορο σε πρόσωπο επί ποσού οφειλόμενου προς αυτό δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, θεωρείται ως εκπιπτόμενο ποσό δυνάμει του άρθρου 20(3).

(2) Το εδάφιο (1) πιο πάνω αγνοείται για το σκοπό καθορισμού του δικαιώματος προσώπου για τόκο ή του ποσού του τόκου που δικαιούται.

(3) Τηρουμένου του εδαφίου (1) πιο πάνω, σε περίπτωση που—

(α) Ποσό είναι οφειλόμενο από τον Έφορο σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, και

(β) το πρόσωπο αυτό είναι υπόχρεο να καταβάλει ποσό ως Φ.Π.Α., πρόσθετο φόρο, χρηματική επιβάρυνση ή τόκο,

τότε το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο (α) πιο πάνω συμψηφίζεται με το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο (β) πιο πάνω και οι υποχρεώσεις του Εφόρου και του ενδιαφερόμενου προσώπου εκπληρώνονται ανάλογα, κατά την έκταση του συμψηφισμού.

(4) Το εδάφιο (3) πιο πάνω δεν ισχύει σε περίπτωση που το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο (α) του εν λόγω εδαφίου καθίσταται οφειλόμενο στο εν λόγω πρόσωπο—

(α) Σε χρόνο που η περιουσία του περιέρχεται σε διαχειριστή πτώχευσης· ή

(β) σε χρόνο που η περιουσία του περιέρχεται σε εκκαθαριστή· ή

(γ) σε χρόνο που είχε διοριστεί παραλήπτης ή διαχειριστής της περιουσίας του· ή

(δ) σε χρόνο που είχε εγκριθεί συμβιβασμός ή σχέδιο διευθέτησης.

Διοικητικές και ποινικές κυρώσεις

Παραβάσεις. Πρώτο Παράρτημα.

45.—(1) Κάθε πρόσωπο που παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6, ή 7 του Πρώτου Παραρτήματος υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση πενήντα λιρών (£50) για κάθε μήνα που διαρκεί η παράλειψη.

(2) Αν κατά την τελευταία ημέρα κατά την οποία το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει υποχρέωση σύμφωνα με τους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου να υποβάλει φορολογική δήλωση για καθορισμένη φορολογική περίοδο, ο Έφορος δεν έχει παραλάβει τη φορολογική δήλωση, τότε το εν λόγω πρόσωπο υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση τριάντα λιρών (£30).

(3) Αν

(α) Κατά την τελευταία ημέρα κατά την οποία υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει υποχρέωση σύμφωνα με Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου να υποβάλει φορολογική δήλωση για καθορισμένη φορολογική περίοδο ο Έφορος έχει παραλάβει εκείνη τη φορολογική δήλωση αλλά δεν έχει λάβει, είτε ο ίδιος είτε εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του, το ποσό του Φ.Π.Α. που εμφανίζεται στη φορολογική δήλωση ως καταβλητέο από αυτό το πρόσωπο σε σχέση με εκείνη τη φορολογική περίοδο· ή

(β) κατά την τελευταία ημέρα κατά την οποία υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έχει υποχρέωση σύμφωνα με Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου να υποβάλει φορολογική δήλωση για καθορισμένη φορολογική περίοδο ο Έφορος ούτε έχει παραλάβει εκείνη τη φορολογική δήλωση ούτε έχει λάβει, είτε ο ίδιος είτε εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του, το ποσό του οφειλόμενου Φ.Π.Α., αλλά αποδέχεται φορολογική δήλωση που υποβάλλεται ύστερα από την προαναφερθείσα ημέρα και στην οποία εμφανίζεται ποσό Φ.Π.Α. ως καταβλητέο από αυτό το πρόσωπο σε σχέση με εκείνη τη φορολογική περίοδο· ή

(γ) ο Έφορος βεβαιώνει ποσό Φ.Π.Α. ως οφειλόμενο από οποιοδήποτε πρόσωπο,

τότε το πρόσωπο αυτό υπόκειται σε πρόσθετο φόρο ίσο προς δέκα τοις εκατόν (10%) του οφειλόμενου Φ.Π.Α.

(4) Κάθε πρόσωπο που υπόκειται σε πρόσθετο φόρο δυνάμει του εδαφίου (3) πιο πάνω, καταβάλλει στον Έφορο τόκο προς εννέα τοις εκατόν ετησίως επί του καταβλητέου ποσού Φ.Π.Α. από την ημέρα που το εν λόγω ποσό κατέστη οφειλόμενο.

(5) Κάθε πρόσωπο που παραλείπει να συμμορφωθεί με—

(α) Τις διατάξεις των παραγράφων 11 και 12 του Πρώτου Παραρτήματος· ή

(β) οποιουδήποτε κανονισμού που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 37 οι οποίοι απαιτούν από αντιπρόσωπο Φ.Π.Α., για τους σκοπούς εγγραφής, να ειδοποιήσει τον Έφορο ότι έχει αρχίσει να ισχύει ή ότι έχει παύσει να ισχύει ο διορισμός του· ή (γ) τις παραγράφους 5(1) ή 6 του Δέκατου Παραρτήματος,

υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση πενήντα λιρών (£50).

(6) Κάθε πρόσωπο που παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 5(3) του Δέκατου Παραρτήματος υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση διακόσιων λιρών (£200).

(7) Οποιοδήποτε πρόσωπο εκδίδει ένα ή περισσότερα τιμολόγια που δείχνουν ποσό ότι είναι Φ.Π.Α. ή ότι περιλαμβάνει ποσό αποδοτέο ως Φ.Π.Α. χωρίς να είναι—

(α) Πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Νόμου· ή

- (β) νομικό πρόσωπο που θεωρείται για τους σκοπούς του άρθρου 32 ως μέλος συγκροτήματος· ή
- (γ) πρόσωπο που θεωρείται υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δυνάμει Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 35(3)·
- (δ) πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να εκδώσει τιμολόγιο δυνάμει Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 1(8) του Δέκατου Παραρτήματος· ή
- (ε) πρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους της Δημοκρατίας,
υπόκειται σε χρηματική επιβάρυνση πενήντα λιρών (£50).

(8) Οι πρόσθετοι φόροι και οι χρηματικές επιβαρύνσεις που προβλέπουν οι διατάξεις του παρόντος Νόμου ή των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου επιβάλλονται από τον Έφορο χωρίς να εξετάζεται η ύπαρξη δόλου, απεισκευσίας ή αμέλειας του προσώπου του υπόχρεου στο φόρο και εισπράττονται ωσάν να ήταν Φ.Π.Α.

Φορολογικά
αδικήματα.

46.—(1) Οποιοδήποτε πρόσωπο ενέχεται σε δόλια αποφυγή καταβολής Φ.Π.Α. ή προβαίνει σε ενέργειες με σκοπό τη δόλια αποφυγή καταβολής Φ.Π.Α., είτε από το ίδιο είτε από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πενήντα χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία έτη ή και στις δύο αυτές ποινές.

(2) Οποιαδήποτε αναφορά του εδαφίου (1) πιο πάνω ή του εδαφίου (6) πιο κάτω σε αποφυγή καταβολής Φ.Π.Α. περιλαμβάνει αναφορά στην εξασφάλιση—

- (α) Πληρωμής πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α.· ή
- (β) επιστροφής φόρου δυνάμει του άρθρου 27 του παρόντος Νόμου ή του άρθρου 31 του Νόμου του 1990· ή
- (γ) επιστροφής φόρου δυνάμει του άρθρου 30, και οποιαδήποτε αναφορά των εν λόγω εδαφίων στο ποσό του Φ.Π.Α. ερμηνεύεται—

(i) σε σχέση με τον ίδιο το Φ.Π.Α. ή με πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α., ως αναφορά στο άθροισμα του ποσού (αν υπάρχει) που διεκδικείται αναληθώς με έκπτωση φόρου εισροών και του ποσού (αν υπάρχει) κατά το οποίο αναληθώς δηλώθηκε λιγότερος φόρος εκροών, και

(ii) σε σχέση με επιστροφή φόρου που εμπίπτει στις παραγράφους (β) ή (γ) πιο πάνω, ως αναφορά στο ποσό που αναληθώς διεκδικείται με επιστροφή φόρου.

(3) Οποιοδήποτε πρόσωπο—

(α) Με πρόθεση εξαπάτησης, προσάγει, παραδίδει ή αποστέλλει για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου ή κατ' άλλον τρόπο χρησιμοποιεί για εκείνους τους σκοπούς οποιοδήποτε έγγραφο που είναι αναληθές σε ουσιώδες στοιχείο· ή

(β) κατά την παροχή οποιωνδήποτε πληροφοριών για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου προβαίνει σε οποιαδήποτε δήλωση που γνωρίζει ότι είναι αναληθής σε ουσιώδες στοιχείο ή απερίσκεπτα προβαίνει σε δήλωση που είναι αναληθής σε ουσιώδες στοιχείο,

είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πενήντα χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία έτη ή και στις δύο αυτές ποινές.

(4) Η αναφορά του εδαφίου 3 (α) πιο πάνω σε προσαγωγή, παράδοση, αποστολή ή κατ' άλλο τρόπο χρησιμοποίηση εγγράφου που είναι αναληθές σε

ουσιώδες στοιχείο, με πρόθεση εξαπάτησης, περιλαμβάνει αναφορά σε παράδοση, αποστολή ή χρησιμοποίηση κατ' άλλο τρόπο τέτοιου εγγράφου, με πρόθεση εξασφάλισης ότι μια συσκευή θα ανταποκριθεί στο έγγραφο ωσάν να ήταν αληθινό έγγραφο.

(5) Η αναφορά στα εδάφια (3)(α) και (4) πιο πάνω σε προσαγωγή, παράδοση ή αποστολή εγγράφου περιλαμβάνει και αναφορά σε οποιαδήποτε πράξη που έχει ως αποτέλεσμα έγγραφο να προσαχθεί, παραδοθεί ή αποσταλεί.

(6) Όταν η συμπεριφορά προσώπου κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε συγκεκριμένης χρονικής περιόδου συνεπάγεται και τη διάπραξη από αυτό ενός ή περισσότερων αδικημάτων δυνάμει των προηγούμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου, τότε, ανεξάρτητα από το αν τα στοιχεία του αδικήματος ή των αδικημάτων είναι γνωστά ή όχι, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πενήντα χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία έτη ή και στις δύο αυτές ποινές.

(7) Οποιοδήποτε πρόσωπο αποκτά κατοχή οποιωνδήποτε αγαθών ή εμπορεύεται οποιαδήποτε αγαθά, ή αποδέχεται την παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών, έχοντας λόγους να πιστεύει ότι η καταβολή του Φ.Π.Α. του επιβλητέου επί της παράδοσης των αγαθών ή της παροχής των υπηρεσιών ή της εισαγωγής των αγαθών στη Δημοκρατία έχει ή πρόκειται να αποφευχθεί, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(8) Οποιοδήποτε πρόσωπο παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες κατά παράβαση όρου που επιβάλλεται με βάση την παράγραφο 3(2) του Δέκατου Παραρτήματος, είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(9) Οποιοδήποτε πρόσωπο παραλείπει να καταβάλει το Φ.Π.Α. που εμφανίζεται σε φορολογική δήλωσή του ως καταβλητέος σε σχέση με οποιαδήποτε περίοδο μέσα στην προθεσμία που προβλέπουν Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 20(1), είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(10) Οποιοδήποτε πρόσωπο παραλείπει να υποβάλει φορολογική δήλωση για καθορισμένη φορολογική περίοδο μέσα στην προθεσμία που προβλέπουν Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 20(1), είναι ένοχο ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(11) Κάθε πρόσωπο που παραλείπει να καταβάλει στον Έφορο, εντός δεκατεσσάρων ημερών από τη λήψη της σχετικής ειδοποίησης, οποιοδήποτε ποσό Φ.Π.Α. που βεβαιώθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49, είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δώδεκα μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές.

(12) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, το ποινικό δικαστήριο που κηρύσσει οποιοδήποτε πρόσωπο ένοχο για παράλειψη καταβολής στον Έφορο οποιουδήποτε ποσού που οφείλει με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, περιλαμβανομένων χρηματικών επιβαρύνσεων και τόκου, έχει εξουσία εκτός από την επιβολή ποινής, να εκδώσει διάταγμα με το οποίο να διατάσσει τον καταδικασθέντα να καταβάλει στον Έφορο το εν λόγω ποσό.

Κεφ. 6.
11 του 1965
161 του 1989
228 του 1989
161 του 1989
51(I) του 1999
34(I) του 1999.

(13) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, το διάταγμα που εκδίδεται με βάση το εδάφιο (12), θεωρείται ότι αποτελεί απόφαση πολιτικού δικαστηρίου και μπορεί να συντάσσεται, υπογράφεται και εκτελείται ως απόφαση σε αγωγή σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.

(14) Τα Άρθρα 176 μέχρι 178 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου (τελωνειακή δίωξη, απόδειξη ορισμένων ζητημάτων και εξουσία προς συμβιβασμό αδικημάτων) εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, σε σχέση με ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο όπως εφαρμόζονται σε σχέση με αδικήματα εκείνου του Νόμου· και ανάλογα οποιαδήποτε αναφορά εκείνων των άρθρων σε δασμό ή φόρο ερμηνεύεται ως αναφορά σε Φ.Π.Α. και οποιαδήποτε αναφορά στο Διευθυντή ερμηνεύεται ως αναφορά στον Έφορο.

Αδικήματα περί τον Έφορο, τους λειτουργούς κ.λ.π.

47.—(1) Οποιος, για να πετύχει είσοδο σε οποιαδήποτε οικία ή τόπο ή για να πετύχει ή να προκαλέσει τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης, χωρίς να έχει τέτοιο δικαίωμα, ή για οποιοδήποτε άλλο παράνομο σκοπό αντιποιείται το όνομα, χαρακτηρισμό ή ιδιότητα του Εφόρου, λειτουργού της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. ή άλλου εξουσιοδοτημένου προσώπου, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται, επιπρόσθετα από οποιαδήποτε άλλη ποινική ευθύνη που μπορεί να υπέχει, σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι δύο έτη ή και στις δύο αυτές ποινές.

(2) Όποιος, έχοντας εντολή ή άλλη έγγραφη εξουσιοδότηση του Εφόρου, καλείται από τον Έφορο να την επιστρέψει ή να παράσχει ικανοποιητικές εξηγήσεις για την εν λόγω εντολή ή εξουσιοδότηση και παραλείπει να το πράξει μέσα στην προθεσμία που θέτει ο Έφορος, διαπράττει ποινικό αδίκημα και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι εκατό λίρες· αν δε η παράλειψη εξακολουθήσει και μετά την καταδίκη του, είναι ένοχος κατ' εξακολούθηση διαπραττόμενου ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι δέκα λίρες για κάθε ημέρα που εξακολουθεί η παράλειψη.

(3) Αν ο Έφορος, λειτουργός της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. ή άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο—

(α) Αμέσως ή εμμέσως ζητήσει ή λάβει, σχετικά με οποιοδήποτε από τα καθήκοντά του, πληρωμή ή άλλη αμοιβή κάθε φύσεως, χρηματική ή μη, ή οποιαδήποτε υπόσχεση ή εξασφάλιση τέτοιας πληρωμής ή αμοιβής, την οποία δε δύναται κατά νόμο να απαιτήσει ή να λάβει· ή

(β) συνάψει ή συναινέσει στη σύναψη συμφωνίας, να πράξει κάτι ή να παραλείψει να πράξει, επιτρέψει, συγκαλύψει ή ανεχθεί πράξη που αφορά την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και που επάγεται καταδολίευση της Δημοκρατίας ή που είναι άλλως πως παράνομη,

είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία έτη ή και στις δύο ποινές.

ποιος—

(α) Αμέσως ή εμμέσως προσφέρει ή παρέχει στον Έφορο, λειτουργό της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. ή άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο οποιαδήποτε πληρωμή ή άλλη αμοιβή οποιασδήποτε φύσεως, χρηματική ή μη, ή οποιαδήποτε υπόσχεση ή εξασφάλιση τέτοιας πληρωμής ή αμοιβής· ή

(β) προτείνει ή συνάπτει συμφωνία με τον Έφορο, λειτουργό της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. ή άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο,

για να τον πείσει να πράξει ή να απόσχει από τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης, να επιτρέψει, συγκαλύψει ή ανεχθεί οποιαδήποτε πράξη, που αφορά την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και που επάγεται καταδολίευση της Δημοκρατίας ή που είναι άλλως πως παράνομη ή άλλως πως να πράξει κάτι κατά παρέκκλιση των καθηκόντων του, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία έτη ή και στις δύο αυτές ποινές.

(5) Όποιος—

(α) Παρακωλύει, παρεμποδίζει, παρενοχλεί ή παράνομα επιτίθεται εναντίον προσώπου που ασχολείται προσηκόντως με την ενάσκηση οποιουδήποτε καθήκοντος ή εξουσίας που του ανατίθεται δυνάμει νομοθετικής διάταξης που αφορά την εφαρμογή του παρόντος Νόμου ή εναντίον προσώπου που προστρέχει σε βοήθειά του· ή

(β) πράττει οτιδήποτε, το οποίο παρακωλύει ή αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της παραλαβής αρχείων και εγγράφων, της διεξαγωγής επιθεώρησης για εξεύρεση αγαθών υποκείμενων σε δήμευση ή της διεξαγωγής έρευνας για ανεύρεση στοιχείων αποδεικτικών διάπραξης αδικήματος, ή την παρεμπόδιση κατακράτησης, κατάσχεσης ή μεταφοράς των εν λόγω αρχείων, εγγράφων, αγαθών ή αποδεικτικών στοιχείων από τον Έφορο, λειτουργό της Υπηρεσίας Φ.Π.Α. ή άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο· ή

(γ) αποσπά, επάγει ζημία ή καταστρέφει οποιαδήποτε τέτοια αρχεία, έγγραφα, αγαθά ή αποδεικτικά στοιχεία, ή πράττει κάτι που αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της προσαγωγής πειστηρίων ή μαρτυρικής κατάθεσης για το νόμιμο ή μη τέτοιας παραλαβής, επιθεώρησης, έρευνας ή κατάσχεσης· ή

(δ) παρεμποδίζει την κράτηση οποιουδήποτε προσώπου από πρόσωπο που ενεργεί προσηκόντως ως ανωτέρω ή απελευθερώνει πρόσωπο που κρατείται προσηκόντως,

ή όποιος αποπειράται να πράξει οτιδήποτε εκ των ανωτέρω, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι πέντε χιλιάδες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι τρία έτη ή και στις δύο αυτές ποινές.

(6) Όποιος, χωρίς εύλογη αιτία, αρνείται να προσέλθει προς εξέταση όπως απαιτείται από την υποπαράγραφο (6) της παραγράφου 9 του Δέκατου Παραρτήματος, είναι ένοχος ποινικού αδικήματος και υπόκειται σε χρηματική ποινή μέχρι χίλιες λίρες ή σε φυλάκιση μέχρι έξι μήνες ή και στις δύο αυτές ποινές.

48.—(1) Όταν διαπράττεται ποινικό αδίκημα που αναφέρεται στον παρόντα Νόμο από νομικό πρόσωπο, οι σύμβουλοι ή οι διευθύνοντες αξιωματούχοι του νομικού προσώπου θεωρούνται ότι συμμετέχουν στη διάπραξη του αδικήματος και ότι είναι ένοχοι γι' αυτό αν είχαν ή έχουν συμμετοχή στη λήψη της σχετικής απόφασης.

Ποινική ευθύνη
συμβούλων
κ.λ.π.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου "διευθύνων αξιωματούχος", σε σχέση με νομικό πρόσωπο, σημαίνει οποιοδήποτε διευθυντή, γραμματέα ή άλλο παρόμοιο αξιωματούχο του νομικού προσώπου ή οποιοδήποτε πρόσωπο που φέρεται ότι ενεργεί σε σχέση με οποιαδήποτε τέτοια ιδιότητα ή ως σύμβουλος.

Παράλειψη
υποβολής
φορολογικών
δηλώσεων
κ.λ.π.

Βεβαιώσεις Φ.Π.Α.

49.—(1) Όταν οποιοδήποτε πρόσωπο παραλείψει να υποβάλει οποιοσδήποτε φορολογικές δηλώσεις που απαιτούνται δυνάμει του παρόντος Νόμου (ή δυνάμει οποιασδήποτε διάταξης που καταργήθηκε με τον παρόντα Νόμο) ή να τηρήσει οποιαδήποτε έγγραφα και να παράσχει τις διευκολύνσεις τις απαραίτητες για να επαληθευτούν τέτοιες δηλώσεις ή όταν ο Έφορος κρίνει ότι τέτοιες δηλώσεις είναι ελλιπείς ή ανακριβείς, ο Έφορος δύναται να βεβαιώσει κατά την καλύτερη κρίση του το ποσό του Φ.Π.Α. που είναι οφειλόμενο από αυτό το πρόσωπο και να γνωστοποιήσει το ποσό στο πρόσωπο αυτό.

(2) Σε οποιαδήποτε περίπτωση που, για οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο, έχει καταβληθεί ή πιστωθεί σε οποιοδήποτε πρόσωπο—

(α) Ως επιστροφή Φ.Π.Α., ή

(β) ως πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α., οφειλόμενο προς αυτό, οποιοδήποτε ποσό που δεν έπρεπε να καταβληθεί ή πιστωθεί, ή που δε θα έπρεπε να καταβληθεί ή πιστωθεί αν τα γεγονότα ήταν γνωστά ή αν ήταν όπως παρουσιάζονται εκ των υστέρων να είναι, ο Έφορος δύναται να βεβαιώσει το ποσό αυτό ως Φ.Π.Α. οφειλόμενο από το πρόσωπο για εκείνη την περίοδο και να γνωστοποιήσει το ποσό σε αυτό το πρόσωπο.

(3) Ποσό το οποίο—

(α) Είχε καταβληθεί σε οποιοδήποτε πρόσωπο ως οφειλόμενο σε αυτό ως πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α., και

(β) λόγω της ακύρωσης της εγγραφής του εν λόγω προσώπου δυνάμει της παραγράφου 13(2) και (3) του Πρώτου Παραρτήματος, δεν έπρεπε να του είχε καταβληθεί,

μπορεί να βεβαιωθεί δυνάμει του εδαφίου (2) πιο πάνω, ανεξάρτητα από το γεγονός της ακύρωσης.

(4) Όταν βεβαιώνεται Φ.Π.Α. δυνάμει των εδαφίων (1) και (2) πιο πάνω σε σχέση με την ίδια καθορισμένη φορολογική περίοδο, οι βεβαιώσεις μπορεί να συνδυαστούν και να γνωστοποιηθούν προς το πρόσωπο στο οποίο αφορούν ως μία βεβαίωση.

(5) Όταν από πρόσωπο που παραλείπει να υποβάλει φορολογική δήλωση, ή που υποβάλλει φορολογική δήλωση την οποία ο Έφορος κρίνει ελλιπή ή ανακριβή, απαιτείτο να υποβάλει τη φορολογική δήλωση ως προσωπικός αντιπρόσωπος, διαχειριστής πτώχευσης, παραλήπτης, διαχειριστής, εκκαθαριστής ή πρόσωπο που ενεργεί διαφορετικά υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα σε σχέση με άλλο πρόσωπο, τότε το εδάφιο (1) πιο πάνω εφαρμόζεται ως εάν η αναφορά στο Φ.Π.Α. τον οφειλόμενο από αυτό το πρόσωπο να περιελάμβανε αναφορά στο Φ.Π.Α. τον οφειλόμενο από το άλλο πρόσωπο.

(6) Όταν υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, στα πλαίσια ή για προώθηση επιχείρησης που ασκεί—

(α) Έχει αποκτήσει οποιαδήποτε αγαθά που του παραδόθηκαν ή έχει αποκτήσει διαφορετικά την κατοχή ή τον έλεγχο οποιωνδήποτε αγαθών, ή

(β) έχει εισαγάγει οποιαδήποτε αγαθά στη Δημοκρατία,

τότε ο Έφορος μπορεί να αξιώσει από αυτό το πρόσωπο όπως από καιρό σε καιρό δίδει λογαριασμό για τα αγαθά· και αν αποτύχει να αποδείξει ότι τα αγαθά έχουν παραδοθεί ή είναι διαθέσιμα να παραδοθούν ή ότι έχουν εξαχθεί από τη Δημοκρατία ή ότι έχουν απωλεσθεί ή καταστραφεί, ο Έφορος δύναται να βεβαιώσει κατά την καλύτερη κρίση του και να γνωστοποιήσει σε αυτό το πρόσωπο το ποσό του Φ.Π.Α. που θα ήταν επιβλητέο σε σχέση με την παράδοση των αγαθών αν είχαν παραδοθεί από αυτό.

(7) Σε οποιαδήποτε περίπτωση που—

(α) Ως αποτέλεσμα της παράλειψης προσώπου να υποβάλει φορολογική δήλωση για καθορισμένη φορολογική περίοδο, ο Έφορος έχει εκδώσει βεβαίωση δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω για εκείνη την περίοδο,

(β) ο Φ.Π.Α. που βεβαιώθηκε έχει καταβληθεί αλλά δεν έχει υποβληθεί κανονική φορολογική δήλωση για την περίοδο την οποία αφορούσε η βεβαίωση, και

(γ) ως αποτέλεσμα της παράλειψης να υποβληθεί φορολογική δήλωση για μεταγενέστερη καθορισμένη φορολογική περίοδο, η οποία είναι παράλειψη από πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο (α) πιο πάνω ή πρόσωπο που ενεργεί υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα σε σχέση με αυτό, όπως αναφέρεται στο εδάφιο (5) πιο πάνω, ο Έφορος κρίνει αναγκαίο να εκδώσει άλλη βεβαίωση δυνάμει του εδαφίου (1) πιο πάνω,

τότε, αν ο Έφορος το κρίνει σκόπιμο, έχοντας υπόψη την παράλειψη που αναφέρεται στην παράγραφο (α) πιο πάνω, δύναται να καθορίσει στη βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο (γ) πιο πάνω ποσό Φ.Π.Α. μεγαλύτερο από εκείνο που διαφορετικά θα θεωρούσε να είναι κατάλληλο.

(8) Όταν οποιοδήποτε ποσό έχει βεβαιωθεί και γνωστοποιηθεί σε οποιοδήποτε πρόσωπο δυνάμει των εδαφίων (1), (2), (3) ή (6) πιο πάνω, τότε αυτό θεωρείται, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου για ενστάσεις, ως ποσό Φ.Π.Α. οφειλόμενο από αυτό το πρόσωπο και μπορεί να ανακτηθεί ανάλογα, εκτός αν, και κατά την έκταση που, η βεβαίωση έχει εκ των υστέρων ανακληθεί ή τροποποιηθεί με μείωση του ποσού.

(9) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου οποιαδήποτε γνωστοποίηση σε προσωπικό αντιπρόσωπο, διαχειριστή πτώχευσης, παραλήπτη, διαχειριστή, εκκαθαριστή ή πρόσωπο που ενεργεί διαφορετικά όπως αναφέρεται πιο πάνω, θεωρείται ως γνωστοποίηση στο πρόσωπο σε σχέση με το οποίο ενεργεί τοιουτοτρόπως.

50.—(1) Τηρουμένων των επόμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου, βεβαίωση δυνάμει του άρθρου 49 δεν εκδίδεται μετά την πάροδο έξι ετών από το τέλος της καθορισμένης φορολογικής περιόδου την οποία αφορά. Παραγραφή και συμπληρωματικές βεβαιώσεις.

(2) Τηρουμένου του εδαφίου (3) πιο κάτω, αν έχει απολεσθεί Φ.Π.Α. ως αποτέλεσμα δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης του προσώπου του υπόχρεου στο φόρο, τότε μπορεί να εκδοθεί βεβαίωση ως εάν η αναφορά σε έξι έτη στο εδάφιο (1) ήταν αναφορά σε δώδεκα έτη.

(3) Αν ο Έφορος κρίνει ότι το ποσό που έπρεπε να βεβαιωθεί δυνάμει του άρθρου 49 υπερβαίνει το ποσό που βεβαιώθηκε, τότε, την ή πριν την τελευταία ημέρα κατά την οποία η βεβαίωση θα μπορούσε να εκδοθεί, ο Έφορος δύναται να εκδώσει συμπληρωματική βεβαίωση για το επιπλέον ποσό και να γνωστοποιήσει το ποσό στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

(4) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των ανωτέρω εδαφίων του παρόντος άρθρου, αν—

(α) Βεβαίωση φόρου που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 49· ή

(β) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών η οποία αφορά ένσταση για βεβαίωση φόρου που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 49,

κηρυχθεί εν όλω ή εν μέρει άκυρη από το Ανώτατο Δικαστήριο δυνάμει του Αρθρου 146 του Συντάγματος και παρίσταται ανάγκη επανεξέτασης, ο Έφορος δύναται να εκδώσει νέα βεβαίωση μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία που εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου.

Καταβολή ποσού μη οφειλόμενου

Ανάκτηση
αχρεωστήτως
καταβληθέντος
Φ.Π.Α.

51.—(1) Εάν οποιοδήποτε πρόσωπο έχει (είτε πριν είτε μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου) καταβάλει ποσό στον Έφορο ως Φ.Π.Α. το οποίο δεν ήταν Φ.Π.Α. οφειλόμενος, τότε ο Έφορος είναι υπόχρεος να επιστρέψει στο πρόσωπο αυτό το εν λόγω ποσό.

—(2) Ο Έφορος είναι υπόχρεος να επιστρέψει ποσό δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνο αν υποβληθεί σχετική απαίτηση.

(3) Ο Έφορος δύναται να αρνηθεί να ικανοποιήσει απαίτηση δυνάμει του παρόντος άρθρου αν η επιστροφή οποιουδήποτε ποσού θα πλούτιζε αδικαιολόγητα το πρόσωπο που υποβάλλει την απαίτηση.

(4) Κανένα ποσό δεν μπορεί να απαιτηθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου ύστερα από την πάροδο τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκε, εκτός στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το εδάφιο (5) πιο κάτω.

(5) Όταν ποσό έχει καταβληθεί στον Έφορο λόγω λάθους, η απαίτηση για την επιστροφή του ποσού δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορεί να υποβληθεί σε οποιοδήποτε χρόνο πριν την πάροδο τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία το πρόσωπο που υποβάλλει την απαίτηση ανακάλυψε το λάθος ή θα μπορούσε με λογική επιμέλεια να το ανακαλύψει.

(6) Οποιαδήποτε απαίτηση δυνάμει του παρόντος άρθρου, υποβάλλεται στον τύπο και με τον τρόπο που καθορίζει το Υπουργικό Συμβούλιο με Κανονισμούς και υποστηρίζεται με έγγραφες αποδείξεις· Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος εδαφίου μπορούν να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές περιπτώσεις.

(7) Εκτός όπωσ προβλέπεται στο παρόν άρθρο, ο Έφορος δεν είναι υπόχρεος να επιστρέψει ποσό που καταβλήθηκε σε αυτόν ως Φ.Π.Α. εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν ήταν Φ.Π.Α. οφειλόμενος σε αυτόν.

ΜΕΡΟΣ V — ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ενστάσεις.

52. Τηρουμένου του άρθρου 53, μπορεί να υποβληθεί ένσταση στον Υπουργό Οικονομικών σε σχέση με οποιοδήποτε από τα ακόλουθα θέματα—

(α) Την εγγραφή ή ακύρωση της εγγραφής οποιουδήποτε προσώπου δυνάμει του παρόντος Νόμου·

(β) το Φ.Π.Α. τον επιβλητέο επί της παράδοσης οποιωνδήποτε αγαθών ή της παροχής οποιωνδήποτε υπηρεσιών ή της εισαγωγής αγαθών στη Δημοκρατία·

(γ) το ποσό οποιουδήποτε φόρου εισροών που μπορεί να εκπέσει οποιοδήποτε πρόσωπο·

(δ) την αναλογία φόρου εισροών που είναι επιτρεπόμενη δυνάμει του άρθρου 21·

(ε) απαίτηση από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δυνάμει του άρθρου 22·

(στ) απαίτηση επιστροφής φόρου δυνάμει του άρθρου 27 του παρόντος Νόμου ή του άρθρου 31 του Νόμου του 1990

(ζ) οποιαδήποτε απόρριψη αίτησης δυνάμει του άρθρου 32·

(η) την απαίτηση κατάθεσης εγγύησης δυνάμει του άρθρου 37(7) ή της παραγράφου 3(2) του Δέκατου Παραρτήματος·

(θ) οποιαδήποτε επιβολή πρόσθετου φόρου, χρηματικής επιβάρυνσης ή τόκου δυνάμει του άρθρου 45·

(ια) βεβαίωση Φ.Π.Α. δυνάμει του άρθρου 49·

- (ιβ) την έκδοση βεβαίωσης φόρου με βάση το άρθρο 50(2)·
- (ιγ) απαίτηση για την επιστροφή ποσού δυνάμει του άρθρου 51·
- (ιδ) οποιαδήποτε οδηγία ή συμπληρωματική οδηγία που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου 2 του Πρώτου Παραρτήματος·
- (ιε) οποιαδήποτε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1 του Τέταρτου Παραρτήματος του παρόντος Νόμου ή του άρθρου 23(6) του Νόμου του 1990
- (ιστ) τον καθορισμό της αξίας συναλλαγών με μέθοδο που περιγράφεται σε γνωστοποίηση που δημοσιεύεται σύμφωνα με την παράγραφο 1(3) του Δέκατου Παραρτήματος·
- (ιζ) οποιαδήποτε άρνηση εξουσιοδότησης ή τερματισμό εξουσιοδότησης σε σχέση με σχέδιο που θεσπίζεται με βάση Κανονισμούς που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 1(4) του Δέκατου Παραρτήματος·
- (ιη) οποιεσδήποτε απαιτήσεις που επιβάλλονται από τον Έφορο σε συγκεκριμένη περίπτωση δυνάμει της παραγράφου 2(2)(β) του Δέκατου Παραρτήματος.

53.—(1) Ένσταση με βάση το άρθρο 52 υποβάλλεται μέσα σε εξήντα ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής απόφασης ή πράξης του Εφόρου στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Περαιτέρω διατάξεις αναφορικά με ενστάσεις.

(2) Η ένσταση δεν εξετάζεται εκτός αν ο ενιστάμενος έχει υποβάλει όλες τις φορολογικές δηλώσεις που απαιτείται να υποβάλει δυνάμει της παραγράφου 1(1) του Δέκατου Παραρτήματος και, εκτός στην περίπτωση ένστασης εναντίον απόφασης σε σχέση με θέμα που αναφέρεται στο άρθρο 52(η), έχει καταβάλει τα ποσά που εμφανίζονται σε εκείνες τις δηλώσεις ως καταβλητέα από αυτόν.

(3) Όταν η ένσταση είναι εναντίον απόφασης σε σχέση με θέμα που αναφέρεται στο άρθρο 52(β), (θ) ή (ια) δεν εξετάζεται εκτός αν το ποσό που έχει καθορίσει ο Έφορος ότι είναι καταβλητέο ως Φ.Π.Α. έχει καταβληθεί σε αυτόν ή έχει παρασχεθεί ανάλογη εγγύηση σε αυτόν.

(4) Κατά το χειρισμό ένστασης ο Υπουργός Οικονομικών εξετάζει τη νομιμότητα και τη σκοπιμότητα της απόφασης ή πράξης του Εφόρου εναντίον της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση και αποφασίζει το αργότερο μέσα σε 60 ημέρες από την υποβολή της κατά πόσο την αποδέχεται ή την απορρίπτει εξ ολοκλήρου ή μερικώς.

(5) Όταν ο Υπουργός Οικονομικών εξετάζει ένσταση σε σχέση με θέμα που αναφέρεται στο άρθρο 52(ια) και διαπιστώνει ότι το ποσό που καθορίζεται στη βεβαίωση Φ.Π.Α. είναι λιγότερο από ότι έπρεπε να ήταν, δύνανται να εκδώσει απόφαση καθορίζοντας το ορθό ποσό.

(6) Όταν, ύστερα από εξέταση ένστασης, ο Υπουργός Οικονομικών αποφασίζει—

(α) Ότι ολόκληρο ή μέρος του ποσού που καταβλήθηκε δυνάμει του εδαφίου (3) πιο πάνω δεν είναι οφειλόμενο· ή

(β) ότι ολόκληρο ή μέρος οποιουδήποτε πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α. οφειλόμενου στον ενιστάμενο δεν έχει καταβληθεί από τον Έφορο,

τότε το μέρος εκείνου του ποσού που αποφασίζεται ότι δεν είναι οφειλόμενο ή ότι δεν είχε καταβληθεί, επιστρέφεται (ή, ανάλογα με την περίπτωση, καταβάλλεται) μαζί με τόκο προς 9% ετησίως.

(7) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου και ειδικότερα για τον καθορισμό της διαδικασίας υποβολής και εξέτασης της ένστασης.

Προσφυγές.

54. Εάν ως αποτέλεσμα ακυρωτικής απόφασης του Ανώτατου Δικαστηρίου με βάση το άρθρο 146 του Συντάγματος ο Έφορος οφείλει να καταβάλει ή να επιστρέψει σε κάποιο πρόσωπο συγκεκριμένο ποσό χρημάτων, περιλαμβανομένου και του ποσού που εισέπραξε με βάση το άρθρο 53(3), τότε επιστρέφει ή καταβάλλει το εν λόγω ποσό με τόκο προς εννέα τοις εκατόν (9%) ετησίως.

ΜΕΡΟΣ VI — ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συναλλαγές που εκτείνονται μετά την αλλαγή συντελεστή κ.λ.π.

55.—(1) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται όταν υπάρχει αλλαγή στο συντελεστή Φ.Π.Α. που ισχύει δυνάμει των άρθρων 17 ή 18 ή στην περιγραφή εξαιρούμενων ή υποκείμενων στο μηδενικό συντελεστή συναλλαγών.

(2) Όταν—

(α) Συναλλαγή που επηρεάζεται από την αλλαγή θα θεωρείτο, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 9(4), (5), (6) ή (8), δυνάμει του άρθρου 9(2) ή (3) ότι πραγματοποιείται πλήρως ή μερικώς σε κάποιο χρόνο που δε θα επηρεαζόταν από την αλλαγή· ή

(β) συναλλαγή που δεν επηρεάζεται από την αλλαγή θα θεωρείτο, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 9(4), (5), (6) ή (8), δυνάμει του άρθρου 9(2) ή (3) ότι πραγματοποιείται πλήρως ή μερικώς σε κάποιο χρόνο που θα επηρεαζόταν τοιουτοτρόπως,

ο συντελεστής με βάση τον οποίο επιβάλλεται Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής, ή οποιοδήποτε ζήτημα κατά πόσο η συναλλαγή είναι εξαιρούμενη ή υποκείμενη στο μηδενικό συντελεστή, καθορίζεται, αν το πρόσωπο που την πραγματοποιεί το επιλέξει, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 9(4), (5), (6) ή (8).

(3) Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος Νόμου σε σχέση με το χρόνο που μια συναλλαγή θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα μπορούν να προβλέπουν ότι το παρόν άρθρο εφαρμόζεται ωσάν οι αναφορές του εδαφίου (2) πιο πάνω στο άρθρο 9(4), (5), (6) ή (8) να περιλαμβάνουν αναφορές σε καθορισμένες διατάξεις των Κανονισμών.

(4) Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 1 του Δέκατου Παραρτήματος μπορούν να προβλέπουν την αντικατάσταση ή διόρθωση οποιουδήποτε τιμολογίου Φ.Π.Α. το οποίο—

(α) Σχετίζεται με συναλλαγή σε σχέση με την οποία γίνεται επιλογή δυνάμει του παρόντος άρθρου, αλλά

(β) εκδόθηκε πριν να γίνει η επιλογή.

(5) Δεν μπορεί να γίνει επιλογή δυνάμει του παρόντος άρθρου σε σχέση με συναλλαγή για την οποία εφαρμόζεται το άρθρο 9(7) ή παράγραφος 5 του Δεύτερου Παραρτήματος.

Αναπροσαρμογή συμβάσεων.

56.—(1) Όταν, ύστερα από τη σύναψη σύμβασης για τήν παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών και πριν να παραδοθούν τα αγαθά ή να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, υπάρχει αλλαγή στο Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί της συναλλαγής, τότε, εκτός αν η σύμβαση προβλέπει διαφορετικά, προστίθεται στην αντιπαροχή ή αφαιρείται από αυτή ποσό ίσο προς την αλλαγή.

(2) Αναφορές του παρόντος άρθρου σε αλλαγή στο Φ.Π.Α. που επιβάλλεται επί συναλλαγής περιλαμβάνουν αναφορές σε αλλαγή που συνεπάγεται επιβολή ή μη επιβολή Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής.

Επίδοση γνωστοποιήσεων.

57. Οποιαδήποτε γνωστοποίηση, απαίτηση, απόφαση, οδηγία ή άλλη πράξη που πρέπει να επιδοθεί σε οποιοδήποτε πρόσωπο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου μπορεί να κοινοποιηθεί με επιστολή που απευθύνεται στο εν λόγω πρόσωπο ή στον αντιπρόσωπο του για σκοπούς Φ.Π.Α. και η οποία

αποστέλλεται με συστημένη επιστολή ταχυδρομικώς στην τελευταία δηλωθείσα ή συνηθισμένη διαμονή ή έδρα της επιχείρησης του προσώπου αυτού ή του αντιπροσώπου του ή παραδίδεται προσωπικώς στο πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται ή τον αντιπρόσωπο του.

58. Οποιοιδήποτε Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση τον παρόντα Νόμο μπορούν να περιέχουν διατάξεις για την επιβολή χρηματικής επιβάρυνσης 50 λιρών στα πρόσωπα που παραβαίνουν τις διατάξεις των Κανονισμών αυτών.

Χρηματικές επιβάρυνσεις με βάση Κανονισμούς.

59.—(1) Ο περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμος του 1990 ή οποιαδήποτε άρθρα αυτού καταργούνται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Επιφυλάξεις και μεταβατικές διατάξεις, και καταργήσεις.

(2) Η συνέχεια της νομοθεσίας που σχετίζεται με το Φ.Π.Α., δεν επηρεάζεται από την αντικατάσταση του καταργηθέντος Νόμου από τον παρόντα Νόμο.

246 του 1990
52(I) του 1992
4(I) του 1993
39(I) του 1993
20(I) του 1994
65(I) του 2000
88(I) του 2000.

(3) Οποιοδήποτε πρόσωπο που αμέσως πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Νόμου, ήταν ή θεωρείται ότι ήταν, υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, εξακολουθεί να διατηρεί την ιδιότητά του αυτή και μετά την εν λόγω ημερομηνία και θεωρείται ως εγγεγραμμένο στο Μητρώο Φ.Π.Α. με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

(4) Εάν η φορολογική περίοδος οποιουδήποτε υποκειμένου στο φόρο προσώπου, άρχισε πριν και θα συμπληρωθεί μετά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Νόμου, τότε οποιοδήποτε ζήτημα που αφορά την εν λόγω φορολογική περίοδο, ρυθμίζεται με βάση τις διατάξεις του καταργηθέντος Νόμου καθόσον αφορά το μέρος της φορολογικής περιόδου που προηγήθηκε της εν λόγω ημερομηνίας.

60.—(1) Ο παρών Νόμος ή οποιαδήποτε άρθρα του τίθενται σε εφαρμογή σε ημερομηνία που θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ή οποία δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ημερομηνία έναρξης ισχύος.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1), οι διατάξεις του παρόντος Νόμου οι οποίες προβλέπουν την έκδοση Κανονισμών, ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος Νόμου στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, μόνο για σκοπούς έκδοσης των σχετικών Κανονισμών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(Άρθρο 6(2))

ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΜΗΤΡΩΟ Φ.Π.Α.

Υποχρέωση προς εγγραφή

1.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των υποπαραγράφων (3) μέχρι (5) πιο κάτω, πρόσωπο που πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές και δεν είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Νόμου καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί—

(α) Στο τέλος οποιουδήποτε μήνα, αν η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του κατά την περίοδο ενός έτους που τελειώνει σε αυτό το χρονικό σημείο έχει υπερβεί τις £9.000, ή

(β) σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του κατά την περίοδο των τριάντα ημερών που αρχίζει από αυτό το χρονικό σημείο θα υπερβεί τις £9.000.

(2) Όταν επιχείρηση που ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μεταβιβάζεται σε άλλο ως δρώσα οικονομική μονάδα και ο εκδοχέας δεν είναι εγγεγραμμένος δυνάμει του παρόντος Νόμου κατά το χρόνο της μεταβίβασης, τότε, τηρουμένων των διατάξεων των υποπαραγράφων (3) μέχρι (5) πιο κάτω, ο εκδοχέας καθίσταται υπόχρεος να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος κατά το χρόνο της μεταβίβασης αν—

(α) Η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του κατά την περίοδο ενός έτους που τελειώνει κατά το χρόνο της μεταβίβασης έχει υπερβεί τις £9.000, ή

(β) υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστευτεί ότι η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του κατά την περίοδο των τριάντα ημερών που αρχίζει από το χρόνο της μεταβίβασης θα υπερβεί τις £9.000.

(3) Πρόσωπο δεν καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της υποπαραγράφου (1)(α) ή (2)(α) πιο πάνω αν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του κατά την περίοδο ενός έτους που αρχίζει κατά το χρόνο κατά τον οποίο, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η παρούσα υποπαραγράφος, θα καθίστατο υπόχρεο να εγγραφεί, δε θα υπερβεί τις £8.000.

(4) Πρόσωπο δεν παύει να είναι υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος παρά μόνο σύμφωνα με την παράγραφο 2(5), 3 ή 4 πιο κάτω.

(5) Όταν καθορίζεται η αξία των συναλλαγών προσώπου για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (1) ή (2) πιο πάνω, παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, που αποτελούν κεφαλαιουχικά περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της οποίας παραδίδονται ή παρέχονται, δε λαμβάνονται υπόψη.

2.—(1) Χωρίς να επηρεάζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 πιο πάνω και με σκοπό να παρεμποδιστεί η διατήρηση ή δημιουργία οποιουδήποτε τεχνητού διαχωρισμού των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που ασκούνται από δύο ή περισσότερα πρόσωπα με αποτέλεσμα την αποφυγή καταβολής του Φ.Π.Α., αν ο Έφορος εκδώσει οδηγία δυνάμει της παρούσας παραγράφου, τα πρόσωπα που κατονομάζονται στην οδηγία θεωρούνται ως ενιαίο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που ασκεί τις δραστηριότητες της επιχείρησης που περιγράφεται

στην οδηγία και αυτό το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο είναι υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος· η υποχρέωση του προς εγγραφή αρχίζει από την ημερομηνία της οδηγίας ή, αν έτσι προβλέπει η οδηγία, από τέτοια μεταγενέστερη ημερομηνία που μπορεί να προσδιορίζεται στην οδηγία.

(2) Ο Έφορος δεν εκδίδει οδηγία δυνάμει της παρούσας παραγράφου κατονομάζοντας οποιοδήποτε πρόσωπο εκτός αν ικανοποιηθεί—

(α) Ότι το πρόσωπο αυτό πραγματοποιεί ή έχει πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές· και

(β) ότι οι δραστηριότητες μέσα στα πλαίσια των οποίων πραγματοποιεί ή έχει πραγματοποιήσει τις εν λόγω φορολογητέες συναλλαγές αποτελούν μέρος μόνο ορισμένων δραστηριοτήτων που κανονικά έπρεπε να θεωρούνται ως δραστηριότητες της επιχείρησης που περιγράφεται στην οδηγία, και ότι οι άλλες δραστηριότητες ασκούνται ταυτόχρονα ή ασκούνταν προηγουμένως (ή και τα δύο) από ένα ή περισσότερα άλλα πρόσωπα· και

(γ) ότι, αν όλες οι φορολογητέες συναλλαγές αυτής της επιχείρησης λαμβάνονταν υπόψη, το πρόσωπο που ασκεί αυτήν την επιχείρηση θα καθίστατο υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1 πιο πάνω κατά το χρόνο έκδοσης της οδηγίας· και

(δ) ότι ο κύριος λόγος ή ένας από τους κύριους λόγους που το εν λόγω πρόσωπο ασκεί τις δραστηριότητες που αναφέρονται πρώτες στην παράγραφο (β) πιο πάνω με τον τρόπο που τις ασκεί είναι η αποφυγή της υποχρέωσης να εγγραφεί (ανεξάρτητα από το αν η υποχρέωση θα ήταν δική του, κάποιου άλλου προσώπου ή δύο ή περισσότερων προσώπων από κοινού).

(3) Οδηγία που εκδίδεται δυνάμει της παραγράφου αυτής επιδίδεται σε κάθε ένα από τα πρόσωπα που κατονομάζονται σε αυτή.

(4) Όταν ο Έφορος διαπιστώνει ότι πρόσωπο που δεν κατονομάστηκε σε οδηγία που έχει εκδοθεί δυνάμει της παρούσας παραγράφου, πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές μέσα στα πλαίσια δραστηριοτήτων που κανονικά έπρεπε να θεωρηθούν ως μέρος των δραστηριοτήτων της επιχείρησης που περιγράφεται στην οδηγία, ο Έφορος δύναται να εκδώσει και να επιδώσει στο πρόσωπο αυτό συμπληρωματική οδηγία η οποία να αναφέρεται στην προηγούμενη οδηγία και στην επιχείρηση που προσδιορίζεται σε αυτή και στην οποία να προστίθεται το όνομα αυτού του προσώπου σε εκείνα των προσώπων που κατονομάζονται στην προηγούμενη οδηγία· η ισχύς της συμπληρωματικής οδηγίας αρχίζει από—

(α) Την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε να πραγματοποιεί τις εν λόγω φορολογητέες συναλλαγές, ή ·

(β) αν ήταν μεταγενέστερη, την ημερομηνία από την οποία το ενιαίο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που αναφέρεται στην προηγούμενη οδηγία κατέστη υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος.

(5) Αν, αμέσως πριν την οδηγία (συμπεριλαμβανομένης και συμπληρωματικής οδηγίας) που εκδόθηκε δυνάμει της παρούσας παραγράφου, οποιοδήποτε πρόσωπο που κατονομάζεται στην οδηγία είναι εγγεγραμμένο σε σχέση με φορολογητέες συναλλαγές που πραγματοποιεί όπως αναφέρεται στην υποπαράγραφο (2) ή (4) πιο πάνω, τότε παύει να είναι υπόχρεο να εγγραφεί· η υποχρέωσή

του προς εγγραφή παύει από οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ημερομηνίες είναι μεταγενέστερη—

- (α) Την ημερομηνία από την οποία το εν λόγω ενιαίο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο κατέστη υπόχρεο να εγγραφεί· και
- (β) την ημερομηνία της οδηγίας.

(6) Αναφορικά με επιχείρηση που προσδιορίζεται σε οδηγία ή συμπληρωματική οδηγία που εκδίδεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου, τα πρόσωπα που κατονομάζονται στην οδηγία μαζί με οποιοδήποτε πρόσωπο που κατονομάζεται στη συμπληρωματική οδηγία, το οποίο σχετίζεται με εκείνη την επιχείρηση (που όλα μαζί θεωρούνται ως ενιαίο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο), αναφέρονται στις υποπαραγράφους (7) και (8) πιο κάτω ως τα "ιδρυτικά μέλη".

(7) Όταν εκδίδεται οδηγία δυνάμει της παρούσας παραγράφου, τότε, για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου—

(α) Το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που ασκεί την επιχείρηση που προσδιορίζεται στην οδηγία είναι εγγράψιμο με το όνομα που θα ήθελαν τα πρόσωπα που κατονομάζονται στην οδηγία να υποδείξουν από κοινού με γραπτή γνωστοποίηση που υποβάλλεται στον Έφορο μέσα σε δεκατέσσερις ημέρες από την ημερομηνία της οδηγίας ή, αν παραλείψουν να υποδείξουν κάποιο όνομα, με το όνομα που καθορίζεται στην οδηγία·

(β) οποιαδήποτε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών από ή προς ένα από τα ιδρυτικά μέλη μέσα στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του υποκείμενου στο φόρο προσώπου θεωρείται ως συναλλαγή από ή προς εκείνο το πρόσωπο·

(γ) κάθε ένα από τα ιδρυτικά μέλη ευθύνονται από κοινού και ξεχωριστά για οποιοδήποτε Φ.Π.Α. οφειλόμενο από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο·

(δ) χωρίς επηρεασμό της παραγράφου (γ) πιο πάνω, οποιαδήποτε παράλειψη του υποκείμενου στο φόρο προσώπου να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε υποχρέωση που επιβάλλεται δυνάμει του παρόντος Νόμου θεωρείται ως παράλειψη κάθε ιδρυτικού μέλους ξεχωριστά· και

(ε) τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (α) μέχρι (δ) πιο πάνω, τα ιδρυτικά μέλη θεωρούνται ως συνεταιρισμός που ασκεί την επιχείρηση του υποκείμενου στο φόρο προσώπου και οποιοδήποτε ζήτημα ως προς την έκταση των δραστηριοτήτων της εν λόγω επιχείρησης σε οποιοδήποτε χρόνο θα αποφασίζεται αναλόγως.

(8) Αν ο Έφορος διαπιστώσει ότι ο Οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη δεν πρέπει να θεωρείται πλέον ως τέτοιο για τους σκοπούς των παραγράφων (γ) και (δ) της υποπαραγράφου (7) πιο πάνω και επιδώσει γνωστοποίηση ότι δεν το θεωρεί ιδρυτικό μέλος, το πρόσωπο αυτό δε θα ευθύνεται δυνάμει των εν λόγω παραγράφων για οτιδήποτε γίνεται μετά την ημερομηνία που καθορίζεται στη γνωστοποίηση και, ανάλογα, εκείνη την ημερομηνία θεωρείται ότι παύει να είναι μέλος του συνεταιρισμού που αναφέρεται στην παράγραφο (ε) της υποπαραγράφου (7).

(9) Όταν καθορίζεται για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (1) πιο πάνω κατά πόσο οποιοσδήποτε διαχωρισμός επιχειρηματικών δραστηριοτήτων είναι τεχνητός, λαμβάνεται υπόψη η έκταση κατά την οποία τα διαφορετικά πρόσωπα που ασκούν εκείνες τις δραστηριότητες συνδέονται στενά το ένα με το άλλο με χρηματοδοτικούς, οικονομικούς και οργανωτικούς δεσμούς.

3. Πρόσωπο που έχει καταστεί υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Νόμου, παύει να είναι υπόχρεο να εγγραφεί σε οποιοδήποτε χρόνο αν ο Έφορος ικανοποιηθεί σε σχέση με το χρόνο αυτό ότι το εν λόγω πρόσωπο—

- (α) Έπαυσε να πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές· ή
- (β) δεν είναι κατά το χρόνο αυτό πρόσωπο σε σχέση με το οποίο ισχύει οποιοσδήποτε από τους όρους που καθορίζονται στις παραγράφους 1(1)(α) και (β) και (2)(α) και (β) πιο πάνω.

4.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων της υποπαραγράφου (2) πιο κάτω, πρόσωπο που έχει καταστεί υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος παύει να είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο σε οποιοδήποτε χρόνο ύστερα από την εγγραφή του αν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του κατά την περίοδο ενός έτους που αρχίζει από τότε δε θα υπερβεί τις £8.000.

(2) Το πρόσωπο δεν παύει να είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο δυνάμει της υποπαραγράφου (1) πιο πάνω αν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι ο λόγος που η αξία των φορολογητέων συναλλαγών του δε θα υπερβεί τις £8.000 είναι ότι κατά την εν λόγω περίοδο θα παύσει να πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές, ή θα αναστείλει την πραγματοποίησή τους για περίοδο τριάντα ημερών ή περισσότερων.

(3) Όταν προσδιορίζεται η αξία των συναλλαγών ενός προσώπου για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (1) πιο πάνω, παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, που αποτελούν κεφαλαιουχικά περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της οποίας παραδίδονται ή παρέχονται, δε λαμβάνονται υπόψη.

Ειδοποίηση για την υποχρέωση εγγραφής και εγγραφή

5.—(1) Πρόσωπο που καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(1)(α) πιο πάνω οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωσή του μέσα σε τριάντα ημέρες από το τέλος του σχετικού μήνα.

(2) Ο Έφορος εγγράφει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο (είτε ειδοποιήσει τον Έφορο είτε όχι) και η εγγραφή του ισχύει από το τέλος του μήνα που ακολουθεί το σχετικό μήνα ή από μια προηγούμενη ημερομηνία που θα μπορούσε να συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(3) Στην παρούσα παράγραφο ο "σχετικός μήνας", σε σχέση με πρόσωπο που καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(1)(α) πιο πάνω, σημαίνει το μήνα κατά το τέλος του οποίου καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί.

6.—(1) Πρόσωπο που καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(1)(β) πιο πάνω, οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωσή του πριν το τέλος της περιόδου των τριάντα ημερών εντός της οποίας δημιουργείται η υποχρέωση.

(2) Ο Έφορος εγγράφει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο (είτε ειδοποιήσει τον Έφορο είτε όχι) και η εγγραφή του ισχύει από την αρχή της περιόδου των τριάντα ημερών εντός της οποίας δημιουργείται η υποχρέωση.

7.—(1) Πρόσωπο που καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει της παραγράφου 1(2) πιο πάνω οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για την υποχρέωσή του μέσα σε τριάντα ημέρες από το χρόνο της μεταβίβασης της επιχείρησης.

(2) Ο Έφορος εγγράφει οποιοδήποτε τέτοιο πρόσωπο (είτε ειδοποιήσει τον Έφορο είτε όχι) και η εγγραφή του ισχύει από το χρόνο της μεταβίβασης της επιχείρησης.

8. Όταν ένα πρόσωπο καθίσταται υπόχρεο να εγγραφεί κατά τον ίδιο χρόνο δυνάμει των παραγράφων 1(1)(α) και 1(1)(β) πιο πάνω, ο Έφορος το εγγράφει σύμφωνα με την παράγραφο 6(2) ή 7(2) πιο πάνω, ανάλογα με την περίπτωση, αντί δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου 5(2) πιο πάνω.

Δικαίωμα προς εγγραφή

9. Όταν πρόσωπο, που δεν είναι υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Νόμου και δεν είναι ήδη εγγεγραμμένο, ικανοποιεί τον Έφορο ότι—

- (α) Πραγματοποιεί φορολογητέες συναλλαγές· ή
- (β) ασκεί επιχείρηση και προτίθεται να πραγματοποιήσει τέτοιες συναλλαγές μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησής αυτής,

ο Έφορος, αν το ζητήσει γραπτώς το εν λόγω πρόσωπο, προβαίνει στην εγγραφή του και η εγγραφή ισχύει από την ημέρα που το ζήτησε ή από μια προηγούμενη ημερομηνία που θα μπορούσε να συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

10.—(1) Όταν πρόσωπο, που δεν είναι υπόχρεο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Νόμου και δεν είναι ήδη εγγεγραμμένο, ικανοποιεί τον Έφορο ότι—

- (α) Πραγματοποιεί συναλλαγές που εμπίπτουν στην υποπαράγραφο (2) πιο κάτω· ή
- (β) ασκεί επιχείρηση και προτίθεται να πραγματοποιήσει τέτοιες συναλλαγές μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση αυτής της επιχείρησής,

και (είτε στη μια είτε στην άλλη περίπτωση) εμπίπτει στην υποπαράγραφο (3) πιο κάτω, ο Έφορος, αν το ζητήσει γραπτώς τέτοιο πρόσωπο, το εγγράφει και η εγγραφή του αρχίζει να ισχύει από την ημέρα που το ζήτησε ή από μια προηγούμενη ημερομηνία που θα μπορούσε να συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(2) Μια συναλλαγή εμπίπτει στην παρούσα υποπαράγραφο αν πραγματοποιείται εκτός της Δημοκρατίας, αλλά θα ήταν φορολογητέα συναλλαγή αν πραγματοποιείτο στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.

(3) Ένα πρόσωπο εμπίπτει στην παρούσα υποπαράγραφο αν—

- (α) Έχει επιχειρηματική εγκατάσταση στη Δημοκρατία ή ο συνηθισμένος τόπος της διαμονής του είναι στη Δημοκρατία· και
- (β) δεν πραγματοποιεί και ούτε προτίθεται να πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές.

(4) Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου—

- (α) Πρόσωπο που ασκεί επιχείρηση μέσω υποκαταστήματος ή αντιπροσωπείας στη Δημοκρατία θεωρείται ότι έχει επιχειρηματική εγκατάσταση στη Δημοκρατία, και
- (β) "συνηθισμένος τόπος διαμονής", σε σχέση με νομικό πρόσωπο, σημαίνει τον τόπο όπου έχει νόμιμα συσταθεί.

Ειδοποίηση για τον τερματισμό της υποχρέωσης
ή του δικαιώματος για εγγραφή

11. Πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει της παραγράφου 5, 6 ή 9 πιο πάνω, που παύει να πραγματοποιεί ή να έχει την πρόθεση να πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές, οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για το γεγονός αυτό μέσα σε εξήντα ημέρες από την ημέρα της επέλευσής του.

12. Πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει της παραγράφου 10 πιο πάνω το οποίο—

(α) Παύει να πραγματοποιεί ή να έχει την πρόθεση να πραγματοποιήσει συναλλαγές που εμπίπτουν στην υποπάργραφο (2) της παραγράφου 10· ή

(β) πραγματοποιεί ή έχει πρόθεση να πραγματοποιήσει φορολογητέες συναλλαγές,

οφείλει να ειδοποιήσει τον Έφορο για το γεγονός αυτό μέσα σε εξήντα ημέρες από την ημέρα της επέλευσής του.

Ακύρωση της εγγραφής

13.—(1) Όταν εγγεγραμμένο πρόσωπο ικανοποιεί τον Έφορο ότι δεν είναι υπόχρεο να είναι εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος, ο Έφορος, αν το ζητήσει γραπτώς το πρόσωπο, ακυρώνει την εγγραφή του και η ακύρωση ισχύει από την ημέρα που το ζήτησε ή από μια μεταγενέστερη ημερομηνία που θα μπορούσε να συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(2) Όταν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι εγγεγραμμένο πρόσωπο έχει παύσει να είναι εγγράψιμο, δύναται να ακυρώσει την εγγραφή του και η ακύρωση ισχύει από την ημέρα της παύσης ή από μια μεταγενέστερη ημερομηνία που θα μπορούσε να συμφωνηθεί μεταξύ του Εφόρου και του προσώπου αυτού.

(3) Όταν ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι την ημέρα κατά την οποία ενεγράφη κάποιον πρόσωπο δεν ήταν εγγράψιμο, δύναται να ακυρώσει την εγγραφή του και η ακύρωση ισχύει από εκείνη την ημέρα.

Εξουσία διαφοροποίησης καθορισμένων ποσών με διάταγμα

14. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα να αντικαταστήσει οποιαδήποτε από τα ποσά που καθορίζονται στο παρόν Παράρτημα με άλλα ποσά που θα έκρινε σκόπιμο.

Συμπληρωματικές διατάξεις

15. Η αξία παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών καθορίζεται για τους σκοπούς του παρόντος Παραρτήματος χωρίς να λαμβάνεται υπόψη οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. επιβλητέος επί της συναλλαγής.

16. Οποιαδήποτε ειδοποίηση που απαιτείται να υποβληθεί στον Έφορο δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος, υποβάλλεται σε τέτοιο τύπο και περιέχει τέτοια στοιχεία που θα μπορούσαν να καθορίσουν Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

17. Στο παρόν Παράρτημα "εγγράψιμος" σημαίνει υπόχρεο ή δικαιούχο να εγγραφεί δυνάμει του παρόντος Παραρτήματος.

18. Αναφορές στο παρόν Παράρτημα σε συναλλαγές είναι αναφορές σε συναλλαγές που πραγματοποιούνται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση των δραστηριοτήτων επιχείρησης.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 8)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΓΑΘΩΝ

Ή ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

1.—(1) Οποιαδήποτε μεταβίβαση της πλήρους κυριότητας αγαθών αποτελεί παράδοση αγαθών όμως, τηρουμένων των διατάξεων της υποπαραγράφου (2) πιο κάτω, η μεταβίβαση—

- (α) Οποιοδήποτε αδιαίρετου μεριδίου της κυριότητας, ή
- (β) της κατοχής των αγαθών,

αποτελεί παροχή υπηρεσιών.

(2) Αν η κατοχή των αγαθών μεταβιβάζεται—

- (α) Δυνάμει συμφωνίας πώλησης των αγαθών, ή
- (β) δυνάμει συμφωνιών που ρητά προβλέπουν ότι η κυριότητα θα μεταβιβαστεί και αυτή σε κάποιο χρόνο στο μέλλον (που καθορίζεται ή εξακριβώνεται από τις συμφωνίες αλλά σε οποιαδήποτε περίπτωση όχι αργότερα από το χρόνο πλήρους αποπληρωμής των αγαθών),

τότε αποτελεί και στις δύο περιπτώσεις παράδοση των αγαθών.

2. Η παροχή οποιασδήποτε μορφής φυσικής δύναμης ή ενέργειας, θέρμανσης, ψύξης ή εξαερισμού αποτελεί παράδοση αγαθών.

3. Αποτελούν παράδοση αγαθών—

- (α) Η μεταβίβαση ακίνητης ιδιοκτησίας·
- (β) η μεταβίβαση εξ αδιαίρετου ιδανικής μερίδας επί ακίνητης ιδιοκτησίας·
- (γ) η μεταβίβαση της κατοχής ακίνητης ιδιοκτησίας—
 - (i) δυνάμει σύμβασης ή συμφωνίας πώλησής της, ή
 - (ii) δυνάμει συμφωνίας που ρητά προβλέπει ότι θα μεταβιβαστεί και η ακίνητη ιδιοκτησία σε κάποιο χρόνο στο μέλλον·
- (δ) η εκχώρηση ή παραχώρηση οποιωνδήποτε εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακίνητης ιδιοκτησίας.

4.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων της υποπαραγράφου (2) πιο κάτω, όταν αγαθά που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης μεταβιβάζονται ή διατίθενται δυνάμει των οδηγιών του προσώπου που ασκεί την επιχείρηση έτσι ώστε να μην αποτελούν πλέον μέρος εκείνων των περιουσιακών στοιχείων, είτε έναντι αντιπαροχής είτε όχι, αυτό αποτελεί παράδοση από το εν λόγω πρόσωπο των αγαθών.

(2) Η υποπαραγράφος (1) πιο πάνω δεν εφαρμόζεται αν η μεταβίβαση ή διάθεση των αγαθών αποτελεί—

- (α) Δώρο που δίδεται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησης (εκτός αν αποτελεί μέρος σειράς ή διαδοχής δώρων που δίδονται στο ίδιο πρόσωπο από καιρό σε καιρό) νοουμένου ότι το κόστος στο δωρητή δεν υπερβαίνει τις δέκα λίρες (£10)· ή
- (β) τηρουμένων των διατάξεων της υποπαραγράφου (3) πιο κάτω, δείγμα αγαθών που δίδεται ως δώρο σε οποιοδήποτε πρόσωπο.

(3) Όταν—

- (α) Το ίδιο πρόσωπο δίδει αριθμό δειγμάτων σε άλλο πρόσωπο (είτε όλα σε μια περίπτωση είτε σε διάφορες περιπτώσεις), και
- (β) τα δείγματα αυτά είναι πανομοιότυπα ή δεν έχουν ουσιαστικές διαφορές μεταξύ τους,

τότε η υποπαράγραφος (1) πιο πάνω εφαρμόζεται για όλα εκτός από ένα από τα εν λόγω δείγματα ή, ανάλογα με την περίπτωση, εφαρμόζεται για όλα εκτός από το πρώτο που δίδεται.

(4) Όταν, δυνάμει οδηγιών του προσώπου που ασκεί επιχείρηση, αγαθά που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης ή που κατέχονται ή χρησιμοποιούνται από την επιχείρηση τίθενται σε οποιαδήποτε ιδιωτική χρήση ή χρησιμοποιούνται, ή τίθενται στη διάθεση οποιουδήποτε προσώπου για χρήση, για οποιοδήποτε σκοπό άλλο από το σκοπό της επιχείρησης, είτε έναντι αντιπαροχής είτε όχι, αυτό αποτελεί παροχή υπηρεσιών.

(5) Ούτε η υποπαράγραφος (1) ούτε η υποπαράγραφος (3) πιο πάνω απαιτούν να θεωρείται ως παράδοση ή παροχή οτιδήποτε που το πρόσωπο που ασκεί την επιχείρηση διενεργεί χωρίς αντιπαροχή σε σχέση με οποιαδήποτε αγαθά, εκτός αν το πρόσωπο αυτό δικαιούται δυνάμει των άρθρων 20 και 21 να εκπέσει ολόκληρο ή οποιοδήποτε μέρος του Φ.Π.Α. επί της παράδοσης ή εισαγωγής των αγαθών ή άλλων αγαθών που εμπεριέχονται σε αυτά.

(6) Οτιδήποτε αποτελεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών δυνάμει της υποπαράγραφου (1) ή (4) πιο πάνω θεωρείται ότι πραγματοποιείται μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησης (έστω και αν δε θεωρείτο διαφορετικά ως τέτοια)· και στην περίπτωση επιχείρησης που ασκείται από φυσικό πρόσωπο—

(α) Η υποπαράγραφος (1) πιο πάνω εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε μεταβίβαση ή διάθεση των αγαθών προς όφελος του ίδιου προσωπικά· και

(β) η υποπαράγραφος (4) πιο πάνω εφαρμόζεται σε αγαθά που χρησιμοποιούνται, ή διατίθενται προς χρήση, από το ίδιο προσωπικά.

5. Όταν στην περίπτωση επιχείρησης που ασκείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο αγαθά που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης πωλούνται από άλλο πρόσωπο δυνάμει οποιασδήποτε εξουσίας που ασκεί το άλλο πρόσωπο, προς ικανοποίηση χρέους που οφείλεται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, θεωρούνται ότι παραδίδονται από το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησής του.

6.—(1) Όταν πρόσωπο παύει να είναι υποκείμενο στο φόρο, τότε οποιαδήποτε αγαθά που αποτελούν κατά το χρόνο αυτό μέρος των περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης που ασκείται από το ίδιο θεωρούνται ότι παραδίδονται από το ίδιο μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση της επιχείρησής του αμέσως πριν παύσει να είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, εκτός αν—

(α) Η επιχείρηση μεταβιβάζεται ως δρώσα οικονομική μονάδα σε άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο· ή

(β) η επιχείρηση συνεχίζεται από άλλο πρόσωπο το οποίο, δυνάμει Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 35(3), θεωρείται ως υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο· ή

(γ) ο Φ.Π.Α. επί της πλασματικής παράδοσης δε θα υπερέβαινε τις διακόσιες λίρες.

(2) Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε αγαθά για τα οποία το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δύναται να ικανοποιήσει τον Έφορο ότι—

(α) Δεν του έχει επιτραπεί έκπτωση του φόρου εισροών σε σχέση με την παράδοση των αγαθών ή την εισαγωγή τους στη Δημοκρατία· και

(β) δεν απέκτησε τα αγαθά ως μέρος των περιουσιακών στοιχείων επιχείρησης που μεταβιβάστηκε σε αυτό ως δρώσα οικονομική μονάδα από άλλο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο.

(3) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα να τροποποιεί το ποσό που καθορίζεται στην υποπαράγραφο (1)(γ) πιο πάνω.

ΤΡΙΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 11)

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ

1. Εκχώρηση και παραχώρηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, προνομίων ευρεσιτεχνίας, αδειών, εμπορικών σημάτων και παρόμοιων δικαιωμάτων.

2. Διαφημιστικές υπηρεσίες.

3. Υπηρεσίες συμβούλων, μηχανικών, γραφείων μελετών, δικηγόρων, λογιστών και άλλες παρόμοιες υπηρεσίες· επεξεργασία στοιχείων και παροχή πληροφοριών. Εξαιρούνται από αυτή την παράγραφο οποιοσδήποτε υπηρεσίες που σχετίζονται με ακίνητη ιδιοκτησία.

4. Ανάλυση οποιασδήποτε υποχρέωσης για μη άσκηση, ολική ή μερική, οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας ή οποιωνδήποτε δικαιωμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πιο πάνω.

5. Τραπεζικές, χρηματοδοτικές και ασφαλιστικές υπηρεσίες (περιλαμβανομένης της ανασφάλισης, αλλά εξαιρουμένης της μίσθωσης χρηματοθυρίδων).

6. Διάθεση προσωπικού.

7. Η μίσθωση κινητών αγαθών, εξαιρουμένων των μεταφορικών μέσων.

8. Τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, δηλαδή υπηρεσίες που σχετίζονται με τη μετάδοση, εκπομπή ή λήψη σημάτων, κειμένων, εικόνων ή πληροφοριών κάθε είδους, με ενσύρματα, ραδιοηλεκτρικά, οπτικά ή με άλλα ηλεκτρομαγνητικά συστήματα, περιλαμβανομένης της εκχώρησης ή παραχώρησης του δικαιώματος χρήσης διευκολύνσεων για τέτοια μετάδοση, εκπομπή ή λήψη.

9. Υπηρεσίες αντιπροσώπων, τις οποίες παρέχουν στον αντιπροσωπευόμενο όταν εξασφαλίζουν για λογαριασμό του οποιοσδήποτε από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1-8 του παρόντος Παραρτήματος.

10. Οποιοσδήποτε υπηρεσίες που δεν περιγράφονται στις παραγράφους 1 μέχρι 9 πιο πάνω, όταν παρέχονται σε λήπτη που είναι εγγεγραμμένος δυνάμει του παρόντος Νόμου.

11. Το άρθρο 11(1) ισχύει σε σχέση με οποιαδήποτε υπηρεσία—

(α) Η οποία εμπίπτει στην παράγραφο 10 πιο πάνω, και

(β) της οποίας ο τόπος παροχής καθορίζεται με βάση Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 10(6) ότι είναι στο εσωτερικό της Δημοκρατίας, ως εάν ο λήπτης ανήκε στη Δημοκρατία για τους σκοπούς του άρθρου 11(1)(β).

ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 14)

ΑΞΙΑ — ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

1.—(1) Σε οποιαδήποτε περίπτωση κατά την οποία—

(α) Η αξία μιας συναλλαγής (μη λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της παρούσας παραγράφου) που πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο έναντι χρηματικής αντιπαροχής, είναι μικρότερη από την αξία της στην ελεύθερη αγορά, και

(β) το πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή και το πρόσωπο προς το οποίο αυτή πραγματοποιείται είναι συνδεδεμένα, και

(γ) αν η εν λόγω συναλλαγή είναι φορολογητέα, αλλά το πρόσωπο προς το οποίο πραγματοποιείται δε δικαιούται δυνάμει των άρθρων 20 και 21 να εκπέσει ολόκληρο το Φ.Π.Α. ο οποίος την επιβαρύνει,

τότε ο Έφορος δύναται να ορίσει ότι η αξία της συναλλαγής θα θεωρείται ότι είναι η αξία της στην ελεύθερη αγορά.

(2) Οποιαδήποτε απόφαση δυνάμει της παρούσας παραγράφου γνωστοποιείται γραπτώς στο πρόσωπο που πραγματοποιεί τη συναλλαγή, δεν μπορεί όμως να γνωστοποιηθεί τέτοια απόφαση μετά την άρροδο τριών ετών από το χρόνο της συναλλαγής.

(3) Απόφαση που γνωστοποιείται σε πρόσωπο δυνάμει της παρούσας παραγράφου σε σχέση με συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από το πρόσωπο αυτό, μπορεί να περιλαμβάνει και απόφαση ότι η αξία οποιασδήποτε συναλλαγής—

(α) Που πραγματοποιείται από αυτό ύστερα από τη γνωστοποίηση, ή ύστερα από τέτοια μεταγενέστερη ημερομηνία που δυνατό να καθορίζεται στη γνωστοποίηση, και

(β) για την οποία ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων (α) μέχρι (γ) της υποπαραγράφου (1) πιο πάνω,

θα θεωρείται ότι είναι η αξία της στην ελεύθερη αγορά.

(4) Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οποιοδήποτε ζήτημα ως προς το κατά πόσο ένα πρόσωπο είναι συνδεδεμένο με άλλο καθορίζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

(α) Ένα πρόσωπο είναι συνδεδεμένο με άλλο πρόσωπο αν το πρώτο πρόσωπο είναι σύζυγος ή συγγενής του δεύτερου προσώπου, ή είναι σύζυγος συγγενή του δεύτερου προσώπου, ή είναι συγγενής του συζύγου ή της συζύγου του δεύτερου προσώπου·

(β) ένα πρόσωπο είναι συνδεδεμένο με οποιοδήποτε πρόσωπο με το οποίο διατηρεί συνεταιρισμό, και με το σύζυγο ή τη σύζυγο ή συγγενή οποιουδήποτε προσώπου με το οποίο διατηρεί συνεταιρισμό·

(γ) μια εταιρεία είναι συνδεδεμένη με άλλη εταιρεία—

(i) αν το ίδιο πρόσωπο έχει τον έλεγχο και των δύο, ή αν ένα πρόσωπο έχει τον έλεγχο της μιας και πρόσωπα συνδεδεμένα μαζί του, ή ο ίδιος και πρόσωπα συνδεδεμένα μαζί του, έχουν τον έλεγχο της άλλης· ή

(ii) αν μια ομάδα δύο ή περισσότερων προσώπων έχει τον έλεγχο της καθεμιάς εταιρείας, και οι ομάδες είτε αποτελούνται από τα ίδια πρόσωπα είτε θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι αποτελούνται

από τα ίδια πρόσωπα θεωρώντας (σε μια ή περισσότερες περιπτώσεις) ένα μέλος είτε της μιας είτε της άλλης ομάδας ότι αντικαθίσταται από άλλο πρόσωπο με το οποίο είναι συνδεδεμένο·

(δ) μια εταιρεία είναι συνδεδεμένη με άλλο πρόσωπο αν το πρόσωπο αυτό έχει τον έλεγχο της ή το πρόσωπο αυτό και πρόσωπα συνδεδεμένα μαζί του έχουν τον έλεγχο της·

(ε) οποιαδήποτε δύο ή περισσότερα πρόσωπα που ενεργούν μαζί για να εξασφαλίσουν ή να ασκήσουν τον έλεγχο μιας εταιρείας θεωρούνται σε σχέση με την εν λόγω εταιρεία ότι είναι συνδεδεμένα το ένα με το άλλο και με οποιοδήποτε πρόσωπο που ενεργεί με τις οδηγίες οποιουδήποτε από αυτά για να εξασφαλίσει ή να ασκήσει τον έλεγχο της εταιρείας·

(στ) στην παρούσα παράγραφο—

"εταιρεία" περιλαμβάνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, αλλά δεν περιλαμβάνει συνεταιρισμό·

"έλεγχος", σε σχέση με νομικό πρόσωπο, σημαίνει την εξουσία προσώπου να εξασφαλίσει ότι—

(i) μέσω κατοχής μετοχών ή δικαιώματος ψήφου στο νομικό πρόσωπο ή σε σχέση με αυτό, ή σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο, ή·

(ii) δυνάμει οποιωνδήποτε εξουσιών που του παραχωρεί το καταστατικό ή άλλο έγγραφο που διέπει τη λειτουργία του εν λόγω νομικού προσώπου ή οποιουδήποτε άλλου νομικού προσώπου,

οι υποθέσεις του πρώτου νομικού προσώπου διεξάγονται σύμφωνα με τις επιθυμίες του προσώπου αυτού, και, σε σχέση με συνεταιρισμό, σημαίνει το δικαίωμα σε μερίδιο πέραν του ενός δευτέρου των περιουσιακών στοιχείων, ή πέραν του ενός δευτέρου του εισοδήματος του συνεταιρισμού·

"συγγενής" σημαίνει αδελφό, αδελφή, ανιόντα ή κατιόντα κατά ευθεία γραμμή ή τους συζύγους τους.

(5) Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται σε συναλλαγή για την οποία εφαρμόζεται η παράγραφος 7 πιο κάτω.

2.—(1) Όταν αγαθά παραδίδονται ή υπηρεσίες παρέχονται έναντι χρηματικής αντιπαροχής και με όρους που επιτρέπουν έκπτωση για έγκαιρη πληρωμή, η αντιπαροχή λαμβάνεται για τους σκοπούς του άρθρου 14 ως μειωμένη κατά την έκπτωση, ανεξάρτητα από το αν η πληρωμή γίνεται σύμφωνα με εκείνους τους όρους ή όχι.

(2) Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται όταν οι όροι περιλαμβάνουν οποιαδήποτε αναφορά για πληρωμή με δόσεις.

3. Όταν το δικαίωμα παραλαβής αγαθών ή λήψης υπηρεσιών, που ενσωματώνεται σε κουπόνι, εκχωρείται έναντι αντιπαροχής, η αντιπαροχή αγνοείται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου εκτός στην έκταση (αν υπάρχει) που υπερβαίνει το ποσό που αναγράφεται στο κουπόνι.

4.—(1) Όταν υπάρχει παράδοση αγαθών δυνάμει—

(α) Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8(5)· ή

(β) της παραγράφου 4(1) του Δεύτερου Παραρτήματος (όχι όμως έναντι αντιπαροχής)· ή

(γ) της παραγράφου 6 του Δεύτερου Παραρτήματος,

τότε, εκτός των περιπτώσεων που εφαρμόζεται η παράγραφος 7 πιο κάτω, η αξία της παράδοσης καθορίζεται σύμφωνα με την επόμενη υποπαραγράφο.

(2) Η αξία της παράδοσης είναι—

(α) Τόση χρηματική αντιπαροχή όση θα ήταν πληρωτέα από το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παράδοση αν επρόκειτο, κατά το χρόνο της παράδοσης, να αγοράσει αγαθά πανομοιότυπα από κάθε άποψη (περιλαμβανομένης της ηλικίας και της κατάστασης) με τα εν λόγω αγαθά· ή

(β) εάν η αξία δεν μπορεί να εξακριβωθεί σύμφωνα με την παράγραφο (α) πιο πάνω, τόση χρηματική αντιπαροχή όση θα ήταν πληρωτέα από το εν λόγω πρόσωπο αν επρόκειτο κατά το χρόνο εκείνο να αγοράσει αγαθά όμοια και της ίδιας ηλικίας και κατάστασης με τα εν λόγω αγαθά· ή

(γ) εάν η αξία δεν μπορεί να εξακριβωθεί ούτε με βάση την παράγραφο (α) ούτε με βάση την παράγραφο (β) πιο πάνω, το κόστος παραγωγής των εν λόγω αγαθών αν επρόκειτο να παραχθούν κατά το χρόνο εκείνο.

(3) Για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (2) πιο πάνω, το ποσό της χρηματικής αντιπαροχής που θα ήταν πληρωτέο από οποιοδήποτε πρόσωπο αν επρόκειτο να αγοράσει οποιαδήποτε αγαθά, λογίζεται ότι είναι το ποσό που θα ήταν πληρωτέο ύστερα από την αφαίρεση οποιουδήποτε ποσού που συμπεριλαμβάνεται στην τιμή αγοράς ως Φ.Π.Α. επί της παράδοσης των αγαθών στο εν λόγω πρόσωπο.

5. Όταν υπάρχει παροχή υπηρεσιών δυνάμει—

(α) Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 8(4)· ή

(β) της παραγράφου 4(4) του Δεύτερου Παραρτήματος (όχι όμως έναντι αντιπαροχής),

τότε η αξία της παροχής θεωρείται ότι είναι το πλήρες κόστος στο υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες εκτός στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται η παράγραφος 7 πιο κάτω.

6. Όταν οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών θεωρείται δυνάμει του άρθρου 11 ότι πραγματοποιείται από το πρόσωπο το οποίο τις λαμβάνει, η αξία της παροχής λαμβάνεται ότι είναι—

(α) Σε περίπτωση που η αντιπαροχή έναντι της οποίας πραγματικά παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες σε αυτό ήταν χρηματική, τόσο ποσό όσο είναι ίσο με εκείνη την αντιπαροχή· και

(β) σε περίπτωση που η αντιπαροχή δεν ήταν ή δεν ήταν πλήρως χρηματική, τόσο ποσό όσο είναι αντίστοιχο προς εκείνη την αντιπαροχή.

7.—(1) Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται σε περίπτωση παράδοσης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, είτε έναντι αντιπαροχής είτε όχι, η οποία πραγματοποιείται από εργοδότη και συνίσταται—

(α) Στην παροχή, μέσα στα πλαίσια επισιτισμού, τροφής και ποτών στους εργοδοτούμενους του, ή

(β) στην παροχή διαμονής σε εργοδοτούμενους του σε ξενοδοχείο, πανδοχείο ή παρόμοιο κατάλυμα.

(2) Η αξία της συναλλαγής για την οποία εφαρμόζεται η παρούσα παράγραφος λαμβάνεται ότι είναι μηδέν, εκτός αν η συναλλαγή πραγματοποιείται έναντι αντιπαροχής πλήρως ή μερικώς χρηματικής και σε τέτοια περίπτωση η αξία της θα καθοριστεί αγνοώντας οποιαδήποτε μη χρηματική αντιπαροχή.

8.—(1) Τηρουμένων των επόμενων διατάξεων της παρούσας παραγράφου, όταν—

(α) Υπάρχει παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, και

(β) οποιοδήποτε ποσό σχετικό με τον καθορισμό της αξίας της συναλλαγής είναι εκφρασμένο σε νόμισμα άλλο από την Κυπριακή λίρα,

τότε, για τους σκοπούς καθορισμού της αξίας της συναλλαγής, το ποσό αυτό μετατρέπεται σε Κυπριακές λίρες με την τιμή συναλλάγματος της αγοράς η οποία, κατά τη σχετική ημέρα, θα εφαρμοζόταν στη Δημοκρατία για αγορά εκείνου του ποσού του εν λόγω νομίσματος με Κυπριακές λίρες από το πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες.

(2) Όταν ο Διευθυντής έχει δημοσιεύσει γνωστοποίηση που καθορίζει τιμές συναλλάγματος για τελωνειακούς σκοπούς, η τιμή που καθορίζεται στην εκάστοτε ισχύουσα γνωστοποίηση (αντί της τιμής που προβλέπεται στην υποπαραγράφο (1) πιο πάνω) εφαρμόζεται στην περίπτωση οποιασδήποτε συναλλαγής από πρόσωπο που επιλέγει να χρησιμοποιήσει την εν λόγω τιμή συναλλάγματος σε σχέση με την εν λόγω συναλλαγή.

(3) Ο χρόνος με αναφορά στον οποίο η κατάλληλη τιμή συναλλάγματος καθορίζεται για τους σκοπούς καθορισμού της αξίας οποιασδήποτε συναλλαγής είναι ο χρόνος που λαμβάνει χώρα η συναλλαγή· και, αναλόγως, η ημερομηνία κατά την οποία λαμβάνει χώρα είναι η σχετική ημερομηνία για τους σκοπούς της υποπαραγράφου (1) πιο πάνω.

9. Απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1 πιο πάνω μπορεί να τροποποιηθεί ή να αποσυρθεί από τον Έφορο με μεταγενέστερη γραπτή απόφαση.

ΠΕΜΠΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 18)

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ

Πίνακας Α: Παραδόσεις Αγαθών

1. Φέρετρα.

Πίνακας Β: Παροχές Υπηρεσιών

1. Υπηρεσίες εστιατορίου και άλλες παρόμοιες υπηρεσίες επισιτισμού, αλλά εξαιρουμένης της διάθεσης οινοπνευματωδών ποτών, μύρας και κρασιού.

2. Διαμονή σε ξενοδοχεία, τουριστικά καταλύματα και παρόμοιους χώρους, συμπεριλαμβανομένης και της παροχής καταλύματος διακοπών και της μίσθωσης χώρου σε κατασκήνωση ή κάμπινγκ για τροχόσπιτα.

3. Υπηρεσίες γραφείων κηδειών.

4. Υπηρεσίες οδοκαθαρισμού, αποκομιδής και ανακύκλωσης απορριμμάτων, εκτός από αυτές που παρέχονται από κρατικές αρχές, αρχές τοπικής διοίκησης και οργανισμούς δημόσιου δικαίου.

5. Υπηρεσίες συγγραφέων, συνθετών ή καλλιτεχνών και ερμηνευτών έργων τέχνης, καθώς και τα δικαιώματά τους.

ΕΚΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 25)

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΗΔΕΝΙΚΟ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ

1. Υπηρεσίες συναφείς προς την εισαγωγή αγαθών στη Δημοκρατία, των οποίων η αξία συμπεριλαμβάνεται στη φορολογητέα αξία της εισαγωγής.

2. Υπηρεσίες που συνίστανται σε εργασίες επί κινητών αγαθών που έχουν αποκτηθεί ή εισαχθεί για να υποστούν τις εργασίες αυτές στο εσωτερικό της Δημοκρατίας και που αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός της Δημοκρατίας—

(α) Από ή για λογαριασμό του παρέχοντος τις υπηρεσίες- ή

(β) από το λήπτη των υπηρεσιών ή για λογαριασμό του, εάν ο ίδιος ανήκει σε τόπο εκτός της Δημοκρατίας.

3. (α) Παραδόσεις, μετατροπές, επιδιορθώσεις, εργασίες συντήρησης, ναυλώσεις και μισθώσεις πλοίων που εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες:

(i) πλοία εκτοπίσματος όχι λιγότερου των 15 τόνων που χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοΐα ανοικτής θάλασσας και εκτελούν μεταφορές επιβατών με κόμιστρο ή με τα οποία ασκείται εμπορική, βιομηχανική ή αλιευτική δραστηριότητα.

(ii) ναυαγσωστικά και άλλα πλοία επιθαλάσσιας αρωγής, καθώς και πλοία παράκτιας αλιείας.

(β) Παραδόσεις, μισθώσεις, επισκευές και εργασίες συντήρησης αντικειμένων - συμπεριλαμβανομένου και του αλιευτικού εξοπλισμού - τα οποία ενσωματώνονται στα πλοία της υποπαραγράφου (α) πιο πάνω ή χρησιμεύουν για την εκμετάλλευσή τους.

4. (α) Παραδόσεις, μετατροπές, επιδιορθώσεις, εργασίες συντήρησης, ναυλώσεις και μισθώσεις αεροσκαφών βάρους όχι λιγότερου των 8.000 κιλών, τα οποία χρησιμοποιούνται από αεροπορικές εταιρείες που εκτελούν κυρίως διεθνείς μεταφορές με κόμιστρο.

(β) Παραδόσεις, μισθώσεις, επιδιορθώσεις και εργασίες συντήρησης αντικειμένων, τα οποία ενσωματώνονται στα αεροσκάφη της υποπαραγράφου (α) πιο πάνω ή χρησιμεύουν για την εκμετάλλευσή τους.

5. (α) Υπηρεσίες για την εξυπηρέτηση των άμεσων αναγκών των πλοίων που αναφέρονται στην παράγραφο 3(α) του παρόντος Παραρτήματος και των αεροσκαφών που αναφέρονται στην παράγραφο 4(α) του παρόντος Παραρτήματος, σε λιμάνι, αεροδρόμιο ή εκτός της Δημοκρατίας - εξαιρουμένων των μισθώσεων αγαθών.

(β) Υπηρεσίες για την εξυπηρέτηση ή αποθήκευση του φορτίου, που μεταφέρουν τα πλοία που αναφέρονται στην παράγραφο 3(α) του παρόντος Παραρτήματος και τα αεροσκάφη που αναφέρονται στην παράγραφο 4(α) του παρόντος Παραρτήματος, σε λιμάνι ή αεροδρόμιο - εξαιρουμένων των μισθώσεων αγαθών.

(γ) Υπηρεσίες πλοήγησης, διάσωσης και ρυμούλκησης.

(δ) Πραγματογνωμοσύνες και επιθεωρήσεις πλοίων ή αεροσκαφών και ταξινομήσεις πλοίων ή αεροσκαφών για τους σκοπούς οποιουδήποτε μητρώου, νοουμένου ότι είναι από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 3(α) και 4(α) του παρόντος Παραρτήματος.

(ε) Μεταφορά επιβατών ή αγαθών από το εσωτερικό της Δημοκρατίας στο εξωτερικό ή αντίστροφα, στην έκταση που η μεταφορά παρέχεται στο εσωτερικό της Δημοκρατίας.

6. Υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών και των βοηθητικών εργασιών, όχι όμως των υπηρεσιών που είναι εξαιρούμενες δυνάμει του άρθρου 26 και του Έβδομου Παραρτήματος, που συνδέονται άμεσα με—

(α) Την εξαγωγή αγαθών· ή

(β) την εισαγωγή αγαθών που προορίζονται—

(i) να τοποθετηθούν σε αποθήκες της Αρχής Λιμένων, τελωνειακές αποθήκες, αποθήκες αποταμίευσης ή ελεύθερες ζώνες και να υπαχθούν στο ανάλογο τελωνειακό καθεστώς,

(ii) να υπαχθούν σε καθεστώς προσωρινής εισαγωγής ή διαμετακόμισης ή μεταφόρτωσης, ή

(iii) να γίνουν δεκτά στα χωρικά ύδατα για εξέδρες γεωτρήσεων ή εκμετάλλευσης.

7. Παραδόσεις χρυσού στην Κεντρική Τράπεζα.

8. Παραδόσεις αγαθών σε μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, που τα εξάγουν από τη Δημοκρατία στα πλαίσια ανθρωπιστικών, φιλανθρωπικών ή εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων τους εκτός της Δημοκρατίας.

9. Υπηρεσίες που παρέχονται από μεσίτες ή άλλα μεσολαβούντα πρόσωπα, που ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό άλλου προσώπου, οι οποίες αφορούν τις πράξεις που προβλέπουν οι προηγούμενες παράγραφοι του παρόντος Παραρτήματος ή οποιοδήποτε Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 25(5) και τις πράξεις που λαμβάνουν χώρα εκτός της Δημοκρατίας.

10. (α) Παραδόσεις αγαθών υποκειμένων σε δασμό ή φόρο που πραγματοποιούνται μετά την εισαγωγή τους αλλά πριν τον τελωνισμό τους για εσωτερική κατανάλωση.

(β) Παραδόσεις αγαθών που προορίζονται—

(i) να τοποθετηθούν σε αποθήκες της Αρχής Λιμένων, τελωνειακές αποθήκες, αποθήκες αποταμίευσης ή ελεύθερες ζώνες και να υπαχθούν στο ανάλογο τελωνειακό καθεστώς, ή

(ii) να υπαχθούν σε καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, ή διαμετακόμισης ή μεταφόρτωσης.

(γ) Παραδόσεις αγαθών που προορίζονται να γίνουν δεκτά στα χωρικά ύδατα—

(i) για να ενσωματωθούν σε εξέδρες γεωτρήσεων ή εκμετάλλευσης, με σκοπό την κατασκευή, επισκευή, συντήρηση, μετασκευή τους ή του εξοπλισμού τους ή για τη σύνδεση των εξέδρων με τη ξηρά, ή

(ii) για τον ανεφοδιασμό των εν λόγω εξέδρων γεωτρήσεων ή εκμετάλλευσης.

(δ) Υπηρεσίες συναφείς με τις παραδόσεις αγαθών που αναφέρονται στις υποπαραγράφους

(α), (β) και (γ) της παρούσας παραγράφου.

11. Η παροχή οριζόμενης ταξιδιωτικής υπηρεσίας που απολαμβάνεται εκτός της Δημοκρατίας, κατά την έκταση που η υπηρεσία απολαμβάνεται εκτός της Δημοκρατίας.

12. (α) Παραδόσεις ζωοτροφών, περιλαμβανομένων των τροφών για πτηνά και ψάρια, αλλά εξαιρουμένων—
- i) των εγκυτιωμένων ή συσκευασμένων ή παρασκευασμένων τροφών για κατοικίδια ζώα,
 - ii) των συσκευασμένων τροφών (που δεν είναι τροφές για κατοικίδια ζώα) για πτηνά άλλα από πουλερικά ή θηράματα, και
 - iii) των μπισκότων και φαγητών για γάτους και σκύλους,
- (β) Παραδόσεις προϊόντων που χρησιμοποιούνται συνήθως για τη συμπλήρωση ζωοτροφών,
- (γ) Παραδόσεις σπόρων ή άλλων ειδών που χρησιμοποιούνται στον πολλαπλασιασμό φυτών για την παραγωγή τροφίμων και ζωοτροφών.
- (δ) Παραδόσεις ζώων ζωντανών που συνήθως χρησιμοποιούνται για την παρασκευή τροφίμων.
13. Παραδόσεις νερού μη εμφιαλωμένου.
14. (α) Παραδόσεις λιπασμάτων που κατατάσσονται στο Κεφάλαιο 31 του Δεύτερου Πίνακα του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου,
- (β) Παραδόσεις εντομοκτόνων, ποντικοφαρμάκων, μυκητοκτόνων, ζιζανιοκτόνων, ανασχετικών της βλάστησης και ρυθμιστικών της ανάπτυξης των φυτών, απολυμαντικών και παρόμοιων προϊόντων, που παρουσιάζονται σε μορφές ή συσκευασίες για τη λιανική πώληση ή ως παρασκευάσματα. Εξαιρούνται οι παραδόσεις εντομοαπωθητικών, απολυμαντικών για οικιακές χρήσεις, εντομοκτόνων και κατσαριδοκτόνων που παρουσιάζονται σε φιάλες με προωθητικό αέριο ή σε σκόνη για οικιακές χρήσεις.
15. Παραδόσεις γεωργικών μηχανημάτων, εξαιρουμένων των κοπτικών μηχανών για γρασίδι.
16. Παράδοση τροφίμων για κατανάλωση από ανθρώπους, εξαιρουμένων των παραδόσεων που πραγματοποιούνται στα πλαίσια δραστηριότητας επισιτισμού.
- Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου ο όρος "τρόφιμα" δεν περιλαμβάνει—
- (α) Είδη ζαχαροπλαστικής, εκτός από μπισκότα και κέικ, αλλά περιλαμβανομένων των σοκολάτων και των μπισκότων που είναι καλυμμένα εξ ολοκλήρου ή μερικώς με σοκολάτα· (β) οινοπνευματώδη ποτά, μύρα, κρασί και βιομηχανοποιημένα ποτά, συμπεριλαμβανομένων των αναψυκτικών και των φρουτοποτών, αλλά μη συμπεριλαμβανομένων των εξής:
- Τσάι,
 - τσάι από βότανα ή από αποξηραμένα πέταλα λουλουδιών ή από καρπούς και μέρη φυτών,
 - παρασκευάσματα των πιο πάνω,
 - κακάο, καφές και τα υποκατάστατά τους,
 - χυμοί φρούτων, και
 - γάλα και τα παρασκευάσματά του·

- (γ) σιρόπια, συμπυκνώματα, εκχυλίσματα, σκόνες ή άλλα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή ποτών, εκτός από τις σκόνες, τους κρυστάλλους, τους κόκκους ή άλλα προϊόντα σε άλλη μορφή που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή τσαγιού, καφέ, κακάο, γάλακτος και των υποκατάστατών τους·
- (δ) καπνιστό σολομό, καπνιστό οξύρρυγχο, χαβιάρι (αυγά οξύρρυγχου), παρασκευάσματα και κονσέρβες σολομού και οξύρρυγχου, αστακοί, καραβίδες, γαρίδες και οστρακοφόρα (στρείδια, μύδια και τα όμοιά τους).

Ο όρος "δραστηριότητα επισιτισμού" σημαίνει την πώληση γευμάτων και ποτών από εστιατόρια, μπαρ, καντίνες και παρόμοιες επιχειρήσεις και περιλαμβάνει—

- Τροφοδοσία με τρόφιμα,
- παράδοση τροφίμων σε σχέση και κατά τη διάρκεια αθλητικής, εμπορικής ή άλλης κοινωνικής εκδήλωσης,
- παράδοση τροφίμων με σκοπό να καταναλωθούν στα υποστατικά στα οποία παραδίδονται, και
- παράδοση ζεστών τροφίμων με σκοπό να καταναλωθούν εκτός των υποστατικών από τα οποία παραδίδονται.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου ο όρος "ζεστά τρόφιμα" σημαίνει τρόφιμα ή μέρος αυτών που—

- Έχουν ζεσταθεί με σκοπό να καταστούν ικανά για κατανάλωση σε θερμοκρασία ψηλότερη εκείνης του περιβάλλοντος, και
- κατά το χρόνο της παράδοσης η θερμοκρασία τους είναι ψηλότερη εκείνης του περιβάλλοντος·

Νοείται ότι ο όρος τρόφιμα στις περιπτώσεις που η παράδοσή τους πραγματοποιείται στα πλαίσια της δραστηριότητας επισιτισμού περιλαμβάνει οτιδήποτε χρησιμοποιείται για ανθρώπινη κατανάλωση περιλαμβανομένων και των υγρών αλλά εξαιρουμένων των οινοπνευματωδών ποτών, μπίρας και κρασιού.

17. Παράδοση φαρμάκων που κατατάσσονται στους κωδικούς ΣΟ 30.03 και ΣΟ 30.04 του Δασμολογίου.

18. Παράδοση εμβολίων για την ιατρική και την κτηνιατρική που κατατάσσονται στον Κωδικό ΣΟ 30.02 του Δασμολογίου.

19. Βιβλία, φυλλάδια και παρόμοια έντυπα, έστω και σε ξεχωριστά φύλλα. Εφημερίδες και περιοδικές εκδόσεις τυπωμένες, έστω και εικονογραφημένες ή με διαφημίσεις. Λευκώματα ή βιβλία με εικόνες και λευκώματα για ιχνογράφηση ή χρωματισμό, για παιδιά. Μουσική χειρόγραφη ή τυπωμένη, εικονογραφημένη ή μη, έστω και δεμένη. Χαρτογραφικά τεχνουργήματα κάθε είδους, στα οποία περιλαμβάνονται και οι χάρτες τοίχου, τα τοπογραφικά σχέδια και οι υδρόγειες σφαίρες, τυπωμένα. Τα είδη της παρούσας παραγράφου κατατάσσονται στους Κωδικούς ΣΟ 49.01 και ΣΟ 49.05 του Δασμολογίου.

20. Μεταφορά προσώπων και των αποσκευών που φέρουν μαζί τους από αστικά και αγροτικά λεωφορεία με κόμιστρο για κάθε επιβάτη.

21. Παράδοση υγραερίου σε κυλίνδρους.

22. Παράδοση ειδών παιδικής ένδυσης και υπόδησης. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με διάταγμα που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας να καθορίζει τα είδη που θεωρούνται ως είδη παιδικής ένδυσης και υπόδησης.

23. Παράδοση των εξής αγαθών :

- (α) Ειδικές ανυψωτικές συσκευές (σκάλες - ανελκυστήρες, μηχανήματα ανεβοκατεβάσματος αναπήρων και παρόμοια), που χρησιμοποιούνται για την εξυπηρέτηση αναπήρων του Κωδικού ΣΟ ex 84.28 του Δασμολογίου.
- (β) Γραφομηχανές με χαρακτήρες Braille και ειδικές ηλεκτρονικές γραφομηχανές (ηλεκτρονικές συσκευές επικοινωνίας τσέπης), για ανάπηρα πρόσωπα του Κωδικού ΣΟ ex 84.69 του Δασμολογίου,
- (γ) Αμαξάκια τύπου πολυθρόνας και άλλα οχήματα για αναπήρους, έστω και με κινητήρα ή άλλο μηχανισμό προώθησης του Κωδικού ΣΟ 87.13 του Δασμολογίου.
- (δ) Είδη και συσκευές ορθοπεδικής, στα οποία περιλαμβάνονται και οι ιατροχειρουργικές ζώνες και οι επίδεσμοι και οι πατερίτσες. Νάρθηκες, υποστηρίγματα και άλλα είδη και συσκευές για κατάγματα. Είδη και συσκευές προσθέσεως. Συσκευές για τη διευκόλυνση της ακοής στους κωφούς και άλλες συσκευές που κρατιούνται με το χέρι, φέρονται από τα πρόσωπα ή εισάγονται στον ανθρώπινο οργανισμό, με σκοπό την αναπλήρωση μιας έλλειψης ή τη θεραπεία μιας αναπηρίας. Εξαιρούνται τα μέρη και εξαρτήματα των πιο πάνω αγαθών. Τα είδη της παρούσας υποπαραγράφου κατατάσσονται στον Κωδικό ΣΟ ex 90.21 του Δασμολογίου,
- (ε) Αναπνευστικές συσκευές για τη θεραπεία του άσθματος (αεροθάλαμοι με δοσιμετρικούς εισπνευστήρες, νεφελωτές εισπνεόμενων υγρών φαρμάκων του Κωδικού ΣΟ ex 90.19 του Δασμολογίου και σπιρόμετρα για καταμέτρηση της αναπνευστικής ικανότητας του ασθενούς του Κωδικού ΣΟ ex 90.18 του Δασμολογίου).

ΕΒΔΟΜΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Άρθρο 26)

ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

Πίνακας Α: Εξαιρέσεις ορισμένων δραστηριοτήτων γενικού ενδιαφέροντος

1. Παροχή υπηρεσιών από το Τμήμα Ταχυδρομικών Υπηρεσιών και η παρεπόμενη των υπηρεσιών αυτών παράδοση αγαθών.
2. Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη, καθώς και οι στενά συνδεδεμένες με αυτή παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών, που ενεργούνται από δημόσια νοσοκομεία ή ιδιωτικά νοσοκομεία εγγεγραμμένα στο μητρώο που τηρεί το Τμήμα Ιατρικών Υπηρεσιών σύμφωνα με τον περί Ιδιωτικών Νοσοκομείων (Έλεγχος) Νόμο. Κεφ. 255.
3. Ιατρική περίθαλψη που παρέχεται από—
 - (α) Ιατρούς εγγεγραμμένους στο Ιατρικό Μητρώο που προβλέπει ο περί Εγγραφής Ιατρών Νόμος. Κεφ. 250.
 - (β) οδοντίατρους εγγεγραμμένους στο Οδοντιατρικό Μητρώο που προβλέπει ο περί Εγγραφής Οδοντιάτρων Νόμος. Κεφ. 249.
 - (γ) νοσοκόμους και μαιέες εγγεγραμμένους στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Νοσηλευτικής και Μαιευτικής Νόμο του 1988. 214 του 1988.
 - (δ) χειροπράκτες εγγεγραμμένους στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Εγγραφής Χειροπρακτών Νόμο του 1991. 62 του 1991.

- 140 του 1988. (ε) φυσιοθεραπευτές εγγεγραμμένους στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Εγγραφής Φυσιοθεραπευτών Νόμο του 1988.
- 132 του 1988. (στ) κλινικά εργαστήρια εγγεγραμμένα σύμφωνα με τον περί Εγγραφής και Λειτουργίας Κλινικών Εργαστηρίων Νόμο του 1988.
(ζ) ποδίατρος.
4. Παράδοση ανθρώπινων οργάνων, αίματος και ανθρώπινου γάλακτος.
- 9(I) του 1996. 5. Παροχή υπηρεσιών από οδοντοτεχνίτες εγγεγραμμένους στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Ρυθμίσεως της Άσκησης του Επαγγέλματος των Οδοντοτεχνιτών Νόμου του 1996, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του επαγγέλματος τους, καθώς και οι παραδόσεις ειδών οδοντικής προσθετικής από οδοντιάτρος και οδοντοτεχνίτες.
6. Παροχή υπηρεσιών από ενώσεις προσώπων προς τα μέλη τους, τα οποία μέλη πραγματοποιούν συναλλαγές εξαιρούμενες ή εκτός του πεδίου εφαρμογής του Φ.Π.Α., εφόσον οι υπηρεσίες αυτές είναι άμεσα αναγκαίες για την άσκηση των δραστηριοτήτων των μελών και παρέχονται έναντι συνεισφοράς στα κοινά έξοδα.
7. Παροχή υπηρεσιών και παράδοση αγαθών που συνδέονται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, περιλαμβανομένων και των παρεχομένων από οίκους ευγηρίας και πραγματοποιούνται από οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.
- Κεφ. 352. 8. Παροχή υπηρεσιών και παράδοση αγαθών, που συνδέονται στενά με την προστασία των παιδιών και των νέων και πραγματοποιούνται από οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή από Βρεφοκομικούς και Παιδοκομικούς Σταθμούς εγγεγραμμένους στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Παιδιών Νόμο.
9. Εκπαίδευση όλων των βαθμίδων, επαγγελματική εκπαίδευση, επιμόρφωση, επανακατάρτιση, καθώς και οι στενά συνδεδεμένες με αυτές παροχές υπηρεσιών και παραδόσεις αγαθών, που παρέχονται από—
(α) Δημόσια εκπαιδευτήρια.
(β) ιδιωτικά σχολεία και φροντιστήρια εγγεγραμμένα στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Ιδιωτικών Σχολείων και Φροντιστηρίων Νόμο του 1971.
(γ) ιδιωτικές σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εγγεγραμμένες στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Σχολών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νόμο του 1996.
(δ) ιδιωτικές σχολές έντεχνου χορού εγγεγραμμένες στο μητρώο που τηρείται σύμφωνα με τον περί Ιδιωτικών Σχολών Έντεχνου Χορού Νόμο του 1997.
(ε) ωδεία και μουσικές σχολές.
(στ) εξεταστικά κέντρα.
- 5 του 1971
56 του 1983
123 του 1985.
67(I) του 1996.
65(I) του 1997.
10. Ιδιαίτερα μαθήματα που παραδίδονται από εκπαιδευτικούς και τα οποία ανάγονται στη σχολική ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση.
11. Διάθεση προσωπικού από θρησκευτικά ή φιλοσοφικά ιδρύματα για τις προβλεπόμενες στις παραγράφους 2, 7, 8 και 9 του παρόντος
Παραρτήματος δραστηριότητες και για σκοπούς πνευματικής αρωγής.

12. Παροχή υπηρεσιών και η στενά συνδεδεμένη με αυτές παράδοση αγαθών από οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που επιδιώκουν σκοπούς πολιτικούς, συνδικαλιστικούς, θρησκευτικούς, πατριωτικούς, φιλοσοφικούς, φιλανθρωπικούς ή πολιτικής αγωγής, προς τα μέλη τους στο πλαίσιο του συλλογικού τους συμφέροντος έναντι συνδρομής, νοουμένου ότι η εξαίρεση αυτή δε δημιουργεί κίνδυνο στρέβλωσης των όρων του ανταγωνισμού.

13. Παροχή υπηρεσιών που συνδέονται στενά με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή από οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα σε πρόσωπα που ασχολούνται με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή.

14. Παροχή υπηρεσιών πολιτιστικού χαρακτήρα και η στενά συνδεδεμένη με αυτές παράδοση αγαθών από—

(α) Οργανισμούς δημόσιου δικαίου·

(β) άλλους πολιτιστικούς οργανισμούς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, των οποίων η διοίκηση και η διαχείριση ασκείται ουσιαστικά χωρίς μισθό από πρόσωπα που δεν έχουν άμεσο ή έμμεσο συμφέρον από τις δραστηριότητές τους,

νοουμένου ότι η εξαίρεση αυτή δε δημιουργεί κίνδυνο στρέβλωσης των όρων του ανταγωνισμού σε βάρος άλλων υποκείμενων στο φόρο προσώπων.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου οι "υπηρεσίες πολιτιστικού χαρακτήρα" περιλαμβάνουν—

(α) Τις υπηρεσίες που παρέχονται στο κοινό από βιβλιοθήκες, αρχεία και κέντρα φύλαξης εγγράφων·

(β) την είσοδο σε μουσεία, πινακοθήκες, μνημεία, ιστορικούς χώρους, βοτανικούς και ζωολογικούς κήπους·

(γ) τις θεατρικές, μουσικές, χορογραφικές και κινηματογραφικές παραστάσεις· και

(δ) την οργάνωση εκθέσεων και διαλέξεων.

15. Παροχή υπηρεσιών και παράδοση αγαθών από τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 7, 8, 9, 12, 13 και 14 του παρόντος Παραρτήματος με την ευκαιρία εκδηλώσεων που οργανώνονται από αυτά για την οικονομική τους ενίσχυση, νοουμένου ότι η εξαίρεση αυτή δε δημιουργεί κίνδυνο στρέβλωσης των όρων του ανταγωνισμού.

16. Μεταφορά ασθενών ή τραυματιών με ασθενοφόρα οχήματα.

17. Οι συναλλαγές του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, εξαιρουμένων εκείνων που έχουν εμπορικό χαρακτήρα.

Πίνακας Β: Άλλες εξαιρέσεις

1. Ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές εργασίες, συμπεριλαμβανομένων και των συναφών προς αυτές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από αντιπροσώπους ασφαλειών, μεσίτες και αντιπροσώπους μεσιτών.

2. (α) Παράδοση αγαθών που χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά για εξαιρούμενες συναλλαγές, νοουμένου ότι η απόκτησή τους δεν είχε δημιουργήσει δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών.

(β) Παράδοση αγαθών των οποίων η απόκτηση ή εισαγωγή δεν είχε δημιουργήσει δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών δυνάμει Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει του εδαφίου 7 του άρθρου 20 του παρόντος Νόμου.

3. Οι εξής χρηματοοικονομικές υπηρεσίες:

(α) Η χορήγηση και διαπραγμάτευση των εξής πιστωτικών διευκολύνσεων καθώς και η διαχείρισή τους από το πρόσωπο που τις χορηγεί:

(i) χορήγηση οποιουδήποτε δανείου-

(ii) προκαταβολή έναντι φορτωτικής-

(iii) προεξόφληση γραμματίου ή συναλλαγματικής-

(iv) χορήγηση οποιασδήποτε πίστωσης, περιλαμβανομένης της πίστωσης από πρόσωπο, σε σχέση με παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών από αυτό, για την οποία γίνεται χωριστή χρέωση που αποκαλύπτεται στο πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες-

(v) χορήγηση πιστωτικών χρηματοδοτικών διευκολύνσεων αποπληρωτέων με δόσεις σε ενοικιαγορά, πώληση υπό όρους ή πώληση επί πιστώσει, για τις οποίες διευκολύνσεις γίνεται χωριστή χρέωση που αποκαλύπτεται στο πρόσωπο προς το οποίο παραδίδονται τα αγαθά-

(β) η χορήγηση οποιασδήποτε οικονομικής εγγύησης ή η ανάληψη οποιασδήποτε άλλης οικονομικής ευθύνης ή υποχρέωσης και η διαπραγμάτευση για την ανάληψη των εργασιών αυτών, καθώς και η διαχείριση εγγυών πιστώσεων από το πρόσωπο που τις χορηγεί-

(γ) οι εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγμάτευσης, που αφορούν αποδοχή καταθέσεων, τρεχούμενους χρεωστικούς λογαριασμούς, διακίνηση χρημάτων, έκδοση και διαχείριση μέσων πληρωμής (περιλαμβανομένων πιστωτικών καρτών, ταξιδιωτικών επιταγών και επιταγών τραπεζίτη) και άλλων αξιογράφων, εξαιρουμένων των εργασιών—

(i) είσπραξης απαιτήσεων τρίτων, και

(ii) πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων

(δ) οι εργασίες, περιλαμβανομένης και της διαπραγμάτευσης, που αφορούν συνάλλαγμα, χαρτονομίσματα και νομίσματα που χρησιμοποιούνται ως νόμιμα μέσα πληρωμής, εξαιρουμένων των αντικειμένων συλλογών. Θεωρούνται ότι αποτελούν αντικείμενο συλλογής και τα χρυσά, αργυρά ή από άλλο μέταλλο νομίσματα, καθώς και τα χαρτονομίσματα, τα οποία δε χρησιμοποιούνται κανονικά υπό την ιδιότητά τους ως νόμιμων μέσων πληρωμής ή τα οποία παρουσιάζουν συλλεκτικό ενδιαφέρον-

(ε) οι εργασίες, περιλαμβανομένης της διαπραγμάτευσης αλλά εξαιρουμένης της φύλαξης και διαχείρισης, που αφορούν μετοχές, χρεόγραφα, ομολογίες, ιδρυτικούς και άλλους τίτλους εταιρειών και δικαιώματα επί αυτών, δημόσια χρεόγραφα, μερίδια και άλλους τίτλους ή αξίες, εξαιρουμένων—

(i) των εγγράφων τίτλου επί αγαθών, και

(ii) των τίτλων εγγραφής ακίνητης ιδιοκτησίας-

(στ) η διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων.

4. Παράδοση στην ονομαστική τους αξία γραμματοσήμων που βρίσκονται σε κυκλοφορία, χαρτοσήμων και άλλων παρόμοιων ενσήμων.

5. Παράδοση λαχείων και δελτίων προγνωστικών ιπποδρομιακών ή ποδοσφαιρικών αγώνων, αποδοχή στοιχημάτων και λοιπά τυχερά παιχνίδια.

ΟΓΔΟΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(Άρθρο 39)
ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Οι ακόλουθες συναλλαγές είναι εξαιρούμενες συναλλαγές:

(α) Μίσθωση και παραχώρηση άδειας κατοχής ακίνητης ιδιοκτησίας, εξαιρουμένων—

- (i) της παροχής διαμονής στα πλαίσια του ξενοδοχειακού ή παρεμφερούς τομέα, περιλαμβανομένης και της διαμονής σε κατασκηνωτικούς χώρους,
- (ii) της μίσθωσης υποστατικών ή χώρων για στάθμευση οχημάτων,
- (iii) της μίσθωσης εξοπλισμού και μηχανημάτων μόνιμα εγκατεστημένων, και
- (iv) της μίσθωσης χρηματοθυρίδων.

(β) παράδοση ακίνητης ιδιοκτησίας.

ΕΝΑΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(Άρθρο 31)

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ
ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΟ ΦΟΡΟ ΠΡΟΣΩΠΑ

1. Τηλεπικοινωνίες
2. Παράδοση νερού, υγραερίου, ηλεκτρισμού και θερμικής ενέργειας.
3. Μεταφορά αγαθών.
4. Παροχή λιμενικών και αερολιμενικών υπηρεσιών.
5. Μεταφορά προσώπων.
6. Παράδοση καινούριων αγαθών που κατασκευάστηκαν για πώληση.
7. Συναλλαγές αγροτικών οργανισμών, περιλαμβανομένων των συμβουλίων εμπορίας και επιτροπών, που αφορούν αγροτικά προϊόντα.
8. Εκμετάλλευση πανηγύρεων και εκθέσεων εμπορικού χαρακτήρα.
9. Εναποθήκευση.
10. Συναλλαγές εμπορικών διαφημιστικών γραφείων.
11. Συναλλαγές πρακτορείων ταξιδιών.
12. Εκμετάλλευση πρατηρίων για το προσωπικό, συνεργατικών, κυλικείων και παρόμοιων καταστημάτων.
13. Συναλλαγές οργανισμών ραδιοφώνου και τηλεόρασης, εμπορικού χαρακτήρα.

ΔΕΚΑΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ (Άρθρο 43)
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗ
ΕΚΠΛΗΡΩΣΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Απόδοση του Φ.Π.Α., τιμολόγια Φ.Π.Α. και καταβολή του Φ.Π.Α.

1.—(1) Κανονισμοί δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να απαιτούν την τήρηση λογαριασμών και την υποβολή φορολογικών δηλώσεων σε τύπο και με τρόπο που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς και μπορούν να απαιτούν από τα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα που παραδίδουν

αγαθά ή παρέχουν υπηρεσίες σε τέτοιες περιπτώσεις ή προς πρόσωπα, που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς, να παραδίδουν στα πρόσωπα προς τα οποία πραγματοποιείται η συναλλαγή τιμολόγια (γνωστά ως "τιμολόγια Φ.Π.Α.") που περιέχουν δηλώσεις τέτοιων στοιχείων της συναλλαγής που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς και των προσώπων από και προς τα οποία παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες και που περιέχουν ένδειξη που μπορεί να απαιτείται από Κανονισμούς για το κατά πόσο είναι επιβλητέος Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής δυνάμει του παρόντος Νόμου και στοιχεία οποιουδήποτε Φ.Π.Α. που είναι επιβλητέος τοιουτοτρόπως που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς:

Νοείται ότι Κανονισμοί που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να παρέχουν εξουσία στον Έφορο να επιτρέπει διαφοροποίηση των απαιτήσεων οποιωνδήποτε Κανονισμών αναφορικά με τις δηλώσεις και με άλλα ζητήματα που πρέπει να περιέχονται σε τιμολόγιο Φ.Π.Α.

(2) Οι Κανονισμοί μπορούν, όταν απαιτούν να παραδοθεί τιμολόγιο Φ.Π.Α. σε σχέση με οποιαδήποτε περιγραφή συναλλαγής, να απαιτούν να παραδίδεται μέσα σε καθορισμένο χρόνο ύστερα από το χρονικό σημείο κατά το οποίο θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα η συναλλαγή, ή σε τέτοιο χρόνο πριν από το χρονικό σημείο κατά το οποίο θεωρείται ότι πραγματοποιείται η συναλλαγή που μπορεί να απαιτείται από τους Κανονισμούς και μπορούν να επιτρέπουν να εκδοθεί τιμολόγιο σε χρόνο μεταγενέστερο από εκείνο που απαιτείται από τους Κανονισμούς όταν εκδίδεται σύμφωνα με γενικές ή ειδικές οδηγίες που εκδίδονται από τον Έφορο.

(3) Κανονισμοί δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να προβλέπουν ειδικές ρυθμίσεις για τέτοιες φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών από λιανοπωλητές που μπορεί να καθορίζονται από ή με βάση τους Κανονισμούς και, ιδιαίτερα—

(α) Να επιτρέπουν να καθορίζεται η αξία η οποία λαμβάνεται ως η αξία των συναλλαγών σε οποιαδήποτε καθορισμένη φορολογική περίοδο ή μέρος της, τηρουμένων οποιωνδήποτε περιορισμών, με μέθοδο που περιγράφεται σε οποιαδήποτε γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα σύμφωνα με τους Κανονισμούς ή που μπορεί να συμφωνείται με τον Έφορο· και

(β) να καθορίζουν την αναλογία των συναλλαγών που αποδίδεται σε οποιαδήποτε περιγραφή συναλλαγών και

(γ) να αναπροσαρμόζουν εκείνη την αξία και αναλογία για περιόδους που αποτελούνται από δύο ή περισσότερες καθορισμένες φορολογικές περιόδους ή μέρη τους.

(4) Κανονισμοί δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να προβλέπουν, στις περιπτώσεις και τηρουμένων των όρων που καθορίζονται από ή με βάση τους Κανονισμούς, ότι ο Φ.Π.Α. σε σχέση με συναλλαγή μπορεί να αποδίδεται και να καταβάλλεται με αναφορά στο χρόνο που λαμβάνεται η αντιπαροχή για τη συναλλαγή· και οποιοδήποτε τέτοιο Κανονισμοί μπορούν να προβαίνουν σε τροποποιήσεις των διατάξεων του παρόντος Νόμου (περιλαμβανομένων ιδιαίτερα, αλλά χωρίς επηρεασμό της γενικότητας της εξουσίας, των διατάξεων για το χρόνο που, και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες, επιτρέπεται έκπτωση του φόρου εισροών) τις οποίες το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνει αναγκαίες ή σκόπιμες.

(5) Κανονισμοί δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να προβλέπουν ότι, σε περιπτώσεις και υπό όρους που καθορίζονται από ή με βάση

τους Κανονισμούς, ο Φ.Π.Α. σε σχέση με οποιαδήποτε παράδοση αγαθών υποκειμένων σε φόρο κατανάλωσης από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο μπορεί να αποδίδεται και να καταβάλλεται κατά το χρόνο τελωνισμού τους ή σε μεταγενέστερο χρόνο και με άλλο τρόπο που μπορεί να επιτρέψει ο Έφορος.

(6) Κανονισμοί δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να προβλέπουν—

(α) Ότι Φ.Π.Α. επιβλητέος σε μια καθορισμένη φορολογική περίοδο θεωρείται ως επιβλητέος σε άλλη τέτοια περίοδο· και

(β) τον τρόπο που γίνονται καταχωρήσεις στους λογαριασμούς για σκοπούς αναπροσαρμογής, είτε για τη διόρθωση λαθών είτε για άλλους λόγους· και

(γ) για τη διενέργεια αναπροσαρμογών σε σχέση με καταχωρήσεις που γίνονται στους λογαριασμούς για το σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο (β) πιο πάνω.

(7) Κανονισμοί δυνάμει της παρούσας παραγράφου μπορούν να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές καταστάσεις και μπορούν να προβλέπουν διαφορετικές ημερομηνίες ως έναρξη των καθορισμένων φορολογικών περιόδων των εφαρμοστέων σε διαφορετικά πρόσωπα.

(8) Οι διατάξεις των Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου που αφορούν περιπτώσεις στις οποίες αγαθά θεωρούνται ότι παραδόθηκαν από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο δυνάμει της παραγράφου 5 του Δεύτερου Παραρτήματος μπορούν να απαιτούν να αποδίδεται και να καταβάλλεται ο Φ.Π.Α. ο επιβλητέος επί της παράδοσης, και να παρέχονται στοιχεία γι' αυτόν, από άλλο πρόσωπο και με τέτοιο τρόπο που μπορεί να καθορίζονται στους Κανονισμούς.

(9) Όταν, κατά το τέλος καθορισμένης φορολογικής περιόδου, το ποσό του οφειλόμενου Φ.Π.Α. από οποιοδήποτε πρόσωπο ή το ποσό οποιουδήποτε πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α. θα ήταν λιγότερο από μία λίρα, εκείνο το ποσό θεωρείται ως μηδέν.

Προσαγωγή τιμολογίων Φ.Π.Α. από ηλεκτρονικό υπολογιστή

2.—(1) Για τους σκοπούς εφαρμογής οποιασδήποτε διάταξης του παρόντος Νόμου, ή που ισχύει με βάση τον παρόντα Νόμο, η οποία σχετίζεται με τιμολόγια Φ.Π.Α., πρόσωπο θεωρείται ότι εκδίδει ή ότι παραδίδει σε άλλο πρόσωπο, τιμολόγιο Φ.Π.Α. αν τα απαιτούμενα στοιχεία καταχωρούνται σε ηλεκτρονικό υπολογιστή και διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα και χωρίς την παράδοση οποιουδήποτε εγγράφου.

(2) Δε θεωρείται συμμόρφωση προς διάταξη που σχετίζεται με τιμολόγια Φ.Π.Α. η προσαγωγή μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή οποιουδήποτε υλικού άλλου εκτός από έγγραφο, ή η παράδοση τέτοιου υλικού που παράγεται με τον τρόπο αυτό ή η διαβίβαση που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (1) πιο πάνω, εκτός αν το πρόσωπο που παράγει ή παραδίδει το υλικό ή προβαίνει στη διαβίβαση και, στην περίπτωση παραδοθέντος υλικού ή διαβίβασης, το πρόσωπο που το λαμβάνει—

(α) Έχει δώσει στον Έφορο τουλάχιστον ένα μήνα προηγουμένως, ειδοποίηση γραπτή ότι προτίθεται να παράγει ή να παραδίδει τέτοιο υλικό ή να προβαίνει σε τέτοια διαβίβαση ή, ανάλογα με την περίπτωση, να παραλαμβάνει τέτοιο υλικό ή διαβιβάσεις· και

(β) συμμορφώνεται με απαιτήσεις που καθορίζονται στους Κανονισμούς ή που μπορεί να επιβάλλει ο Έφορος από καιρό σε καιρό στην περίπτωση του.

Εξουσία απαίτησης εγγύησης και προσαγωγής απόδειξης

3. —(1) Ο Έφορος δύναται να απαιτεί, ως όρο για να επιτρέψει ή να επιστρέψει οποιοδήποτε φόρο εισροών σε οποιοδήποτε πρόσωπο, την προσαγωγή εγγράφων που σχετίζονται με το Φ.Π.Α. τα οποία μπορεί να έχουν παραδοθεί σε αυτό το πρόσωπο και δύναται, αν το κρίνει απαραίτητο για την προστασία των δημόσιων εσόδων, να απαιτεί, ως όρο για να δέχεται οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α., την παροχή εγγύησης για το ποσό της πληρωμής που κρίνει κατάλληλη.

(2) Χωρίς επηρεασμό της εξουσίας του δυνάμει του άρθρου 37(7), όταν ο Έφορος το κρίνει αναγκαίο για την προστασία των δημόσιων εσόδων δύναται να απαιτεί από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, ως όρο για να παραδίδει αγαθά ή να παρέχει υπηρεσίες αυτό το πρόσωπο με φορολογητέα συναλλαγή, να παράσχει εγγύηση ή περαιτέρω εγγύηση, τόσου ποσού και με τρόπο που δύναται να καθορίσει, για την καταβολή οποιουδήποτε Φ.Π.Α. που είναι ή μπορεί να καταστεί οφειλόμενος από αυτό.

Ανάκτηση του Φ.Π.Α.

4. —(1) Φ.Π.Α. οφειλόμενος από οποιοδήποτε πρόσωπο είναι εισπρακτέος ως χρέος οφειλόμενο στη Δημοκρατία και οποιαδήποτε διαδικασία στο δικαστήριο για εισπραξη του χρέους ασκείται στο όνομα του Εφόρου.

(2) Όταν τιμολόγιο δείχνει ότι λαμβάνει χώρα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών με Φ.Π.Α. επιβλητέο επί αυτής, είναι εισπρακτέο από το πρόσωπο που εξέδωσε το τιμολόγιο ποσό ίσο προς εκείνο που παρουσιάζεται στο τιμολόγιο ως Φ.Π.Α. ή αν δεν παρουσιάζεται Φ.Π.Α. χωριστά, προς τόσο μέρος του συνολικού ποσού που παρουσιάζεται ως πληρωτέο όσο λαμβάνεται ότι αντιπροσωπεύει Φ.Π.Α. επί της συναλλαγής.

(3) Η υποπαράγραφος (2) πιο πάνω εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το αν—

(α) Το τιμολόγιο είναι τιμολόγιο Φ.Π.Α. που εκδίδεται σύμφωνα με την

παράγραφο 1(1) πιο πάνω· ή

(β) η συναλλαγή που εμφανίζεται στο τιμολόγιο πραγματικά λαμβάνει ή έχει λάβει χώρα ή το ποσό που παρουσιάζεται ως Φ.Π.Α. ή οποιοδήποτε ποσό Φ.Π.Α., είναι ή ήταν επιβλητέο επί της συναλλαγής· ή

(γ) το πρόσωπο που εκδίδει το τιμολόγιο είναι υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, ή όχι·

και οποιοδήποτε ποσό εισπρακτέο από πρόσωπο δυνάμει της υποπαραγράφου (2), αν είναι εν πάση περιπτώσει Φ.Π.Α., είναι εισπρακτέο ως Φ.Π.Α. και διαφορετικά είναι εισπρακτέο ως χρέος οφειλόμενο στη Δημοκρατία.

(4) Αν οποιοδήποτε πρόσωπο αρνείται ή αμελεί να καταβάλει οποιοδήποτε Φ.Π.Α. οφειλόμενο από αυτό ή οποιοδήποτε ποσό εισπρακτέο ωσάν να ήταν Φ.Π.Α. οφειλόμενος από αυτό, τότε κινήτα αγαθά και ακίνητη ιδιοκτησία τέτοιου προσώπου υπόκεινται σε δήμευση προς ικανοποίηση του χρέους προς τη Δημοκρατία.

(5) Αναφορικά με τη διαδικασία της δήμευσης και τον τρόπο διάθεσης των αγαθών ή της ακίνητης ιδιοκτησίας που δημεύονται δυνάμει της υποπαραγράφου (4) πιο πάνω, καθώς και για την επιβολή και ανάκτηση εξόδων, επιβαρύνσεων

και δικαιωμάτων σε σχέση με οτιδήποτε που πραγματοποιείται για τους σκοπούς της προηγούμενης υποπαραγράφου, το Υπουργικό Συμβούλιο εκδίδει σχετικούς Κανονισμούς:

Νοείται ότι στη διαδικασία δήμευσης ακίνητης ιδιοκτησίας περιλαμβάνεται και η διαδικασία επιβάρυνσης διά της εγγραφής της απαίτησης του Εφόρου στο αρμόδιο Επαρχιακό Κτηματολογικό Γραφείο.

(6) Οι προηγούμενες διατάξεις της παρούσας παραγράφου ισχύουν ως εάν οποιοδήποτε ποσό που απαιτείται ως εγγύηση δυνάμει του άρθρου 37(7) να ήταν εισπρακτέο ως Φ.Π.Α. οφειλόμενος από το πρόσωπο που απαιτείται να την παράσχει.

Καθήκον τήρησης αρχείων

5.—(1) Κάθε υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο τηρεί αρχεία που δυνατό να απαιτούν Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

(2) Κανονισμοί δυνάμει της υποπαραγράφου (1) πιο πάνω μπορούν να προβλέπουν διαφορετικά για διαφορετικές περιπτώσεις και μπορούν να διατυπωθούν με αναφορά σε αρχεία που δυνατό να καθορίζονται σε γνωστοποίηση του Εφόρου που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας δυνάμει των εν λόγω Κανονισμών.

(3) Οι Κανονισμοί που αναφέρονται στην πιο πάνω υποπαραγράφο μπορούν να απαιτούν όπως οποιαδήποτε έγγραφα που τηρούνται δυνάμει της παρούσας παραγράφου θα διατηρούνται για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα επτά έτη.

(4) Η δυνάμει της παρούσας παραγράφου υποχρέωση διατήρησης αρχείων μπορεί να εκπληρωθεί με τη διατήρηση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτά με μέσα που μπορεί να εγκρίνει ο Έφορος· και όταν οι εν λόγω πληροφορίες διατηρούνται με αυτόν τον τρόπο, αντίτυπο οποιοδήποτε έγγραφο που αποτελεί μέρος των αρχείων, τηρουμένης της υποπαραγράφου (5) πιο κάτω, είναι δεκτό ως απόδειξη σε οποιαδήποτε διαδικασία, είτε πολιτική είτε ποινική, κατά την ίδια έκταση όπως τα ίδια τα αρχεία.

(5) Ο Έφορος δύναται να επιβάλλει, ως όρο για να εγκρίνει δυνάμει της υποπαραγράφου (4) πιο πάνω οποιαδήποτε μέσα διατήρησης πληροφοριών που περιέχονται σε οποιαδήποτε έγγραφα, εύλογες απαιτήσεις που κρίνει απαραίτητες για να εξασφαλίζεται ότι οι πληροφορίες θα καθίστανται αμέσως διαθέσιμες σε αυτόν ως να είχαν διατηρηθεί τα ίδια τα αρχεία.

(6) Δήλωση που περιέχεται σε έγγραφο που παράγεται από ηλεκτρονικό υπολογιστή δεν είναι δεκτή ως απόδειξη σε πολιτική ή ποινική διαδικασία παρά μόνο σύμφωνα με τα άρθρα 5Α και 5Β του περί Αποδείξεως Νόμου.

Κεφ. 9.
42 του 1978
86 του 1986
54(I) του 1994
94(I) του 1994.

(7) Κάθε πρόσωπο, άλλο από υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, που παραδίδει αγαθά ή παρέχει υπηρεσίες στα πλαίσια ή για προώθηση οποιασδήποτε επιχείρησης που ασκείται από αυτό, διατηρεί για περίοδο επτά ετών—

(α) Οποιαδήποτε τιμολόγια και αποδείξεις εισπραχής που εκδίδονται προς αυτό σε σχέση με συναλλαγές προς αυτό για τους σκοπούς της επιχείρησής του· και

(β) οποιαδήποτε τιμολόγια και αποδείξεις εισπραχής εκδίδει το ίδιο το πρόσωπο σε σχέση με τις συναλλαγές του.

Παροχή πληροφοριών και προσαγωγή εγγράφων

6.—(1) Κανονισμοί που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο δύνανται να προβλέπουν ότι τα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα απαιτείται να γνωστοποιούν στον Έφορο οποιεσδήποτε λεπτομέρειες αλλαγών που αφορούν τα ίδια τα πρόσωπα ή που αφορούν οποιαδήποτε επιχείρηση που ασκείται από αυτά, τις οποίες ο Έφορος κρίνει αναγκαίες για σκοπούς ενημέρωσης του Μητρώου Φ.Π.Α.

(2) Κάθε πρόσωπο που εμπλέκεται (υπό οποιαδήποτε ιδιότητα) στην παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση επιχείρησης ή προς το οποίο πραγματοποιείται τέτοια συναλλαγή και κάθε πρόσωπο που εμπλέκεται (υπό οποιαδήποτε ιδιότητα) στην εισαγωγή αγαθών στη Δημοκρατία μέσα στα πλαίσια ή για προώθηση επιχείρησης—

(α) Παρέχει στον Έφορο, μέσα σε τόσο χρόνο και με τέτοιο τρόπο που μπορεί εύλογα να απαιτήσει, τέτοιες πληροφορίες που σχετίζονται με τα αγαθά ή τις υπηρεσίες ή με τη συναλλαγή ή την εισαγωγή, τις οποίες μπορεί εύλογα ο Έφορος να καθορίσει· και

(β) οφείλει, ύστερα από αξίωση εξουσιοδοτημένου προσώπου, να προσαγάγει ή να μεριμνήσει ώστε να προσαχθούν για επιθεώρηση από το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο—

(i) στην κύρια έδρα της επιχείρησης του προσώπου προς το οποίο υποβλήθηκε η αξίωση ή σε κάποιο άλλο τόπο που μπορεί εύλογα να απαιτήσει το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, και

(ii) σε τέτοιο χρόνο που μπορεί εύλογα να απαιτήσει το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, οποιαδήποτε έγγραφα που σχετίζονται με τα αγαθά ή υπηρεσίες ή τη συναλλαγή ή εισαγωγή.

(3) Εάν, δυνάμει της υποπαραγράφου (2) πιο πάνω, εξουσιοδοτημένο πρόσωπο έχει εξουσία να αξιώνει την προσαγωγή οποιωνδήποτε εγγράφων από οποιοδήποτε πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται η εν λόγω υποπαραγράφος, το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο έχει παρόμοια εξουσία να αξιώνει την προσαγωγή των εν λόγω εγγράφων από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που κρίνει το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο ότι τα κατέχει· εάν όμως οποιοδήποτε τέτοιο άλλο πρόσωπο διεκδικεί δικαίωμα επίσχεσης επί οποιουδήποτε εγγράφου που προσάγεται από αυτό, η προσαγωγή γίνεται χωρίς βλάβη του δικαιώματος επίσχεσης.

(4) Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, τα έγγραφα που σχετίζονται με παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών ή με την εισαγωγή αγαθών στη Δημοκρατία, λογίζονται ότι περιλαμβάνουν και οποιοδήποτε λογαριασμό κερδοζημιών και ισολογισμό που αφορά την επιχείρηση στα πλαίσια της οποίας τα αγαθά παραδίδονται ή οι υπηρεσίες παρέχονται ή τα αγαθά εισάγονται.

(5) Το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δύναται να λαμβάνει αντίτυπα ή να αντιγράφει αποσπάσματα οποιουδήποτε εγγράφου που προσάγεται δυνάμει της υποπαραγράφου (2) ή (3) πιο πάνω.

(6) Αν το κρίνει αναγκαίο, το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο μπορεί να παραλάβει σε εύλογο χρόνο και να κατακρατήσει για εύλογη περίοδο οποιοδήποτε έγγραφο που προσάγεται δυνάμει της υποπαραγράφου (2) ή (3) πιο πάνω και, αν του ζητηθεί, εκδίδει απόδειξη παραλαβής των εγγράφων· και όταν διεκδικείται δικαίωμα επίσχεσης επί εγγράφου που προσάγεται δυνάμει της υποπαραγράφου (3) πιο πάνω, η παραλαβή του εγγράφου δυνάμει της παρούσας υποπαραγράφου δε θεωρείται ότι παραβιάζει το δικαίωμα επίσχεσης.

(7) Όταν έγγραφο που παραλήφθηκε από εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δυνάμει της παραγράφου (6) πιο πάνω ζητείται εύλογα για την ομαλή διεξαγωγή της επιχείρησης, το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο παραδίδει, μέσα σε εύλογο χρόνο, αντίτυπο του εγγράφου, χωρίς οποιαδήποτε χρηματική επιβάρυνση, στο πρόσωπο το οποίο το προσήγαγε ή μερίμνησε να προσαχθεί.

(8) Όταν οποιαδήποτε έγγραφα που παραλήφθηκαν δυνάμει των εξουσιών που παρέχει η παρούσα παράγραφος έχουν απωλεσθεί ή καταστραφεί, ο Έφορος αποζημιώνει τον ιδιοκτήτη τους για οποιεσδήποτε δαπάνες που εύλογα υφίσταται για την αντικατάσταση ή επιδιόρθωση των εγγράφων.

(9) Ο Έφορος δύναται να απαιτήσει από οποιαδήποτε κρατική αρχή ή αρχή τοπικής διοίκησης ή οργανισμό δημόσιου δικαίου να του παράσχει πληροφορίες που δυνατό να είναι αναγκαίες για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου.

(10) Κάθε υπάλληλος κρατικής αρχής, αρχής τοπικής διοίκησης ή οργανισμού δημόσιου δικαίου που έχει υπό τη φύλαξή του μητρώα, βιβλία, αρχεία ή άλλα έγγραφα των οποίων η εξέταση δυνατό να βοηθήσει στην εφαρμογή του παρόντος Νόμου, οφείλει να επιτρέπει σε οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο να τα εξετάζει και να λαμβάνει αντίτυπα ή να αντιγράφει αποσπάσματά τους, χωρίς την καταβολή οποιουδήποτε τέλους ή δικαιώματος.

Εξουσία λήψης δειγμάτων

7. —(1) Κάθε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, αν το κρίνει αναγκαίο για την προστασία των δημόσιων εσόδων, δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο, να λαμβάνει, από τα αγαθά που είναι στην κατοχή προσώπου που παραδίδει αγαθά, τέτοια δείγματα που δυνατό να απαιτήσει το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο με σκοπό να καθορίσει με ποιο τρόπο τα αγαθά ή τα υλικά από τα οποία κατασκευάστηκαν έπρεπε να τύχουν χειρισμού για τους σκοπούς του Φ.Π.Α.

(2) Οποιοδήποτε δείγμα που λαμβάνεται δυνάμει της παρούσας παραγράφου διατίθεται με τον τρόπο που καθορίζει ο Έφορος.

(3) Όταν λαμβάνεται δείγμα δυνάμει της παρούσας παραγράφου από τα αγαθά που βρίσκονται στην κατοχή οποιουδήποτε προσώπου και δεν επιστρέφεται σε αυτό μέσα σε εύλογο χρόνο και σε καλή κατάσταση, ο Έφορος αποζημιώνει το εν λόγω πρόσωπο με ποσό ίσο προς το κόστος του δείγματος με το οποίο έχει επιβαραυνθεί.

Είσοδος και έρευνα υποστατικών και προσώπων

8. —(1) Για τους σκοπούς άσκησης οποιωνδήποτε εξουσιών που παρέχονται δυνάμει του παρόντος Νόμου, εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δύναται σε οποιοδήποτε εύλογο χρόνο να εισέρχεται σε υποστατικά, εξαιρουμένων των κατοικιών, που χρησιμοποιούνται σε σχέση με την άσκηση επιχείρησης.

(2) Όταν εξουσιοδοτημένο πρόσωπο έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι υποστατικά χρησιμοποιούνται σε σχέση με φορολογητέες παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, δύναται σε οποιοδήποτε εύλογο χρόνο να εισέρχεται και να επιθεωρεί τα εν λόγω υποστατικά, εξαιρουμένων των κατοικιών και να επιθεωρεί οποιαδήποτε αγαθά και έγγραφα που ευρίσκονται σε αυτά.

(3) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη εξουσία που παρέχεται από τον παρόντα Νόμο, εάν υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύεται ότι διαπράττεται, έχει διαπραχθεί ή πρόκειται να διαπραχθεί αδίκημα σχετικό με το Φ.Π.Α. σε οποιαδήποτε υποστατικά ή ότι θα ανευρεθεί εκεί απόδειξη διάπραξης τέτοιου αδικήματος, τότε οποιοδήποτε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δύναται να εισέλθει στα εν λόγω υποστατικά, εξαιρουμένων των κατοικιών, και να τα ερευνήσει.

(4) Χωρίς επηρεασμό των διατάξεων της προηγούμενης υποπαραγράφου ή οποιασδήποτε άλλης εξουσίας που παρέχεται από τον παρόντα Νόμο, όταν δικαστής ικανοποιείται με γραπτή ένορκη δήλωση εξουσιοδοτημένου προσώπου ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι διαπράττεται, έχει διαπραχθεί ή πρόκειται να διαπραχθεί αδίκημα σχετικό με το Φ.Π.Α. σε οποιαδήποτε υποστατικά ή ότι θα ανευρεθεί εκεί απόδειξη διάπραξης τέτοιου αδικήματος, τότε ο δικαστής δύναται να εκδώσει ένταλμα το οποίο να εξουσιοδοτεί το πρόσωπο αυτό ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που κατονομάζεται στο ένταλμα να εισέλθει και να ερευνήσει τα υποστατικά που κατονομάζονται στο ένταλμα έρευνας.

(5) Κάθε ένταλμα έρευνας φέρει την υπογραφή του δικαστή που το εκδίδει, την ημερομηνία και ώρα εκδόσεως, καθώς επίσης και βεβαίωση του δικαστή ότι έχει εύλογα ικανοποιηθεί για την ύπαρξη ανάγκης εκδόσεως του εντάλματος.

(6) Οποιοδήποτε πρόσωπο που εισέρχεται σε υποστατικά δυνάμει των υποπαραγράφων (3) και (4) πιο πάνω δύναται—

(α) Να κατάσχει και να μετακινήσει οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλα αντικείμενα που βρίσκονται στα υποστατικά, για τα οποία έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι δυνατό να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία για τους σκοπούς οποιασδήποτε δικαστικής διαδικασίας· και

(β) να ερευνήσει ή να μεριμνήσει την έρευνα οποιουδήποτε προσώπου που βρίσκεται στα υποστατικά για το οποίο έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι έχει στην κατοχή του οποιαδήποτε τέτοια έγγραφα ή άλλα αντικείμενα:

Νοείται ότι η έρευνα οποιασδήποτε γυναίκας ή κορασίδας διενεργείται από γυναίκα.

(7) Πρόσωπο που έχει εξουσία με βάση την παρούσα παράγραφο να εισέλθει σε υποστατικά, δύναται να χρησιμοποιήσει τόση βία όση είναι εύλογα αναγκαία για την άσκηση της εξουσίας αυτής.

Διάταγμα πρόσβασης σε καταχωρημένες πληροφορίες

9.—(1) Όταν δικαστής, ύστερα από αίτηση εξουσιοδοτημένου προσώπου, ικανοποιείται ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι—

(α) Αδίκημα σε σχέση με το Φ.Π.Α. διαπράττεται, έχει διαπραχθεί ή πρόκειται να διαπραχθεί, και

(β) οποιοσδήποτε καταχωρημένες πληροφορίες (περιλαμβανομένου οποιουδήποτε εγγράφου οποιασδήποτε φύσεως) οι οποίες μπορεί να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία για τους σκοπούς οποιασδήποτε διαδικασίας σε σχέση με το εν λόγω αδίκημα, είναι στην κατοχή οποιουδήποτε προσώπου, τότε μπορεί να εκδώσει διάταγμα δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

(2) Το διάταγμα δυνάμει της παρούσας παραγράφου συνιστά διαταγή όπως το πρόσωπο το οποίο ο δικαστής κρίνει ότι έχει στην κατοχή του καταχωρημένες πληροφορίες στις οποίες αφορά η αίτηση—

(α) Παραχωρήσει πρόσβαση σε αυτές σε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, και

(β) επιτρέψει σε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο να παραλάβει και να κατακρατήσει οποιοσδήποτε από αυτές θεωρεί εύλογα αναγκαίες,

σε χρόνο όχι μεταγενέστερο από το τέλος της περιόδου 7 ημερών που αρχίζει την ημερομηνία του διατάγματος ή από το τέλος τέτοιας μεγαλύτερης περιόδου που δυνατό να καθορίζει το διάταγμα.

(3) Η αναφορά της υποπαραγράφου (2)(α) πιο πάνω σε παραχώρηση σε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο πρόσβασης σε καταχωρημένες πληροφορίες με τις οποίες σχετίζεται η αίτηση, περιλαμβάνει αναφορά σε παραχώρηση άδειας στο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο να λάβει αντίτυπα ή να αντιγράψει αποσπάσματα αυτών.

(4) Εάν οι καταχωρημένες πληροφορίες αποτελούνται από πληροφορίες που περιέχονται σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, το διάταγμα δυνάμει της παρούσας παραγράφου ισχύει ως διαταγή για να προσαχθούν οι πληροφορίες σε τύπο που είναι ορατός και ευανάγνωστος και, αν το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο επιθυμεί να τις μετακινήσει, σε τύπο που μπορεί να μετακινηθεί.

(5) Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τις παραγράφους 6 και 8 πιο πάνω.

(6) Χωρίς επηρεασμό των προηγούμενων διατάξεων της παρούσας παραγράφου, κάθε εξουσιοδοτημένο πρόσωπο έχει εξουσία, αν έχει εύλογη αιτία να πιστευθεί ότι διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή πρόκειται να διαπραχθεί αδίκημα που προνοείται στο άρθρο 46 ή 47, να απαιτήσει από οποιοδήποτε πρόσωπο που εύλογα πιστεύεται ότι είναι ενήμερο των γεγονότων ή περιστατικών του αδικήματος, να παραστεί στο γραφείο του ή σε οποιοδήποτε άλλο εύλογο μέρος για να εξεταστεί και να ληφθεί κατάθεση από αυτό σε σχέση με το αδίκημα και σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 5 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου.

Κεφ. 155.
93 του 1972
2 του 1975
12 του 1975
41 του 1978
162 του 1989
142 του 1991
9 του 1992.

Απόδειξη με πιστοποιητικό, κ.λ.π.

10.—(1) Πιστοποιητικό του Εφόρου που βεβαιώνει ότι—

(α) Κάποιο πρόσωπο ήταν ή δεν ήταν, σε οποιαδήποτε ημερομηνία, εγγεγραμμένο δυνάμει του παρόντος Νόμου· ή

(β) οποιαδήποτε φορολογική δήλωση που απαιτείται από ή με βάση τον παρόντα Νόμο δεν έχει υποβληθεί ή δεν έχει υποβληθεί σε οποιαδήποτε ημερομηνία· ή

(γ) οποιοσδήποτε Φ.Π.Α. που εμφανίζεται ως οφειλόμενος σε οποιαδήποτε φορολογική δήλωση που υποβλήθηκε ή βεβαίωση φόρου που εκδόθηκε ή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που λήφθηκε δυνάμει του παρόντος Νόμου, δεν έχει καταβληθεί· ή

(δ) οποιαδήποτε χρηματική επιβάρυνση ή πρόσθετος φόρος που επιβλήθηκε από τον Έφορο δυνάμει του παρόντος Νόμου δεν έχει καταβληθεί,

αποτελεί επαρκή απόδειξη του γεγονότος που βεβαιώνει, μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο.

(2) Φωτογραφία οποιαδήποτε εγγράφου που προσκομίζεται στον Έφορο για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου και η οποία πιστοποιείται από τον ίδιο ότι συνιστά φωτογραφία του εν λόγω εγγράφου είναι δεκτή ως απόδειξη σε οποιαδήποτε διαδικασία, είτε πολιτική είτε ποινική, στην ίδια έκταση όπως το ίδιο το έγγραφο.

(3) Οποιοδήποτε έγγραφο που φέρεται ως πιστοποιητικό δυνάμει της υποπαραγράφου (1) ή (2) πιο πάνω, θεωρείται ότι αποτελεί τέτοιο πιστοποιητικό μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο.

Διαγραφή χρεών

10. Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει Κανονισμούς με βάση τους οποίους να καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να διαγράψει χρέη προς τον Έφορο που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και τα οποία, λόγω των περιστάσεων του οφειλέτη, δεν μπορούν να εισπραχθούν.